

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

1962

Statens pædagogiske Studiesamling
København

ÅRSSKRIFT

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES
ELEVFORENING

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Titelblad og vignetter
af Viggo Kragh-Hansen

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri A/S, Kolding.

DESKAHAHVADKALI-MENTALITETEN

Med varierende mellemrum har forskellige mentaliteter været fremherskende herhjemme. I øjeblikket hersker en »folk skal have, hvad de kan lide«-mentalitet, der jo blandt andet danner noget af baggrunden for, at vi får et nyt radioprogram, pop-radioen, men som også breder sine fangearme ind i foreningslivet samt mange andre steder i samfundslivet. Når vi ser nøje efter, kan vi næsten spore denne mentalitet overalt.

Er der nu noget forkert, noget farligt heri? Hvilke perspektiver rummer det? Berettiger den personlige frihed ikke til selv at bestemme og kræve? Mange lignende spørgsmål kunne der være grund til at stille.

I en tid, hvor overfladiskheden har frit slag, hvor det ikke er på mode at fundere særlig dybt over tilværelsen, vil meget dukke op og få lov til uhindret at tiltvinge sig en vis magt, noget endda kunne få lov til at blive dominerende.

For mig at se er ovennævnte mentalitet netop blevet noget dominerende i tidsbilledet. Måske ikke helt upåtal, en del kronikker har beskæftiget sig med spørgsmålet, læserbreve i pressen har været for og imod — mest det første. En vis debat har der været, men den er hurtigt stillet af, og nu er der mere eller mindre givet grønt lys for DESKAHAHVADKALI-opfattelsen.

Der er naturligvis stadig udvikling i et moderne samfund, på visse opråder kan der ske radikale ændringer på

kort tid fremkaldt af epokegørende opfindelser og lignende, men det primære, det man ikke kan lukke øjnene for, er det, der direkte berører det enkelte menneskes tilværelse og livsform.

Igennem udviklingen i dette århundrede er vi mere og mere blevet opdraget til, at staten og offentlige myndigheder påtager sig flere og flere af vore opgaver og forpligtelser. Et vist barnepigesystem har grebet ret indgående om sig.

En sådan udvikling medfører, at mange menneskers interesse for offentlige anliggender svækkes, hvilket mange gange igen fører til manglende interesse for hele samfundsudviklingen. Med andre ord — efterhånden som man tager mere og mere ansvar fra det enkelte menneske, jo mere sløves dets interesse for at leve med i tingene og give sin mening til kende. Man bliver i stedet medløber, prøver at hænge på så godt som muligt, bliver overfladisk og kontakter kun det, som direkte forsøder tilværelsen.

Noget af det værste, man kan berøve et menneske, er frihed og ansvar, er det borte, bliver mennesket sløvt, ligegyldigt og uværdigt. Dette er stærke og nedværdigende betegnelser, men hvor mange af os, der lever i dag, kan med overbevisning sige, at vi er frie. Forudsætningen herfor er, at vi virkelig er os bevidst som menneske — har personlig opfattelse, vore meningers mod, er fri for »komplekser« af enhver art m. v., at vi føler vort ansvar — ikke bare lader stå til og tror, vi senere kan løbe fra vanskelighederne.

Utroligt mange mennesker i dag er sig ikke bevidst at være berøvet frihed og ansvar, men i realiteten er de det.

Når mennesket befinder sig i denne situation, er det et let bytte for andre, et redskab, som kan benyttes til næsten ethvert formål. Måske er det bedre at sige, at det er et instrument, hvorpå kan spilles enhver ønsket melodi — helst »pop«, det kræver mindst anstrengelse.

Uden frihed og ansvar er mennesket sløvt. Det er måske ganske behageligt at omgås, det passer sit arbejde så nogenlunde, det opponerer ikke, det bliver faktisk en mekanisk

robot, men hvor bliver det trist at omgås, og hvor er det uværdigt.

Blandt denne verdens hidtil kendte styreformer kan der vel endnu på vore breddegrader opnås flertal for demokratiet, der har mulighed for at tilgodese alle.

Men hvad er demokrati? Jo, det er en stadig tilpasningsproces, en stadig kamp mellem samfundets — helhedens — interesser og så det enkelte menneskes interesser og krav.

Når dette sammenholdes med, at stadig flere og flere sløves og bliver ligegyldige, så er der ikke nogen egentlig kamp og sund tilpasning, så eksisterer der ikke noget sundt demokrati.

Er det vores nuværende situation?

Når meningerne ikke brydes, og et flertal holder sig uden for diskussionen, er der mulighed for, at en lille kreds kan skalte og valte efter forgodtbefindende. De, der har albuerne og ambitionerne, kan komme frem.

Begynder en situation dirigeret af en lille kreds at blive lidt for broget og vække for megen modstand, ja, så firer man lidt her og indrømmer lidt der. Er der mulighed derfor, kan man også give beroligende dråber af DESKAHA-HVADEKALI-metoden. De er virkningsfulde, det er få, der ikke synes om dem.

Men hvor bliver det enkelte menneskes selvstændighed af under sådanne forhold?

Der kan vel endnu opnås enighed om, at det enkelte menneske skal have frihed til at udvikle sig individuelt, skal have lov til at danne sig sine egne meninger, sin egen livsopfattelse, finde frem til sin egen tro, blive selvstændigt som menneske og individ.

Forudsætningen for, at man kan udvikle alt dette, er blandt andet, at man ruskes op en gang imellem, stilles til vægs, tvinges til at træffe en afgørelse, lider skibbrud m.m. Livets storme kan ingen af os undvære, de modner og udvikler.

Frigjorthed og ansvarsfølelse kan heller ikke skabes i den enkelte uden kamp.

Hele vor udvikling som menneske er afhængig af en kamp med og i os selv. Vi skal have noget i os at kæmpe og slås for, ellers degenererer vi.

Desværre har sløvheden og ligegyldigheden fået behageligheden i sit kølvand. Man skal nyde livet.

Jo, men på hvilken måde?

Netop dette at trakte efter livets behageligheder bidrager til at undgå kamp og besværligheder. Hvorfor dog bruge alle disse kræfter, hvis vi kan undgå det?

Vi skal gøre det for vor egen skyld. Vi skal tvinge os selv til at bruge vore åndsevner, til at udvikle dem, tvinge os selv til at tage stilling, til at finde et personligt ståsted, tvinge os selv til at vælge, bestemme, hvad vi vil møde, selv afgøre, om tingene har nogen reel værdi for os.

Vi skal og må ikke lade os pådufte noget, ikke lade os ensrette og sløve, ikke lade os stikke blå i øjnene med DESKAHAHVADEKALI-metoden.

Det er vores pligt som mennesker at udnytte alle vore muligheder ved at udvikle os til vågne, selvstændige, frie og ansvarsbevidste personer. Uden dette kan vi ikke opfylde den egentlige mening med menneskelivet, det *at kunne være noget for hinanden*.

Når man overvejer udviklingen i nyere tid og den tingenes tilstand, der råder, kommer man meget ofte til at tænke tilbage på besættelsestiden og det, den kaldte til live i mange mennesker. Egenskaber, som hos mange havde sovet »tornerosesøvn«.

Befinder vi os måske igen midt i en sådan »tornerose-søvn«?

I samme forbindelse kommer jeg til at tænke på et lille vers, der findes på en mindesten for faldne under sidste verdenskrig. Det lyder:

Du skal alle dine dage
ville verden, ville livet,
ville kampen fremfor kivet.

Det, disse linier udtrykker, har — rigtig forstået — også noget vigtigt at sige os med hensyn til, hvad vi skal stræbe

efter her i livet. De står i et grelt modsætningsforhold til ligegyldighed, sløvhed og overfladiskhed.

Paradoksalt nok er det menneske, der er sværest at lære at kende, én selv. Det, at erkende egne fejl, at indse egen fejlagtig indstilling, veje positivt og negativt op mod hinanden, er uhyggelig svært. Vi kan vel nok se en del skavanker, men vi vil forbistret nødtigt indrømme dem, erkende dem.

Når vi forsøger noget sådant, må vi kæmpe med os selv. Det er netop en sådan kamp, der modner og udvikler; danner baggrund for frihed og ansvarsfølelse.

All, hvad vi mennesker møder, skal vi i en vis forstand kæmpe med for derigennem at finde ind til de reelle værdier, men når denne kamp undgås, kommer der meget lidt — oftest slet intet — ud af det.

Det er netop fejlen ved mangt og meget i dag, at kamp i menneskelig forstand undgås. Samfundet, det offentlige, påtager sig vore forpligtelser, er barnepige for os, understøtter og hjælper os, forsøger at gøre det så behageligt for os som muligt. Den daglige eksistens kræver ingen kamp, derfor sløves vi, så at vi heller ikke vil kæmpe menneskeligt.

Når vi nu tilbydes alle disse »goder«, så lad os dog ikke overanstrenge os.

Nyd livet og gør dig det behageligt.

Højere løn for det arbejde, maskiner og elektronhjerner udfører, mere fritid, længere ferier, blødere lænestole, hele verden ind i stuen gennem TV, pop-radioen som behagelig baggrundsstøj døgnet rundt, båndoptager og grammofon i reserve, hvis noget skulle svigte, transistoren i hånden, når man undtagelsesvis går på museum for at se, hvordan »de gamle« levede for 25 år siden, og meget, meget andet, ja, hvad kan man så ønske sig mere.

Den kulturelle udvikling må nærme sig sit klimaks.

Det »lille« menneske, som befinder sig i denne virkelige eventyrverden, hvordan mon det har det?

Som blommen i et æg, som prinsessen på ærten?

Hvor er det vidunderligt at være menneske — bare man

ikke tænker, bare man ikke vurderer og sammenligner med fortiden.

Fortiden, det er jo historie — hvad kommer historien mig ved?

Ja det, der ødelægger tilværelsen for os og skaber problemerne, er, når vi en gang imellem drister os til at tænke. Men det er også tankevirksomhed, der gør os menneskeværdige.

Det er tankevirksomhed, der giver os menneskeværd, det er den, der danner baggrunden for den virkelige frihed, for ansvarsbevidsthed, for positiv indsats. Den gør os selvstændige, den åbner døren til livets reelle værdier. Den rensrer ud i alt det forlorne og forkvalede, som tilsyneladende forsøder vores tilværelse, men som viser sig at være »skal uden kærne«. Tankevirksomhed gør livet værd at leve.

Den gamle romerske kejser Marcus Aurelius havde ret, da han sagde: *»Du er ikke, hvad du tror, du er, men hvad du tænker, du er, for vore tanker gør os til det, vi er.«*

Tage Søgård.

CIRCUITTRÆNING*

Ved tilrettelæggelsen af et program for konditionstræning er der ofte både for instruktøren og for idrætsudøveren forskellige problemer, som har vanskeliggjort opgaven, og som en indledning vil det sikkert være rigtigt at nævne nogle af dem. Circuittræningen har nemlig givet os en mulighed for at løse netop disse problemer.

Det første, man støder på, er at få tilpasset træningsprogrammet efter den enkeltes form, så man er sikker på, at alle får det fulde udbytte af træningen (en vanskelighed, der iøvrigt ikke alene gør sig gældende med hensyn til konditionstræningen, men i lige så høj grad ved specialtræningen). Vi må have et nogenlunde sikkert middel i hænde til bedømmelse af den enkeltes form på det pågældende tidspunkt.

En anden vanskelighed er, at man ofte under konditionstræningen synes at befinde sig på »gyngende grund«, fordi det ikke er muligt at se, om formen nu også virkelig er blevet forbedret. Ikke før de første konkurrencer finder sted, kan man se virkningerne af vinterens konditionsopbyggende arbejde. Vi har savnet en objektiv kontrol af vinterarbejdet, en kontrol baseret på f. eks. måling ved hjælp af et stopur.

Alle instruktører har sikkert været ude for, at idrætsfolk ikke har kunnet passe træningen på de af foreningen fastsatte tidspunkter. Aftenskoler og overarbejde har ofte

---

*) Udtales »sørkit«.

lagt hindringer i vejen. De har søgt efter en træningsform, hvor den enkelte kunne gennemføre sin træning netop på de tidspunkter, der passede vedkommende bedst, men alligevel skulle træneren have en mulighed for at følge træningen, så han var sikker på, at idrætsudøveren virkelig havde bestilt noget.

Det har altid været et ønske, at den hårde, men nødvendige, konditionstræning skal lægge beslag på så lidt tid som muligt. Træningen bør gøres kortvarig, men intensiv. Det er ikke kvantiteten af træningen, der betinger en forbedret form, men kvaliteten. I et land, hvor amatørideralerne sættes højt, må et sådant krav være fremherskende. Der skal være tid til familieliv, uddannelse og kulturel påvirkning ved siden af træningen. Man må søge at få system i træningen, så tiden ikke kastes nytteløst bort.

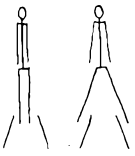

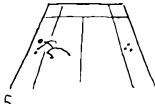
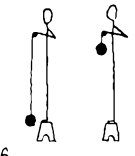

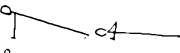
Endelig kan man ønske sig, at det på en let måde under træningen er muligt at finde frem til den enkelte idrætsudøvers svage punkter. Om der f. eks. er visse muskelgrupper, der ikke har en tilfredsstillende udholdenhed, hvorefter det kan lade sig gøre at sætte ind med specialtræning på disse svage steder.

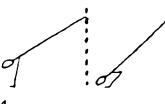
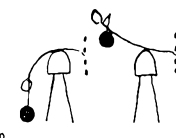

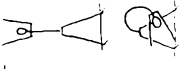
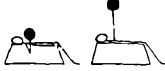
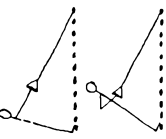
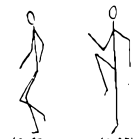
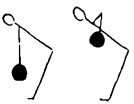
Alle disse problemer har circuittræningen i virkeligheden løst for os, som det forhåbentlig vil fremgå af det følgende.

Circuittræningen er »opfundet« af to englændere, Morgan og Adamson, ikke med henblik på optræning af konkurrencefolk, men for at få optrænet rekonvalescenter på den mest rationelle måde. Senere har idrætten taget denne træningsform til sig, og i forbindelse med olympiadetræningen i 1959—60 blev der for alvor gjort forsøg på at finde frem til øvelser, der skulle give den bedst mulige optræning af de muskelgrupper, den enkelte idrætsgren har brug for.

Selve systemet bygger på en række øvelser, som regel 8, der udvælges specielt til den enkelte idrætsgren. Det første, man derefter foretager sig, er at sørge for, at idrætsfolkene lærer øvelserne at kende til bunds. Dette kan tage helt op til en måned. Derpå gælder det om at finde frem til den

BADMINTON			
MAX. ANTAL I 1 MIN. 1.	MAX. ANTAL I 1 MIN. 2.	MAX. ANTAL I 1 MIN. LINIEAFSTAND 75 CM 3.	MAX. ANTAL I 1 MIN. LINIEAFSTAND 45 CM 4.
MAX. ANTAL I 1 MIN. 5.	MAX. ANTAL VÆGT 5 KG 6.	MAX. ANTAL I 1 MIN. 7.	MAX. ANTAL I 30 SEK. 8.

KAJAKRONING			
MAX. ANTAL RIBBE NR 7 1.	MAX. ANTAL VÆGT 36 KG (KVINDER 16 KG) 2.	MAX. ANTAL VÆGT 8 KG (KVINDER 4 KG) 3.	MAX. ANTAL I 1 MIN. 4.
MAX. ANTAL VÆGT 46 KG (KVINDER 20 KG) 5.	MAX. ANTAL 6.	MAX. ANTAL SEK. 10 SEK. 10 SEK. 7.	MAX. ANTAL VÆGT 46 KG (KVINDER 20 KG) 8.

Eksempler på special-circuitprogrammer; bevægelserne er afpasset efter de krav og specielle bevægelsesforløb, der er karakteristiske for de to idrætsgrene.

enkeltes form. Det gøres ved at foretage en række maksimumprøver, hvilket vil sige, at man finder frem til, hvad hver enkelt kan præstere, når han går til den yderste grænse i hver af de 8 øvelser. Disse maksimumprøver er en

meget stor belastning, og man bør kun tage prøver i 4 øvelser hver træningsaften.

Ud fra resultaterne af disse maksimumprøver fastlægges træningsprogrammet, som derved afpasses efter den enkeltes form på det pågældende tidspunkt.

I det endelige træningsprogram skal hver enkelt øvelse udføres det halve antal gange af, hvad der blev fundet ved maksimumprøverne. Den enkelte øvelse udføres i alt 3 gange, således at man først udfører øvelserne nr. 1—8, derpå igen 1—8 og til slut endnu engang 1—8. Programmet kommer på den måde til at bestå af 24 øvelser.

Når første øvelse startes, sættes et stopur igang, og når sidste øvelse er slut, standses uret igen. Den opnåede tid noteres på et særligt træningskort. I begyndelsen er det nødvendigt at holde pauser mellem øvelserne, men efterhånden som træningstilstanden bliver bedre, kan disse pauser gøres kortere og kortere, og herigennem forbedres den samlede tid. Denne form for intensivering af træningen svarer ganske nøje til de principper, man benytter ved intervaltræningen, hvor man netop bl. a. gør træningen hårdere ved at skære længden af hvilepauserne ned.

Når tidsforbedringen er 15—20 pct., foretages nye maksimumprøver, og et nyt træningsprogram fastlægges på grundlag af disse.

Forbedringer i formen er let at konstatere, og skulle forbedring i træningstid eller i maksimumprøver ikke indtræde, giver det et varsko til instruktøren om at undersøge, hvad der kan være årsagen. Denne må selvfølgelig straks efterspores, hvad enten den skyldes en fejl ved træningen, overtræning (måske på grund af hårdt dagligt arbejde) eller noget sygeligt, som en undersøgelse hos idrætslægen kan afsløre.

I forholdet mellem idrætsmand og træner har denne træningsform yderligere den fordel, at idrætsudøveren kan gennemføre sin circuittræning på de tidspunkter, der passer bedst. Instruktøren behøver nødvendigvis ikke at være til stede, for han mister ikke ved at være borte fra træningen

kontrollen med den trænende. Det kontrolskema, som den enkelte fører over sin træning, fortæller instruktøren alt om, hvordan træningen skrider frem. Endelig giver et sådant kort, hvor også maksimumprøverne er påført, den enkelte idrætsudøver et tydeligt fingerpeg om, hvor vedkommendes svage punkter ligger. Ved at sammenligne med, hvad kammeraterne har præsteret ved maksimumprøverne i de forskellige øvelser, afsløres det tydeligt, hvor den enkelte må sætte ind for at komme på højde med sine kammerater.

En aften, hvor circuittræningen benyttes, bør foregå på den måde, at der begyndes med opvarmning i ca. 20 minutter, hvor der først og fremmest benyttes de udvalgte 8 øvelser — ganske vist uden at der arbejdes maksimalt — for at blive varm. Derpå går man over til selve circuittræningen, og der slutes af med yderligere nogle øvelser, der dels tager sigte på at optræne den enkeltes svage punkter og dels har til hensigt at opøve den bevægelighed (smidighed), der eventuelt er nødvendig i den pågældende idrætsgren.

Når man skal finde frem til de rigtige øvelser til en bestemt idrætsgren, må man først analysere den pågældende idrætsgren, studere bevægelsesforløbet evt. ved hjælp af film og gøre sig klart, hvilke muskelgrupper der særlig bør optrænes, og om der stilles specielle krav til f. eks. hurtighed, udholdenhed eller andre færdigheder.

Der er brugt vægte i de fleste circuitprogrammer til de forskellige idrætsgrene. Det viser sig, at muskelstyrken hos de fleste danske idrætsfolk er for ringe, fordi man har været bange for disse modstandsøvelser, men de er en uomgængelig nødvendighed. Nogle vil måske mene, at vægtene er for lunge, men man må gøre sig klart, at det er nødvendigt at gøre belastningen betydeligt større end den, musklerne er udsat for i specialidrætsgrenen, hvis man skal skabe det overskud af kraft, som gør det muligt at gennemføre en knaldhård konkurrence.

Til idrætter, hvor der stilles særlig store krav til hjerte og lunger, bør man bl. a. vælge enkelte øvelser, som er

meget anstrengende, og som det tager ret lang tid at udføre. Måske slutter de sig i deres bevægelsesforløb ikke ganske nøje til specialidrætten, men ved sådanne øvelser er det nødvendigt at tage store muskelgrupper i brug for at få den nødvendige belastning af kredsløbet.

Man kan komme ud for, at en idrætsudøver i udpræget grad trænger til optræning af en særlig færdighed under circuittræningen. Han er måske i forvejen meget udholdende, mens det i høj grad kniber med hurtigheden. I et sådant tilfælde vil det være fuldt forsvarligt, ja, endda tilrådeligt at udskifte en udpræget udholdenhedsøvelse med en hurtighedsbetonet. De trykte øvelsesrækker må altså ikke opfattes som en spændetrøje, men kun som en vejledning.

Endvidere kan der være grund til at nævne, at det kan være tvingende nødvendigt at ændre på de vægte, der er opgivet. Disse vægte er udpræget baseret på træning med topidrætsfolk med en vis styrketræning bag sig. Er der tale om begyndere, må vægtene så absolut gøres mindre. I det hele taget kan man sige, at instruktører og idrætsfolk må benytte deres sunde fornuft, som når et almindeligt specialtræningsprogram skal tilrettelægges. Individuelle hensyn skal der altid være plads til.

Et program skal, som allerede nævnt, ikke være en spændetrøje, men en vejledning, der skal benyttes med omtanke.

Under konditionstræningsperioden er der forhåbentlig gjort et godt og formålstjenligt arbejde for at oparbejde en kondition, der kan lette arbejdet med tilegnelsen af den rigtige teknik og muliggøre, at den tillærte teknik uden indskrænkning kan benyttes i hele den tid, konkurrencen varer. Hvis ikke konditionen er i orden, vil det give sig udslag i usikkerhed i teknisk henseende. I boldspil vil f.eks. afleveringerne blive unøjagtige.

Derpå opstår spørgsmålet, om konditionstræningen skal ophøre, når specialtræningen sætter ind. Der er meget, der tyder på, at konditionstræningen må fortsætte, hvis konditionen ikke skal dale.

Til fordel for denne opfattelse tjener bl. a., at to kano-roere, der en vinter havde gennemgået en hård konditionstræning, pludselig holdt op med denne træning og i stedet begyndte at ro kano. Umiddelbart ville man måske tænke sig, at kanoroning ville opretholde den form, der var nået under vintertræningen, men det viste sig, at 20 dage alene med kanoroning gav en nedgang i udholdenheden på 20 pct.

Konditionstræningen bør altså fortsætte gennem hele specialtrænings- og konkurrenceperioden. Heldigvis har der vist sig en udtalt tendens blandt vore topidrætsfolk til at gøre dette. I mange tilfælde kan det sikkert med lidt god vilje og opfindsomhed være muligt i klubhuse eller ved træningsbanerne at indrette sig, så der bliver lejlighed til at gennemføre den konditionsgivende træning også her.

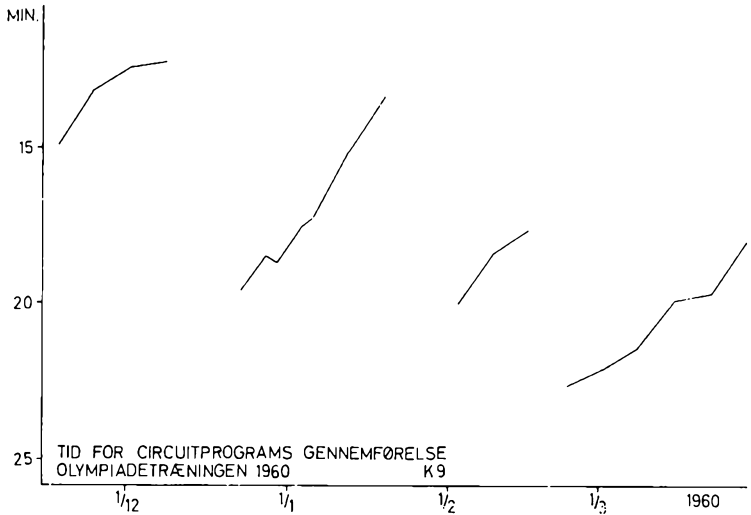
Påbegyndelsen af specialtræningen bør ikke blive et påskud til at ophøre med konditionstræningen, men denne skal fortsættes hele sæsonen, så alt det, der er bygget op i den konkurrenceløse tid, ikke skal være spildt.

Circuittræning er en decideret udholdenhedstræning af kredsløb og muskler. Da belastningen (vægtene) hele tiden er den samme, vil der ikke ske nogen nævneværdig forbedring af muskelstyrken. Det har været forsøgt, når der er opnået en tidsforbedring på ca. 15 pct., at øge vægtene ved de deraf følgende nye maksimumprøver. Det har tilsyneladende givet en noget forbedret muskelstyrke, men på grund af det nedsatte antal gentagelser er det gået ud over udholdenhedstræningen.

Den bedste udvej er sikkert at supplere circuittræningen med en decideret styrketræning efter de principper, der er beskrevet i artiklen *Styrketræning* i nærværende årsskrift fra 1961.

De opnåede tider ved circuittræningen viser sig at være særdeles nyttige for den, der har ansvaret for træningens tilrettelæggelse. Forbedringen af tiderne sker jævnt, og i de fleste tilfælde viser der sig kun meget få udsving. Er tiden en enkelt dag lidt dårligere, viser næste træningstime som regel en opadgående tendens.

Ialt 48 idrætsudøvere fuldførte olympiadetræningen 1959—60, som var baseret på circuittræningen. Der blev i de fleste tilfælde opnået en jævn forbedring af tiderne, opnået under træningen, men i 12 tilfælde frembød tidskurverne alvorlige uregelmæssigheder, og i alle 12 tilfælde er det lykkedes at efterspore årsagerne.

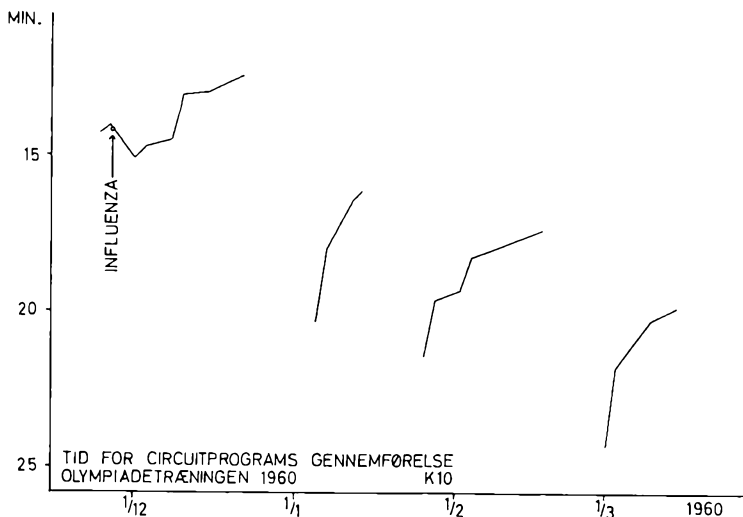
Eksempel på tidskurver for en idrætsmand, hvor træningen forløber normalt.

I et enkelt tilfælde var en af deltagerne ved at komme i overtræning, hvilket med det samme kunne ses på de meget uregelmæssige tider. På grund af kontrollen var det muligt at gribe ind omgående, og i løbet af godt 14 dage var vedkommende i stand til igen at deltage i træningen på normal vis.

Også en hævet forlovelse gav sig udtryk i uregelmæssige træningsyndelser, men kurverne over træningstiderne afslørede tillige forhold, som måske kan have interesse.

En kvindelig idrætsudøver fremviste, da hun begyndte træningen for alvor, hidtil usete svingninger. Da man ikke kunne finde årsagen til dem, blev hun sendt til idrætslægen, der konstaterede en så kraftig anæmi, at hun omgående blev indlagt.

På hver enkelt trænedes kort blev noteret, hvis de pågældende blev syge, og ialt 8 af dem havde en let influenza, der dog ikke i noget tilfælde resulterede i sengeleje. For disse 8 viste det sig, at det tog fra 12 til 19 dage, inden de efter tiderne at dømmme havde den form, de var i, inden sygdommen satte ind. Blandt trænere har det ikke været kendt, at en let influenza havde indflydelse på formen i så

En tidskurve, der tydeligt viser nedgangen i ydeevne i forbindelse med en kraftig forkølelse uden fravær fra arbejde eller træning.

lang tid, men det giver på den anden side måske forklaringen på ikke så få ellers uforklarlige, svage konkurrence-resultater.

Da træningen var overlået og kurverne udarbejdede, viste disse, at 2 idrætsudøvere havde uregelmæssigheder i de opnåede tider, som var ganske analoge med udsvingene i forbindelse med influenza. Da der imidlertid ikke på deres kort var noteret noget om sygdom, blev der skrevet til dem for at forhøre, om de havde været forkølede på det pågældende tidspunkt. Den ene svarede benægtende, men den anden fortalte, at han ganske vist ikke havde været syg,

men han kunne oplyse, at han netop på dette tidspunkt havde været bloddonor. Der blev påny skrevet til den første, der kunne fortælle, at også hun havde afgivet blod lige inden det tidspunkt, hvor formen var dalende.

Der er sikkert grund til, dels at tage betydeligt større hensyn til en idrætsudøver, der nylig har overstået en forkølelse, og dels fraråde topidrætsfolk at afgive blod, både i deres optræningsperiode (hvor en afbrydelse kan bevirke, at topydelsen indtræffer senere end beregnet) og først og fremmest under konkurrencesæsonen.

Det har ofte været hævdet, at circuittræning kun kan benyttes af topidrætsfolk. Intet kan være mere forkert. Alene træningsformens oprindelse viser det. Det er muligt at lave et program til bogstavelig talt ethvert menneske. Det drejer sig alene om at udvælge de rigtige øvelser, som er afpasset efter den trænendes alder, køn og fysik.

Circuittræning, som den drives blandt konkurrenceidrætsfolk, er en virkelig hård træningsform på grund af de ret store vægte og de mange gentagelser. Derfor bør man ikke dyrke circuittræning hver dag. Det vil resultere i overtræning. Kampen mod uret giver træningen et vist konkurrencepræg. Efter alt at dømme er det klogt at indskrænke træningen, hvor der tages tid på programmets gennemførelse, til 2 gange om ugen. De øvrige dage kan da passende benyttes til styrketræning med stadig stigende belastning, løbetræning etc.

Brugt med sund fornuft og viden om, hvilken virkning denne træningsform har, kan circuittræningen være et vigtigt led i opbygning af konditionen ved siden af de øvrige fordele, den indebærer, og som er omtalt i begyndelsen af denne artikel.

Aksel Bjerregaard.

INSTITUTIONEN ELLER MENNESKET?

»Det kan kirken bestemt ikke være tjent med;« det var en vred mand, der sagde det i anledning af, at en præst havde nægtet at vie ham, fordi han var fraskilt. Nu kan man jo mene forskelligt om den ting, og den, der skriver dette, er ikke enig med denne præst, men sandelig heller ikke med manden. Han vil jo åbenbart afgøre sagerne ud fra, hvad der tjener kirken bedst; den er en institution, som må varetage sine interesser på bedste vis for sin egen skyld.

Tankegangen er ikke enestående i forhold til kirken, vi møder den i vore dage på alle tænkelige felter. Inden for forskellige af statens etater og kommunernes »væsener« er der i de senere år gang på gang indført ændringer; de betegnes som forbedringer, hvad de uden tvivl også er — men for det meste for institutionen selv, sjældnere og sjældnere for publikum; man er nok til for menneskets skyld, bare man forstår det rigtigt som sig selv og ikke de andre. Men det vil i virkeligheden sige, at institutionen kvæler mennesket.

Dette er naturligvis rivende galt, eftersom vi er her i denne verden for hinandens skyld og ingen for sin egen skyld. Galt er det, når det gælder den slags institutioner, som skal varetage publikums tarv, hvilket vil sige folkets, men meget betegnende foretrækker man at sige det mere upersonlige ord »publikum«. Langt værre er det dog, når det drejer sig om de åndelige forhold; nu er der i vor tid meget lidt forståelse af, hvad dette vil sige; lad os da blive ved ordet »folk«; et folks åndelige tarv er det, som værner om folkets sprog, retsbevidsthed, kulturarven fra fædrene

m. h. t. meninger og tro, skik og brug, alt det, der gør, at folket føler sig hjemme i landet. Netop alt dette er det, som om man er i færd med fuldstændig at tilsidesætte i øjeblikkets diskussion om fællesmarkedet. Danmark er gjort til en institution, læg mærke til, at man langt oftere fra den side taler om staten end om fædrelandet, staten er et mere neutralt ord, netop en institution, nærmere betegnet en forretning, et foretagende, hvor det eneste, der tæller, er det, man kan tælle: kronerne; m. h. t. alt det andet, det, vi betegner som det åndelige, har man bare så travlt med at berolige med, at der naturligvis vil blive givet særlove, der sikrer den danske kultur i det kommende fællesmarked. Over for dette vil det være nok at henvise enhver, der kan læse, til Romtraktatens artikler 7, 67 og 189. Forholdet er i virkeligheden det, at man ikke blot ved at se bort fra det åndelige i folkets liv gør Danmark til en forretning, men man er ved at sælge selve forretningen.

Inden for et folks åndelige liv er der to områder af særlig betydning: skole og kirke. Vi tager skolen i videste forstand, altså inklusive både folkeskole, højskole, højere skole og kurser af alle slags. Det kan ikke siges stærkt nok og ofte nok, at skolen aldrig må blive en institution, der er sig selv nok; ikke blot er det jo en almindelig, men dog heldigvis ofte ganske uretfærdig anklage, at en lærer i dag ikke har en gerning, men et levebrød. Lad det være for denne gang, selv hvor det er rigtigt; men langt værre er det, hvor skolen er i færd med at tilegne sig børnene, sådan at hjemmene har at rette sig efter, hvad en lærer tror eller ikke tror; hvor mange forældre er der ikke ud over landet, der med bekymring ser, hvad deres børn og deres unge pånødtes af lærdomme, som er stik imod hjemmets hele indstilling; og klager nogen derover, så får han at vide, at i denne ånd ledes nu skolen, og derved er intet at gøre. Således påstår man i hvert fald; og hvis dette er rigtigt, så er skolen blevet til en institution, der er til for sin egen skyld og ikke for folkets skyld, for hjemmene.

Endelig er der så kirken.

»Det kan kirken bestemt ikke være tjent med.«

Hver gang de ord lyder — og det gør de tit — så bør de gribes i opløbet. Det drejer sig nemlig for kirken, hvor den virkelig er sand kirke, slet ikke om, hvad den kan være tjent med. Hvis Vor Herre havde haft det grundsyn på sin gerning her i verden, så var der dog vist næppe blevet noget Golgatha. For det kunne han bestemt ikke være tjent med. Han var her virkelig ikke for sin egen skyld, han var her heller ikke for sin faders skyld, nej, han var her ene og alene for menneskets skyld, Deres og min. Og den kirke, der skal føre hans virke videre i verden, er her ganske afgjort ligeså lidt for sin egen skyld, den er her kun for menneskers skyld. Det skal ikke bestrides, at kirken selv gang på gang glemte dette og gik hen og blev en institution, der er her for sin egen skyld. En institution er den naturligvis, som vor egen folkekirke tydeligt viser det: lønnede præster (der aldeles ikke foragter denne verdens materielle herligheder), kirketjenere (der ikke er bedre!) og menighedsråd (der er meget bedre, for så vidt som de ikke er lønnede!). Vist er kirken en institution. Men derfor behøver den da ikke at have nok i sig selv og være til for sin egen skyld. Men hvor ofte mærker man ikke jaget efter succes, dyrkelsen af tallet, som den kommer frem i jamneren over disse såkaldte »tomme kirker«. Hvorfor tror De, at kirken jamrer i så henseende? Velsagtens fordi det er et vidnesbyrd om kirkens ringe position i folket i dag, de gider slet ikke komme der, disse sløve folkekirkelemmer, som derved kaster skam over kirken.

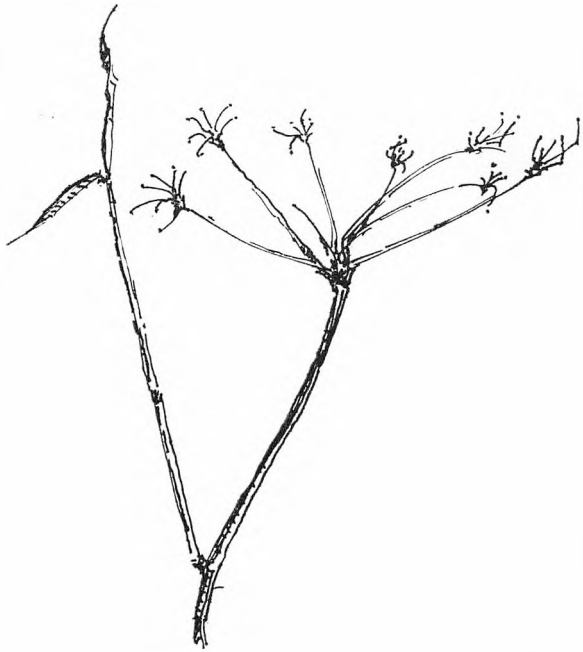
Vrøvl!

Kirken har at være komplet ligeglad med, om der kastes smuds eller roser på den, om den hylides som på en palmesøndag eller dødsdømmes som på langfredag. Kirken er der bare. Den står der med et godt og glædeligt budskab, som rækkes til enhver, der vil komme inden for hørevidde. Er der ingen der vil? Eller næsten ingen? Det var da sørgeligt! For hvem? For kirken? Aldeles ikke. Den er her bare — som en vandhane, der giver vand, hvis man bruger den.

Men sørgeligt er det — for dem, der går glip af budskabet, tørster ihjel, fordi man ikke vil drikke af det livets vand, som Kristus bragte med ordet om den tilgivelse, som åbner porten til selveste Gud.

Kirken er ikke en institution, der har nok i sig selv og bekymringen for sit eget. Kirken er en institution, der står i vort folk for at være det til trøst og glæde midt i al slags nød.

Rud. Münster.

ET NYT, MEN GAMMELT BOLDSPIL

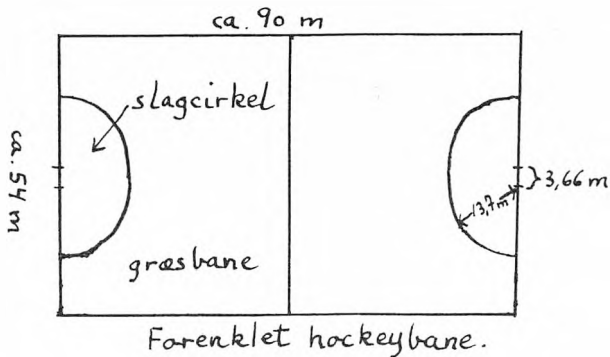
De, der var til elevmøde i sommer, fik lejlighed til at overvære en lille demonstration i hockey, som forsøgsvis, i hvert fald på sommerskolen, er blevet indført her på den jyske. Demonstrationen blev ikke nogen ubetinget succes, men det er heller ikke nemt at demonstrere et ny-indført boldspil efter kun seks lektioner. Alligevel kom nogle bagefter og spurgte om forskellige ting vedrørende spillet, og derfor vil jeg her prøve, uden at gå for meget i detaljer, at give et lille indblik i dette spil og dets historie.

Oprindelsen er lige så gammel som menneskets leg med en kugle og en stok. Allerede i det gamle Ægypten kendtes et hockeylignende spil, persere, grækere og romere optog spillet, og endog hos primitive negerstammer i Afrika og hos Sydamerikas indianere har man mødt spil med stok og bold. Der er ingen tvivl om, at den moderne form for hockey, som den praktiseres nu, er opstået på de britiske øer. Herfra har den bredt sig til Europa og med den engelske kolonisation til den øvrige verden. Spillet indførtes i Danmark i slutningen af det 19. årh.

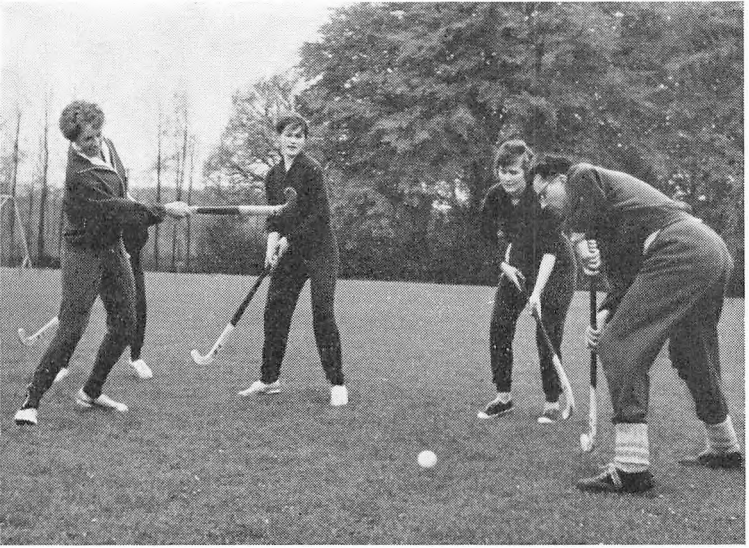
Moderne hockey er et holdspil, der med hensyn til spillernes antal, spilleplads, pladsfordeling og spillets taktik ligner fodbold. Der findes et mål i hver ende af banen, og det gælder om at få bolden i modstandernes net. Alltså får vi også i hockey følgende fire ingredienser, som vi kender dem fra fodbold, nemlig at kunne aflevere, at kunne placere sig, at kunne dribble og at kunne skyde på mål. Der spilles med en hockeystok. Den består af et skaft og et

krumt hoved, hvis yderste del kaldes næbbet. Nederste del af skaftet og hele hovedet har en flad og en rund side. Kun den flade side må benyttes til at spille bolden med. Bolden, der er hvidmalet, har samme størrelse og konsistens som en cricketbold. Med hensyn til at lave mål så kan man ikke, som f. eks. i fodbold, score fra en hvilken som helst on side position på banen. Som der i håndbold findes en målcirkel, hvor scoringsforsøg kun må foretages udenfor denne, således findes der i hockey en såkaldt slagcirkel (se fig.), men her kan man kun lave mål, hvis man er indenfor. Skydes en bold udenfor direkte og uden at røre nogen ind i målet, dømmes blot udslag svarende til målkast i håndbold. Det gælder derfor om, efter almindelige regler for sammenspil, at kunne føre bolden op ad banen og ind i slagcirklen med afsluttende skudforsøg. Der er naturligvis også af og til chancer for et sologennembrud. Spillet sættes, ved hver halvlegs begyndelse og efter mål, i gang med en »finte« på banens midte; alle andre skal under denne være imellem bolden og egen mållinie. Ved en »finte« til igangsætning af spillet forstås, at to modspillere stående over for hinanden med bolden imellem sig først samtidig med deres stok rører jorden på hver sin side af bolden og derefter berører hinandens stok over bolden. Når dette er sket tre gange, må der kæmpes om bolden. Det er under spil tilladt at skubbe, vippe eller slå bolden i alle retninger samt at stoppe den, men altså kun med den flade side af stokken. Det er ikke tilladt at løfte bolden over knæhøjde, dog gælder dette ikke ved skudforsøg. Det er også tilladt at stoppe bolden med hånden både på jorden og i luften, men man skal straks slippe bolden og fortsætte spillet. Det er ikke tilladt at sparke til eller at stoppe bolden med fødderne (gælder ikke målmanden), og det er heller ikke tilladt ved slag til bolden, hverken i bagud- eller fremadsvinget at løfte stokken højere end i skulderhøjde. Den sværeste regel i hockey er vel nok regelen om »at gå imellem«. Det er nemlig forbudt på noget tidspunkt at være imellem bolden og modstanderen, d. v. s. det er forbudt at dække, at

skærme sin bold, som det f. eks. er tilladt i fodbold. Her skal man altså kæmpe med åben pande. For forseelser begået imod reglerne idømmes frislæg til det modsatte parti. I slagcirklen bliver straffen for forseelser begået af forsvarerne strengere. Hjørne opstår på samme vis som i fodbold. Løber bolden ud over sidelinien, skal den trilles ind igen med hånden. Der findes som i fodbold en regel for off side; men i hockey skal der for ikke at være off side være mindst tre modspillere mellem mållinien og den spiller, som modtager bolden fra en medspiller.

Så meget om reglerne — nu lidt om spillets kvalifikationer. Hvorfor har vi i det hele taget indført det her på skolen? Har vi ikke nok at tage fat på i forvejen? Jo, vel er der nok at tage fat på med de andre boldspil, specielt håndbolden; men alligevel er det, som om der mangler noget. Det, der mangler, er især et udendørs spil for pigerne på linie med drengenes fodbold, i stedet for evigt og altid kun at spille håndbold. Dermed være ikke sagt, at spillet ikke er for drenge, tværtimod; dette spil kan med lige udbytte udøves af såvel mandlige som kvindelige spillere, fordi hockeyreglerne er affattet med det formål at forhindre farligt spil og fremme udviklingen af spillets teknik og spillernes sans for taktisk sammenspil. Hockey skal spilles med stokken og bolden, og en fysisk større og kraftigere spiller bør ikke have og får ikke nogen større fordel

Tekniktræning. Bolden stoppes. Sommerskolen 1962.

end en mindre. Dertil kommer så, at dette spil besidder alle en holdsports fordele, udvikler den enkelte spillers individualitet og fremmer den fysiske udvikling på en sund og harmonisk måde. Den største fornøjelse ved dette spil er at arbejde med og dygtiggøre sig i alle de mange tekniske ting, som dette spil er så rigt på.

Ja, men er der da nogen fremlid i hockey?

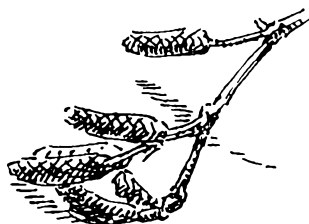
Selvom man må indrømme, at interessen her i Danmark lader meget tilbage at ønske, så må svaret absolut blive ja! Spillet indeholder så mange fine opdragende momenter, at det ville være synd at lade det glide ud. Jeg tror også, at sommerpigerne 62, trods nogle blå mærker hist og her, syntes, at det var et fornøjeligt og kvikt spil. Grunden til spillets ringe udbredelse her i landet må udelukkende søges i, at der ikke gøres nok propaganda for spillet. Det kunne være morsomt, hvis der kunne pustes nyt liv i dette gamle boldspil, som i dag er nationalsport i Holland og Indien, dyrkes af tusinder i Tyskland, og som i det moderne spils hjemland England rangerer på linie med både cricket og fodbold.

Til at starte vores forsøg her på skolen, har vi fra Dansk Hockey Union fået stillet 25 nye, dejlige indiske stokke til rådighed. Det er meningen senere, at også vinterholdene skal have lejlighed til at stifte bekendtskab med hockey enten udendørs eller som indendørsspil, hvad der absolut ikke gør spillet mindre spændende.

Med ønsket om en glædelig jul samt et godt nytår til alle.

Inge og Flemming Blach.

WEEKENDMØDE FOR GAMLE ELEVER

Gamle elever inviteres herved til at tilbringe en weekend sammen med skolens vinterelever. Programmet tilrettelægges efter tilslutningen, men vil omfatte bl. a. opvisninger og kampe med de nuværende elever samt en del undervisning.

Ankomst lørdag eftermiddag den 16. marts og afslutning søndag den 17. marts kl. 18,00 med aftensmad.

Medbring idrætstøj, sengetøj (kan lejes) m. v. som til elevmødet. Mødeafgift: kr. 20 (incl. oms).

Velkommen den 16.--17. marts, lad os se mange af jer. Tilmelding inden den 3. marts direkte til skolen.

Tage Søgård. Aksel Bjerregaard.

OM HVERDAGSSTUNDER I DECEMBER

Det kan ske, man glemmer en fødselsdag, et jubilæum, et bryllup eller lignende, eller man først hører derom bagefter. Det hændte for mig for nogen tid siden, at jeg glemte en af mine kæres fødselsdag, huskede ved et tilfælde først derpå, da dagen næsten var omme.

Ved aflevering af den forsinkede fødselsdagshilsen et par dage efter oplevede jeg en hverdagsmorgen med søndagsskær. I det hjem, jeg besøgte, sås det tydeligt, at en påbegyndt oprydning var afbrudt til fordel for noget mere nyttigt. I hvert fald for noget mere nyttigt i dette hjem. Her levede en mor en hverdagsstund med »fødderne på jorden og hjertet i himlen«. Det mærkedes på atmosfæren. Det sås på børnene, som det for hende var mere nyttigt at vejlede og hjælpe end at passe sine huslige pligter. Moderens travle hænder tegnede kæmpetal på solidt papir, som de skolemodne, men endnu ikke skolepligtige børn derefter farvede og klippede ud. Så hurtigt som moders hænder kunne følge med, regnede børnene »rigtige« regnestykker af de udklippede tal — hjulpet af mor, der var lige så optaget af at hjælpe, som børnene var til at lege sig til lærdommen.

Mange forældre har så mange ønskedrømme om alt det, de vil gøre for deres børn, når de engang får tid. Her var een, der tog sig tid. Hun levede det liv, Grundtvig så smukt har skrevet om: »at alling ventes i naturens orden«. Det er en sådan stund, de gamle betegnede med ord, som vi i dag finder for store: Åndens skabertime.

Ja, gid vi dog måtte forstå, at det ansvar og den gave, der gives os, der opdrager den opvoksende slægt, er meget mere og større end at skaffe den de synlige vækstbetingelser

som sund mad, lyse lokaler, gode manerer og et væld af kundskaber.

I dette hjem oplevedes den trygge atmosfære, som endnu kan fås uden penge, når man ellers ved, hvor man kan hente den.

*

Da jeg en aften først i december kørte gennem byens stille gader, lagde jeg mærke til, at der i et af de julepyntede vinduer stod et stort juletræ med overflod af farverige pakker under de nederste grene og med strålende lys på alle grene. Både træet og vinduet var smukt pyntet; men hvor ville det dog være et tiltalende træk hos forretningsfolkene, om de ville skåne os for alt for meget »juleri« og for at tænde juletræ flere uger før jul. Lad det grønne træ være hjemmenes samlingsmærke i juledagene. Gem det til juleaften, hvor det med sine tændte lys taler til os om hin julenat, da Betlehemsstjernen blev tændt og Gud sendte sin søn herved på jorden for vor skyld og tændte lyset i stjernen, som ledte hyrderne på marken ind til byen for at lykønske barnets forældre med deres førstefødte.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med et der blev at skue
en så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Stjernen ledte vise mænd
til vor herre Kristus hen,
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følge gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

(Grundtvig.)

Forretningslivet lever nok uden brug af dette lys. Vi kan ikke!

Glædelig jul! Tak for breve og hilsener i det forløbne år. De bedste ønsker for året, der kommer.

Troels og Signe Troelsen.

MED FLENSTED-JENSEN TIL GRÆKENLAND OG USA

Jeg var så heldig at komme med på Flensted-Jensens gymnastikturné til Grækenland og USA.

Efter en prøve i København i forsommeren 1961 blev jeg udlaget som pianist, og lykkelig var jeg. Det var jo en enestående chance, jeg der fik, til at komme ud i den store verden og blive fyldt med oplevelser — oplevelser, som jeg aldrig vil glemme.

Efter at have været i træningslejr på Haslev Landbrugsskole en måneds tid startede vi mod Grækenland gennem Tyskland, Østrig og Jugoslavien. Vi kørte i en stor langtursbus, men havde desuden 3 små folkevognsbusser med til redskaber og bagage. Jeg kom selv til at køre madbilen, som vi kaldte den. Jeg fik en vældig træning i at køre bil, hvilket senere kom mig til gode i Amerika.

Opvisningen i Grækenland blev vel ikke den store succes, hvad antallet af tilskuere angik. For det første var det i ferieliden, og for det andet havde vi en del sprogvanskeligheder. En af vore opvisninger foregik på det olympiske stadion, som kan tage 60.000 tilskuere. Der var kun 3—400, så de fyldte ikke meget på de store hvide marmortrapper.

Men alligevel blev turen den helt store oplevelse. Både her og i Amerika ville Flensted-Jensen, at vi skulle se og opleve noget, så vi berigede kunne rejse hjem med mange og uforglemmelige minder.

Det kan endnu risle mig ned ad ryggen, når jeg tænker på Akropolis med de fire gamle templer. De vidner om en kultur, der kan stå mål med de bedste siden, skønt be-

Parthenon fra Akropolis.

gyndelsen til den ligger så langt tilbage som 1000 år f. Kr. Akropolis ligger højt oppe på en klippe med udsigt ned over Athen.

3 gange var vi deroppe, den ene ved solopgang. Morgensolens stråler spillede på de mange marmorsøjler. Det var et så skønt syn, at det ikke kan beskrives, det må opleves.

Men oplevelserne fulgte slag i slag. Turen til det gamle Olympia var for mig meget interessant. Det er underligt at tænke sig, at her blev de første olympiske lege holdt.

Vi nåede heldigvis også at komme op i bjergene og se den lille by Delfi. Så igen sydpå til det blå Middelhav med sejlturen til Kreta, hvor vi havde vor sidste opvisning. Sejlturen til Kreta glemmer vi ikke så let; heldigvis har jeg jo været på apotek så længe, at jeg vidste, der var noget, der hed søsygetabletter.

Turen til Danmark gik ad samme rute som nedad. Vi havde set meget skønt; men også set megen fattigdom. Vi ligesom så med lidt andre øjne på vort eget land, da vi kom hjem for at nyde 3 ugers ferie i vort skønne, rige land.

Men tre uger går snart. Den 17. oktober satte vi os i en islandsk flyvemaskine og fløj over Gøteborg, Reykjavik og Sydgrønland til New York. Turen gik fint, men vi så dog ikke så meget af jorden. Derimod var det en farvestrålende oplevelse at flyve over skyerne, hvor solen skinnede og dannede de smukkeste farver på skyformationerne.

Vore første opvisninger var på østkysten. Vi gav opvisning bl. a. i Philadelphia, Boston og Washington. Disse opvisninger var meget vellykkede og godt besøgt, og begejstringen var stor. Alle, såvel dansk-amerikanere som amerikanerne selv, var meget venlige og hjælpsomme mod os.

Vi fik da også lige tid til at se lidt af den mægtige by New York. Vi var selvfølgelig oppe i Empire State og henne at se på FN-bygningen.

I Washington var vi i Det hvide Hus og den danske ambassade. Endvidere besøgte vi flere af Washingtons fine museer.

Vi nærmede os nu julen, som skulle fejres i Florida. Tankerne gik mod hjemmet. Ville vi få en god jul i 30° varme? Nej, vi savnede nok alligevel de korte grå dage hjemme i Danmark og alle forberedelserne til julefesten; men måske varmen, solen og den tropiske natur gjorde, at vi ikke længtes så meget. Flensted sørgede for en god juleaften. Vi fik lov at disponere over en kirke, hvor vi havde vores julegudstjeneste og sang de gamle julesalmer. Et lokale blev også stillet til rådighed, hvor vi så fejrede vor juleaften. Flensted havde selvfølgelig taget sig af alle de pakker,

Vandfald fra Yellowstone park.

der i den sidste tid før jul var sendt til os fra Danmark.

De tre uger, vi fejrede jul, blev fejret i en pragtfuld have hos en millionær. Hans hobby var at lade optage film af berømt heder. Bl. a. var Esther Williams svømmefilm optaget der. Ejeren af parken, Mr. Pope, blev nu så glad for os, at han tilbød, at vi måtte bo og spise gratis hos ham i tre uger, hvis han måtte lade optage en film af os, når vi lavede gymnastik og dansede folkedanse. Flensted fik Esther Williams' omklædningsrum til kontor. Han var mæg-

lig stolt. Optagelsen foregik på den måde, at jeg gerne sad på en tømmerflåde, der sejlede rundt imellem nogle øer. På øerne optrådte så pigerne og drengene med folkedans og gymnastik. Ægte amerikansk. Vi følte os som små grever. Tre gange om dagen spiste vi på hotel, opvartet af små sorte mænd.

Oven på denne herlige ferie måtte vi jo rigtig i sving igen. I de gamle pionerers spor drog vi med vor karavane, der bestod af 8 flotte vogne, der hver havde en campingvogn efter sig, mod vest til Texas. Der havde vi 22 opvisninger. Det var lige strengt nok, da vi undertiden måtte køre flere hundrede km fra en opvisning til den næste. Texas var lige noget for mig, her var barsk natur, store sletter, cowboys med store hjerde af kvæg, ja, selv rigtige indianere mødte vi her. Men videre gik det mod vest mod nye oplevelser. Turen gik til staten Arizona, gennem den skønne Grand Canyon. Det var det skønneste natursceneri, vi så på hele turen. Coloradofloden havde her skåret sig ned i en kløft i en dybde af 1400 m, og de skønneste klippeformationer var fremstået. Vi oplevede at se solopgangen der; det var så skønt, at vi var ganske betagede. Også Mexico besøgte vi og gav her 3 opvisninger i byen Monterey. Det var næsten som at møde Grækenland igen med gamle stor-slåede ruiner. Jeg glemmer aldrig disse opvisninger. Der var ca. 4000 tilskuere hver aften, alle sorthårede, de var vel nok flotte. Der var en sådan stemning, at man troede, man var til landskamp mellem Sverige og Danmark. I Mexico kunne vi købe mange billige ting, især tæpper og lædervarer, men vi blev snart klar over, at her skulle »pruttet«, ellers blev vi taget ved næsen. Kun 4 dage var vi her. Opvisninger ventede på os i USA. Nu måtte vi tværs igennem landet igen til de østlige stater; opvisningerne gik slag i slag. Den sidste opvisning ved østkysten foregik ved Chicago, men så gik det heldigvis igen mod vest til den store verdensudstilling i Seattle i staten Washington ved Stillehavet. Vi måtte undertiden køre fra kl. 4 morgen til 11—12 aften, men dejlige ture alligevel.

Jeg kørte et stort flot dollargrin med automatisk gear, så jeg fik træning i at køre. Det var helt underligt at komme hjem at køre den lille folkevogn igen.

På verdensudstillingen havde vi 9 opvisninger og var der med til at åbne Danmarksdagene. I Seattle var vi hele tiden indkvarterede hos danskere. Det var dejligt, og vi blev jo godt forkælet. Alligevel var vi også glade for vor campinglej. Her var vi os selv og her trivedes kammeratskabet på den smukkeste måde.

Også Canada besøgte vi. Her mødte vi mange danske, der modtog os med åbne arme. Vi havde her opvisninger i Edmonton og Calgary. Naturen i Canada er storslået. Vi boede et par dage oppe i bjergene og så mange forskellige dyr, som ulve, bjerggeder og bisonokser, så fotografiapparaterne kom rigtig i gang.

Ja, så skulle vi nu på vor sidste tur inden hjemrejsen, den gik til det skønne Californien; men på turen derved måtte vi jo gennem den store naturpark Yellowstone, hvor bjørnene går på vejen, ja, undertiden springer op og stikker hovedet ind i bilen for at få lidt lækkert. En morgen, da jeg vågnede, sad der en bjørn med hovedet nede i vor skraldespand, den havde nok lugtet honning. Her imponeredes vi også af de varme kilder. Vi så dem springe, og en dag prøvede vi endog at koge æg i dem. Da vi kom til Californien så vi de store fyrretræer. Et var så stort, at der var hugget en vej igennem det. Turen gik nu lige til San Francisco, en meget smuk by. Her blev vi især imponeret af Golden Gate broen, vel verdens største og smukkeste bro.

Jeg må heller ikke glemme besøget i den danske by Solvang, der er bygget i dansk landsbystil. Jeg boede her hos en dansk bager og spiste rigtig dansk wienerbrød og rugbrød. Alt var meget dyrt her, men turisterne var helt tossede med de danske ting, de kunne købe.

Ja, så gik turen til New York igen. Den 17. juli satte vi os igen i den islandske flyver, og efter en dejlig flyvetur med frokost i Reykjavik landede vi den 18. juli i Kastrup,

hvor vor familie stod og tog imod os med blomster, danske og amerikanske flag.

I kan sikkert alle forstå, hvilken uforglemmelig oplevelse det har været for mig at være med på denne tur, der ialt havde varet 12 måneder. Jeg er glad for, at jeg var så gammel, som jeg var, så jeg bedre har kunnet skelne mellem alt det gode og det mindre gode, vi mødte. Jeg har tit følt det sådan, at jeg ikke helt er den samme som før turen. Men jeg er ikke kommet til at holde mindre af det herhjemme — tværtimod.

Astrid Hartvig.

A. FR. GUNDELACH

Blandt de mange mennesker, der har betydet uendelig meget for Den jyske Idrætsskoles tilblivelse, er der i årets løb atter faldet én bort. Natten til den 13. juni døde Gundelach efter adskillige års tiltagende svaghed.

A. Fr. Gundelach har siden skolens start siddet i bestyrelsen og været forretningsudvalgsmedlem samt i de senere år formand for skoleudvalget — valgt af Jysk Svømme-Union og Dansk Livredningsforbund.

Få har ofret mere tid på Den jyske Idrætsskole, få har levet mere med i skolens hele liv og arbejde. Blandt hans mange fortjenester står som noget håndgribeligt skolens begyndende bibliotek.

Det, Gundelach ofrede sin opmærksomhed, levede han fuldt og helt med i. Få har kunnet »gløde« mere for en sag end han.

Her på skolen lærte vi derfor at sætte meget stor pris på Gundelach, hans ranke og helstøbte karakter, hans al-

drig gåen på akkord, hans ildhu, men alligevel besindige og tænksomme oplræden, alt dette har betydet meget for denne skole og os, der har samarbejdet med ham.

Hans venlige og altid imødekommende smil skaffede ham venner overalt.

Hele hans væsen manifesterede sig vel allerbedst i hans svorne kærlighed til naturen med dens store og små vidundere.

Den jyske Idrætsskole og svømmesporten har mistet én af sine bedste venner og forkæmpere.

Tage Søgård.

KÆRE GAMLE ELEVER

Et travlt år er gået, meget har der været at tage vare på, hvorfor det i dag ikke er til at forstå, hvor tiden er blevet af, men sådan har det sikkert også været for mange af jer.

Bare vi ikke glemmer at leve som mennesker — glemmer at blive os bevidste som mennesker. Livet i al dets mangfoldighed rummer jo et væld af værdier; gør vi tilstrækkeligt for at suge så mange som muligt af dem til os? Nogle af os må nok svare benægtende.

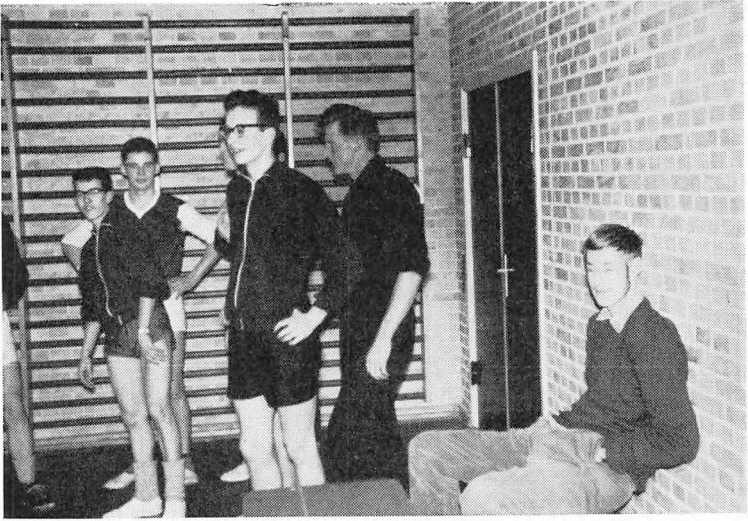
Hvem er det da, der skruer tempoet op, der får os til stadig at jage hurtigere og hurtigere gennem tilværelsen?

Tiden, vi lever i, hvirvler os nok med rundt i sin hurtigt løbende og mangfoldige karrusel, men er vi os bevidst som mennesker, bestemmer vi selv, hvor længe vi vil være med, eller hvor ofte vi vil være med?

Det — at være sig bevidst som menneske — er at finde ind til balance i tilværelsen, finde ind til en harmonisk tilværelse, hvor der er lejlighed til at udvikle og bruge de evner og anlæg, vi har fået i vuggegave.

Således er det også for os her på skolen opgaven at finde ind til et harmonisk skoleliv, skabe et skoleliv, der åbner mulighed for, at vore elever kan finde balancen i deres tilværelse, når de kommer her. Kan finde et milieu, hvori de kan gro og vokse.

Er dette så lykkedes for de elever, vi har haft fornøjelsen at have i det forløbne år?

Peter »arbejder«, andre »ser på«.

I må selv give svaret.

Skoleåret her på »den jyske« ligger jo snart i til dels traditionsbundne rammer, hvorfor der fra år til år vil blive adskillige gentagelser.

Vi havde på vinterskolen igen nyt rekordhold, hvilket er én af de opmuntringer, der giver os vældig lyst til at tage fat.

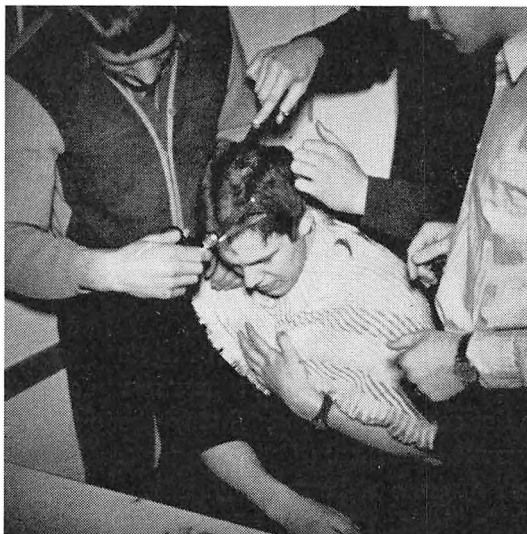
Tiden før jul er jo den sædvanlige »opvarmningsperiode«, hvor mange af eleverne skal gøres »skoleminded«, vænnes til at sidde på skolebænken igen, vænnes til at modtage undervisning igen. Alligevel synes vi, at vi i fællesskab nåede meget før jul.

Tage Albertsen besøgte os allerede den 10. november og udvidede på sædvanlig livfuld og god måde vor horisont i nogle af økonomiens problemer. Desuden fik vi en god start på elevunderholdningerne. Dejlige filmsaftener og lysbilledforedrag — specielt Bjerregaards fine billeder fra det vidunderlige Grønland, en stor oplevelse — krydrede vort skoleliv.

Som noget nyt arrangerede vi i år en »julehyggeaften«

under Bjerregaards ledelse, hvor en mængde juledekorationer, julebukke, »uroer« og andet godt til julens udsmykning blev til i elevernes fingernemme hænder. Mange store kunstnere fik deres absolutte gennembrud denne aften.

Vor sædvanlige hyggelige juleafslutning, hvor pastor Münster med tale og oplæsning trak det store læs, rundede

Peter klipper en »Kalkun«.

de to første måneders slid af, og vi kunne ønske hverandre en glædelig jul og et godt nytår.

Det nye år indledte vi den 6. januar med en hyggeaften, hvor ikke mindst vægtforøgelser dannede en god baggrund for slutren. Enkelte havde også endnu gode nytårsforsætter at prale med.

Hurtigt var vi inde i hverdagen igen. Alt gik smertefrit. Selve skolestarten havde givet os visse vanskeligheder, idet der umiddelbart efter november måtte et par faglige omposteringer til grundet sygdom og lignende. Imidlertid var vor gamle lærer, Anton Lærke, igen parat til at hjælpe os, dertil blev de mange piger delt til håndarbejde, og en ny

»Bumser« på scenen.

lærerinde, fru Larsen fra Vejle, fik kjolesyning, således at der dermed kom et nyt fag på pigernes undervisningsplan, men, som det senere viste sig, til stor glæde for dem.

Som nævnt — vi kom fint igang efter jul, og allerede den 9. januar havde vi besøg af kaptajn Lauritsen fra Forsvarets Velfærdstjeneste, der på udmærket måde indviede os i forholdet mellem Danmark og Nato.

Som sædvanlig var mange interesseret i at komme her og prøve kræfter med eleverne, specielt i håndbold. Der er tydeligt for få haller. Vor gamle elev, Kaj Christensen fra Tvingstrup, var her med sine bysbørn, vi havde nogle hyggelige dystre. En anden af vore trofaste gæster, Richardo, besøgte os den 31. januar med en dejlig film fra »Ceylon« — naturligvis i farver.

Vi måtte sortere lidt på vore kontakt-tilbud, men vi var heldige, da vi besluttede os til at optage forbindelsen med Vinding Landbo- og Husholdningsskole. Først besøgte de os. 70 elever og lærere tilbragte en god aften sammen med os. Vi satte os »hårdt og brutalt« på dem i håndbold, men optrådte forhåbentlig derefter som hyggelige værter

Underholdningsaften.

ved kaffebord og den følgende rundvisning her på skolen. Tiden fløj bare alt for hurtigt af sted.

Allerede dagen efter hyggede vi os med vor gamle ven Arndt, som underholdt med sine talfærdigheder og tanke-læsning. Han er altid fornøjelig og et minde om en tid, hvor der skulle mindre til at begejstre end i vore dage.

Så havde vi en lille pause, hvor vi kunne koncentrere os om det daglige arbejde, inden vi påny fik besøg af Mr. Greaves fra den canadiske ambassade, som viste os dejlige film fra den storslåede canadiske natur. Hvor er han hyggelig — dejlig aften.

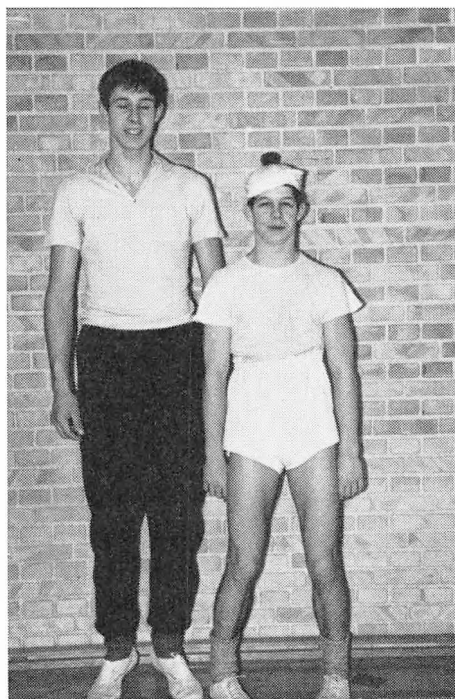
Nogle dage senere tog vi en tur til Østrig og så »Østrig i sol og sommer«, det må være (er) alle tiders ferieland. Ungdommens Rejsebureau ved herr Johansen lavede denne aften for os, hvor vi også blev taget med på en dejlig tur til Jugoslavien. En realistisk og stærk film fra hverdagslivet. Hvor har vi godt af at se levevilkårene i andre lande.

En anden af vore trofaste gæster, Reumert Rasmussen, fortalte os om og viste sin dejlige film »Øst for Bombay«. Han er uden tvivl den, der viser os de bedste film. Altid

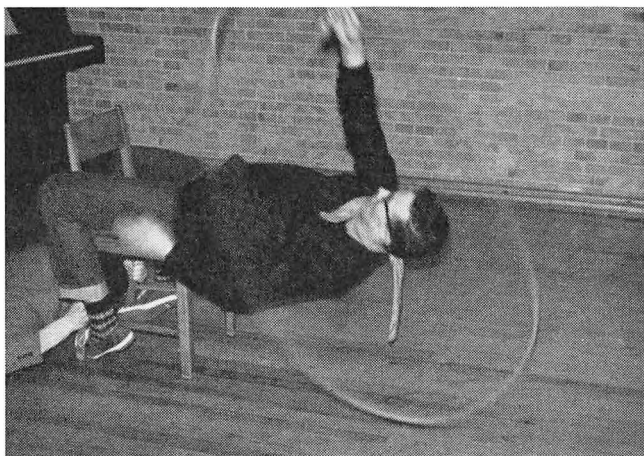
en stor oplevelse. Vi glæder os til, han igen kommer hjem -- i øjeblikket er han »på farten«.

De kursus, der besøger os under skoleopholdene, bliver på forskellig vis hyggelige indslag i fritiden. Forskellige svenske førstedivisionshold besøger os nu hvert år, således de svenske mestre Norrköping. Selvom de er fodboldspecialister, går de ikke af vejen for en rask håndboldkamp til stor fornøjelse for eleverne. Sikke en fjer i hatten, hvis Bent Zamora Nyholm og Co. kunne »lægges ned«. Med tilstrækkelig hjælp af dommeren lykkedes det, det er vel nok den »fineste« dommer, vi har set her på skolen. Hm. Sjovt var det, og det var den egentlige mening.

To ord om Norrköpingpojkarne -- finere og mere vel-disciplinerede idrætsfolk skal man lede længe efter.

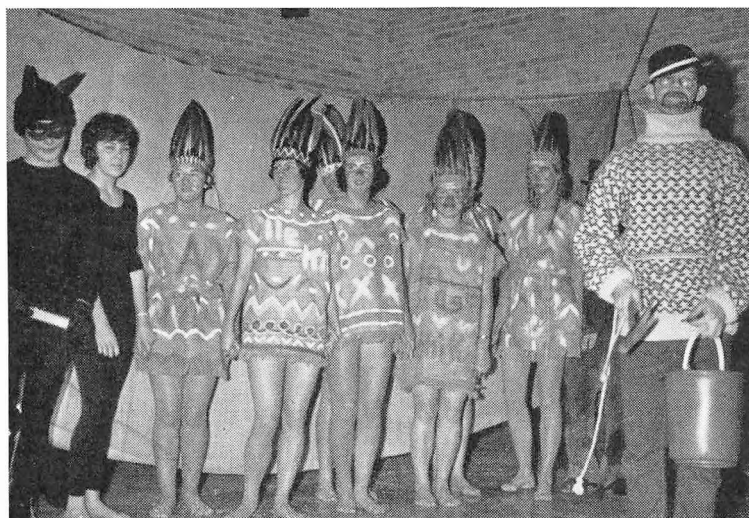

»En er for lille og en er for stor.«

»En vaskeægte cowboy.«

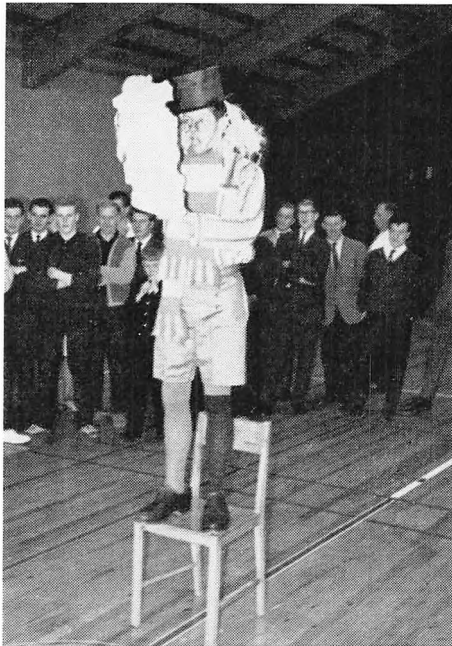
Om fastelavnsfesten kan betegnes som vinterens højdepunkt, kan vel nok diskuteres — afhængigt af hvilken målestok der anvendes, men at det er en begivenhed, eleverne ser frem til, er uden for al diskussion. De store afvigelser i festens program er der ikke, men fantasien, der

Fastelavnsfestens indianerpiger og »Jochuma«.

lægges for dagen med hensyn til udsmykning, kan variere fra år til år, hvilket bl. a. gør, at også skolens faste stab med forventning ser festen i møde.

De mange kunstneriske evner, der var kommet til udfoldelse ved julestuen, slog nu ud i fuldt flor her ved faste-

Fastelavnsfestens »kroningstale«.

lavnsfesten. Der var nydeligt og iderigt pyntet alle steder, hvorfor vi sikkert aldrig har festet i finere omgivelser. Set med vore øjne blev fastelavnsfesten absolut en succes. Mange måtte ud af busken ved denne lejlighed og præsentere de respektive »kusiner og fætre«, alle »bigamister« røbes jo ved en sådan fest. Hvor mange det blev til i denne omgang, skal vi lade være usagt.

Ideen med at flytte den kunstneriske underholdning til gymnastiksalen viser sig at være en stadig bedre ide, der hjælper til den helt rigtige afvikling. Også i år morede vi os kosteligt.

Det eneste »aber dabei« ved denne — som iøvrigt ved alle andre fastelavnsfester — er, at det er begrænset, hvor meget næste dags undervisning giver.

Vi gled ind i hverdagen igen. Næste afveksling var en foredrags- og lysbilledaften fra det gamle Rom med pastor Münster. Efterhånden ved ingen mere om Rom end Münster, men han »snuser« også rundt dernede hver sommer. Han kan sagtens.

Vor årlige Århus-tur fastlægges næsten af Århus Teater, idet vi af hensyn til afslutningen indretter os efter deres repertoire og så marts måned. I år faldt valget på den 13. — et heldigt tal, det har hidtil været lykketallet. De fleste af jer kender turens forløb, men vi startede denne gang lidt anderledes. FDB var som sædvanlig beredvillig og gæstfri, jo, vi fik atter dejlig cirkelformiddagskaffe (blå) og friskbagt wienerbrød. Derfra tog vi til Coca-Cola, hvor salgschefen, vor gode ven og bekendt Tom André, tog gæstfrit og elskværdigt imod os. Dejlig ny virksomhed med en strålende orden overalt, men det, vi beundrede mest, var den belevenhed og høflighed, vi mødte hos hele personalet — den rækker helt ud til de salgsschauffører, vi får besøg af her på skolen. Der er der mange af os, som har noget at lære. At vi under hele besøget ikke fik lov at være tørstige, siger næsten sig selv (rekord: 13 store flasker). En dejlig film fra hele den store verdens skønneste steder blev forevist os. Vores medbragte mad fik vi — stadig med rigelig forsyning af Coca-Cola'er — lov til at indtage i den smukke kantine, ovenpå serveredes dejlig kaffe (den frie købmand) og wienerbrød. For os, der ved, hvor stort besvær vi har haft med at finde et sted, hvor vi kan nyde den medbragte madpakke, står det klart, hvor kærkomment dette arrangement var med henblik på at gøre turen vellykket. Vi takker og håber, at besøget må glide fast ind i vort turoplæg.

Derfra gik det så til Forhistorisk Museum, Naturhistorisk do., Den gamle By, Marselisborg, Mindeparken, Stadion m. m. for at ende i en times frit slag til at kikke vinduer (dog ingen større indkøb).

Dagens festmiddag indtog vi som vanligt på »Klostergården«, der må gættes tre gange på menuen, rigtigt, det var . . . . .

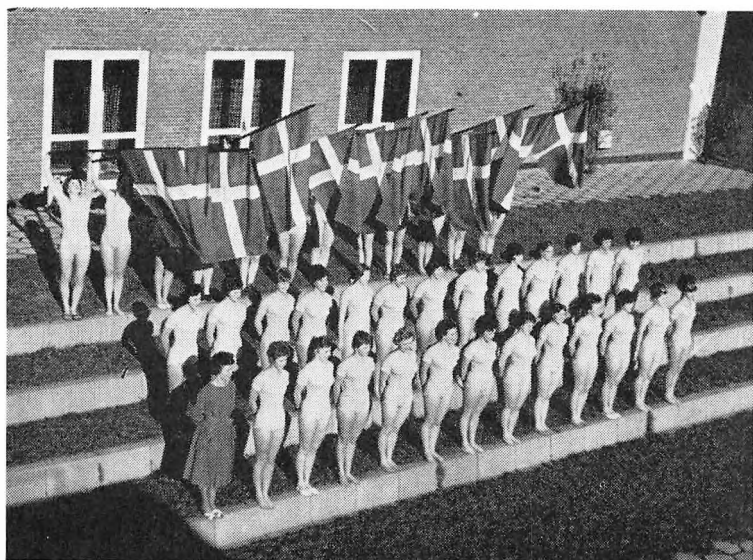
Og så i teateret. Vi så Boris Vian's: Trappen. Glimrende spillet, et stærkt stykke, som virkelig gav den tænksomme tilskuer noget at gruble over. Vi havde chancen for at tage meget med hjem.

Mange tvivler vel på, at disse Århus-ture kan blive ved at være vellykkede. Heldigvis er det stadig nye elever, men også vi, der nu snart har været med i 20 år, får stadig meget ud af dem — ikke mindst i år. Tak til alle, som bidrog hertil.

For et par år siden havde vi den glæde at stifte bekendtskab med Sundby KFUM, der, på tur med deres drengegymnaster, havde lagt vejen herom. De er nu ved at gøre dette til en tradition, idet vi igen i vinter havde fornøjelsen at se deres dygtige drenge lave gymnastik for os — en virkelig fin opvisning, som også vi kunne lære af. Tak for besøget og velkommen igen.

Vi blev inviteret på genvisit på Vinding Landbo- og Husholdningsskole, hvorfor vi i længere tid havde trænet i traktorpløjning og æbleskivebagning, idet vi ikke ønskede at komme ned med nakken, men de havde slet ikke i sinde at konkurrere med os, de optrådte i stedet som virkelig hyggelige og gæstfrie værtsfolk, fremviste deres skole, som både består af ældre bygninger og helt nye moderne maskinhaller, el-køkkener, vaskehuse m. v. Et besøg, som vi var meget glade for, og som vi gerne ser glide fast ind i vort vinterarbejde.

Det lykkedes os i vinter at opnå kontakt med Statens Kunstfond. På forretningsudvalgets forårsrejse lagde de turen herom og beså med interesse skolen samt fandt frem til de muligheder for kunstnerisk udsmykning, som foreligger her. Der var mange. Endnu har vi ikke noget konkret resultat at fremvise, men med tiden håber vi, at adskilligt vil pynte op hist og her og blive til berigelse for skolelivet.

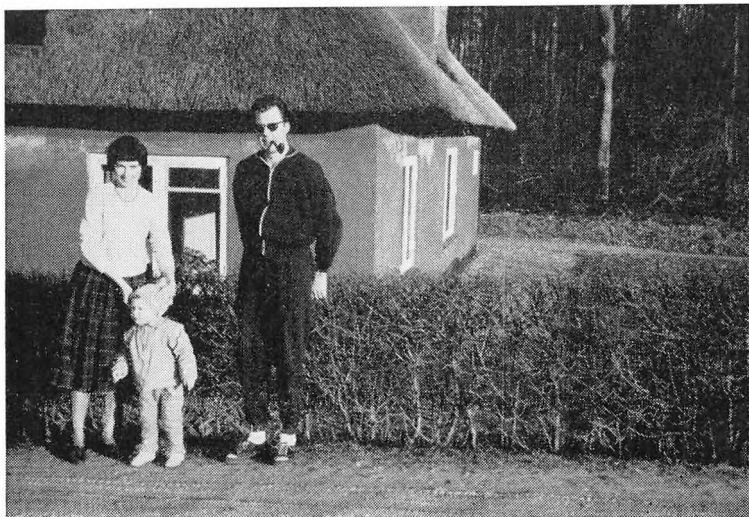
Vinterpigerne.

Den 18. marts holdt vi forældredag. Stadig flere kommer denne dag for at se, hvad børnene har fået ud af det — så meget som der nu kan fremvises på en dag. Vi imponeres hvert år af den pludselige energiforøgelse hos eleverne netop denne dag, somme tider tror vi næppe vore egne øjne. Viljen flytter bjerge. Disse traditionelle dage glæder vi os hver gang til. Programmet er, som I kender det, med orienterende foredrag, opvisninger m. m. I år sluttede vi med pastor Münsters oplæsning af Kaj Munks: Ordet. Nogle af jer har hørt ham læse det. Dygtigt gjort — en stor oplevelse og præstation. Honorar: 6 glas vand.

De forskellige eksaminer og prøver blev aflagt med gode resultater. Nævnes kan, at håndbolddommereksamen igen fik en ansigtsløftning efter sommerens (landsstævnets) noget paure resultat. Over 50 pct. bestod. Idrætsmærket har også vist stor fremgang, bl. a. tager eleverne nu mærket før jul og igen som afslutning på skoleopholdet. På denne måde har den enkelte lejlighed til at kontrollere sine resultater og aflæse sin fremgang.

Meget andet kunne fortælles fra en begivenhedsrig og forhåbentlig også lærerig vinter, men alt for hurtigt nåede vi frem til afskedens time. En af vore to vemodige stunder om året. Hvor er vi kede af at skulle slippe jer, når vi har lært jer allerbedst at kende og synes, I tager allerbedst fra. Sådan vil det altid være, dog — når det går bedst, bør man slutte.

Vi siger sidste vinters hold en rigtig hjertelig tak for

Familien Blach (nu yderligere forøget med en son).

dejlige fem måneder. I er absolut det bedste hold, nå, undskyld, det siger og skriver vi jo hver gang, men alligevel . . .

»Jeg ønsker mig april« — afslapning — rekreation — ferie — samle kræfter til sommerens strabadser. Ja, sådan tænker vi hvert år, men det er aldrig lykkedes rigtigt endnu. Denne måned flyver af sted, snart banker sommerpigerne på døren, og vi lukker op.

Det bedste tegn på sommerskolens begyndelse er vores smukke bøgeskov, når den står i sit allermest lysegrønne flor, ja, så har vi tredie maj, og en flok søde piger vælter

To »storcharmorere« med deres harem af sommerpiger.

ind af døren. Deres smil og lyse sind, deres forventningsfulde øjne løser op for vore kraftkilder, og så tager vi fat.

På tre måneder skal vi nå næsten ligeså meget som på 5 vintermåneder, det må være den egentlige årsag til, at sommerskolen flyver af sted. Det er, ligesom vi hurtigere er i gang på sommerholdet, om det er pigerne, der straks er parat til at tage fra, er svært at sige, men noget er der nok om det.

Ud over det daglige arbejde lagde vi meget hurtigt ud med elevunderholdning på sommerskolen — store og små talenter boltrede sig mellem hinanden. Især lærerne var de eksperter i at få på glat is.

På sommerskolen har vi knap så mange fremmede indslag, men en hyggelig aften med rejse til Rom og Olympiade-filmen manglede vi ikke. St. bededag var vi alle inviteret på morgenkaffe i »Drømmen«, et besøg flere af jer kender. Fru Hess er altid en hyggelig værtinde. Tak for kaffe.

Vi havde den glæde, at vor gamle norske elev, John Morstad fra Oslo, besøgte os på tur med et hold af sine

Fra elevmødet.

drengene. Hvor er det dejligt at se jer som samlingspunkt for en flok unge, det er, ligesom vi derigennem ser noget af resultatet ved jeres skoleophold. Tak for besøget, John. Vi håber, mange af I andre vil gøre ligesådan.

Reumert Rasmussen besøgte os med sin vidunderlige film »Øst for Bombay«. Dejlig oplevelse.

Midt i juni døde vores skoleudvalgsformand, pens. overlærer A. Fr. Gundelach, som I vil finde mindeord om andetsteds i årsskriftet. Mange af jer vil mindes Gundelachs hyggelige færden her på skolen, jovial og ligetil.

Jelling og Hærvejen tog vi os naturligvis også tid til at besøge. Münster er os altid en god hjælper på denne halvdagstur — også med at vise egne domæner frem. Først når I har set kirken i Grejsdalen, har I jo set en moderne kirke.

Travlheden tog til, elevmødet nærmede sig. Forarbejdet behøver vi ikke at fortælle sommerpigerne om, de har følt det på deres egen krop. Vi beundrer jer for det store slid og de mange ekstraprøver, men de skal jo til — ikke Signe?

Nå, resultaterne står altid i direkte forhold til forarbejdet, derfor blev også dette års elevmøde særdeles vellykket.

Sommerpigerne giver opvisning.

Men hvordan skal vi efterhånden få tid til at tale med alle jer gamle elever, som heldigvis stadig trofast møder frem. Flokken er nu ved at være stor, og en weekend er ikke lang tid. Vi håber ikke, nogen rejste skuffet herfra. Lørdagens foredragsholder var i år Tage Albertsen, der talte om besættelsetiden og trak nogle linier op til vor egen tid. Der var meget at tænke over. Elsebeths musikanter spillede på vanlig humørfyldt måde op til dansen. Hvor er de gode at danse efter.

Søndagen fulgte traditionerne. Bjerregaard tog alle med på sin dejlige tur til Grønland. Opvisningerne forløb fint, og om aftenen løb Holbergs: »Den forvandlede Brudgom« af stabelen. Udmærket instrueret af Blach og fint spillet af pigerne.

Fakkeldans af sommerpigerne og det traditionelle bål sluttede på stemningsfuld måde elevmødet af. Hvor er det godt, vi har fået flammen som symbol i vort skolemærke. Forbindelsen mellem skolemærket og hålet som afslutning på vort elevmøde ligesom slutter ringen, knytter os sammen, vi, der skal stå vagt om Den jyske Idrætsskole. Mon ikke I føler det samme, hver gang I er med? Hvor er det

Fra »den forvandlede brudgom«.

glædeligt at se så mange af jer gamle slutte op år efter år. Vi håber, I forstår, hvor meget det betyder for os. Det er det, som giver kræfter til hverdagen og mod på dens opgaver. Tak for mange gode elevmøder, ikke mindst dette.

Vor traditionelle scl. hans- og pølsefest var nær blevet glemt i farten, men den var naturligvis med i sommerskolens arrangementer.

Hvor skulle vi tage hen på to-dagestur? Ja, når vi skal fastlægge den, må først overnatningsmulighederne tages i betragtning. Det var svært at finde ud af i år, men omsider lykkedes det. Vi løste alle vandrekort, det blev dog ikke til en fodtur (det var måske en ide), men lejede som vanlig en rutebil.

Op gennem Jylland til Himmelbjerget, Silkeborg, Kaj Munks mindekors i Hørbylunde bakker, Kongenshus mindepark, Kalkminerne ved Mønsted, Viborg domkirke og derfra til vort logi, vandrehjemmet ved siden af Gymnastikhøjskolen i Viborg. Da Mads Nielsen havde givet os lippet, benyttede vi lejligheden til at være hans og elevernes gæster om

aftenen. Vi fik den dejlige skole forevist — ikke mindst hallen imponerede. Derefter blev vi trakteret med et fint kaffebord og hyggede os, til det nærmede sig sengetid. Var der nogen, som kom for sent? Hvad sludrede du med værten om, Signe? Jo, det er rigtig nok, også Signe sov på vandrehjem. Så har hun prøvet det med.

Vi siger tak til Mads Nielsen og frue samt til Ove Pedersen for en hyggelig aften, god overnatning og dejlig mad. De løste i forening et stort problem for os.

Turen gik videre over Randers til Gl. Estrup herregårdsmuseum — nok et besøg værd —, derfra ad snørklede, men skønne veje til Femmøller, hvor vi igen benyttede os af gode venner. Vi bestilte det store kaffebord i Mols Pub'en hos Svend A. og engagerede ham som guide til en tur gennem Paradisdalen. Hvilken pragtfuld uberørt natur. Vi tog også en tur ind til Ebeltoft, hvor kæmneren, vores gode ven Petter, viste os byens seværdigheder og sluttede med at slippe os løs i Den siamesiske samling. Hvor var der meget skønt at se på. Derfra tilbage til Mols, hvor alle tiders kaffebord virkelig duperede eleverne. Vi siger hjertelig tak til Svend og Petter for strålende gæstfrihed og alt det skønne, de viste os. Det eneste, vi manglede, var tid.

Vi fortsatte til Fuglsølejren, som vi kun nåede at kikke på; vi hilste forresten på fru Balle og Jens Chr., Balle var gymnastikleder på kursus deroppe. Derfra videre gennem Mols hjerger og til Kalø slotsruin, hvor vi indtog et af vore hyggelige friluftsmåltider. Sikke en festforestilling hver gang vi slog os ned. Var der nogen, som nævnedes fru Hess's dessert?

Den gamle By i Århus nåede vi også at se, inden vi fortsatte mod Skanderborg, hvor Inga Reiffs forældre havde inviteret hele selskabet på et dejligt traktement. Gæstfrit åbnede de dørene til deres smukke hjem; der kunne ellers nok være grund til visse betænkeligheder ved en invitation til et halvt hundrede gæster. Vi siger hjertelig tak, det er den slags spontane og improviserede indfald, der er med til at sætte prikken over i'et på en tur.

Forældredagen glemte vi ikke, den fulgte tidligere afstukne linier. Påny kunne vi glæde os over fin tilslutning og en god indsats af pigerne — fine opvisninger lavede de.

Alle prøver forløb udmærket, men det havde vi så absolut også ventet af det gode hold piger, der skabte en ny dejlig sommerskole. Sommer og sommerpiger, ja, der er nu noget særligt over sommerskolen, den umiddelbare glæde, frihed og begejstring ligesom fylder skolen med en feststemning, som opvejer en hel del af det jag, der er uundgåeligt på et 3 mdr.s ophold med mange ekstraopgaver og indslag. Vi fik næsten ikke lejlighed til at hæfte os ved igen at opleve en af disse regnfulde somre — mon vi er havnet i en stime?

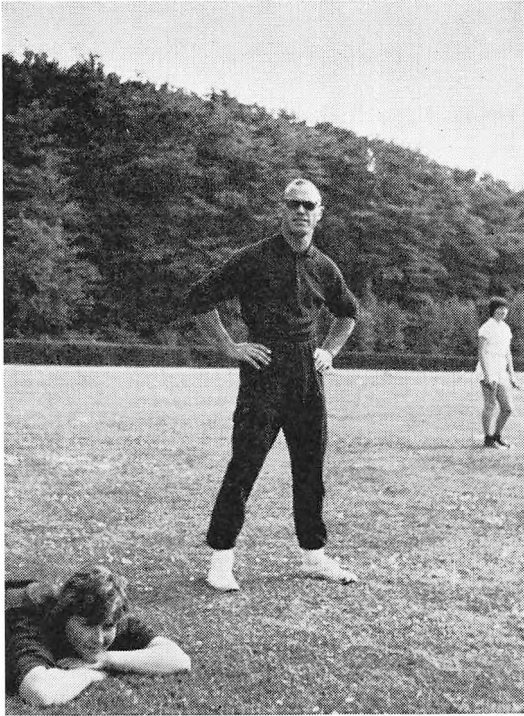
Tak for en dejlig sommer, piger!

Afskedens time kom, og vi skulle til at feriere og slappe af, men det blev der ikke megen tid til. Vi kom til at opleve så travl en eftersommer og et efterår som ingen sinde, hvilket kursusberetningen vil kunne fortælle om.

Allerede til maj blev vores mangeårige økonoma, Agnes Pedersen, tilbudt bestyrerindepladsen på KFUK i Esbjerg. At Agnes havde lyst til at prøve noget helt selvstændigt, forstår vi inderlig godt, selvom vi var kede af at skulle sige farvel til hende. Hjertelig tak for din betydningsfulde og gode indsats her på skolen gennem årene.

Det var svært at finde en afløser, men omsider fik vi forbindelse med Ellen Herred Jensen, som bl. a. i to år havde været økonomaassistent på Dr. Ingrid's Hospital på Grønland. Ellen har på strålende vis klaret det store arbejde og den vanskelige opgave — ikke mindst i køkkenet. Velkommen til samarbejdet.

Dertil kom efteråret til at byde på ekstraordinære omskiftelser. Pludselig fik Helge Sørensen tilbudt at købe en slagterforretning i Nr. Snede, og så var han i syv sind, men fandt dog ud af, at det var en chance, han ikke turde lade gå fra sig. Så nu ved I, hvor I kan træffe ham som slagtermester. Tak for årene her på skolen, Helge, du løste alle opgaver samvittighedsfuldt og godt, aldrig sparede du dig

Helge Sørensen.

selv. Vi vil savne dig, men held og lykke i din nye gerning.

Hvad nu? Dette skete i de sidste dage i september, hvor fandt vi en ny lærer? Det lykkedes, idet vi fik lærer Erik Høgsgbro Jeppesen, Svendborg, som bl. a. har været på Skibelund efterskole. Velkommen.

Også andre omskiftelser fandt sted, vi fik chancen for at få en fast musik- og sanglærerinde, der samtidig kunne løse alle vore musikalske problemer, dertil kunne hun undervise i gymnastik og andre fag. Vi tog ikke i betænkning at knytte Astrid Hartvig her til skolen. Hun var, som det vil fremgå af en artikel her i årsskriftet, lige vendt hjem fra et års turné med Flensted Jensen, hvor hun havde levet musikken.

Desværre medfødte dette, at der ikke i øjeblikket er

brug for Elmo P's og Elsebeth Sørensens udmærkede bi-stand. Vi håber at kunne holde forbindelsen ved lige med gæstarrangementer, idet vi nødigt vil slippe kontakten med dem, men også disse to kan sikkert forstå betydningen af at have lærerkræfterne på skolen, det giver bl. a. en mere smidig timeplanlægning. Vi siger dem en hjertelig tak for hidtil god indsats og håber fortsat at kunne se dem her.

Signe og Elsebeth.

Den mandlige gymnastik er på den nuværende vinter-skole lagt i hænderne på Poul Bødker og Ernst Nygård, begge fra Jelling seminarium og øvelsesskole. Bedre lærer-kræfter kunne vi ikke ønske os. Hjertelig velkommen til arbejdet, som Poul Bødker jo har prøvet her engang før.

Vi er således vel rustet gået i gang med en ny vinter-skole. Vi lukkede for tilmelding af piger til august og for mænd noget senere. Der blev optaget 36 af hvert køn, altså

72. Desværre har et par stykker ikke indfundet sig; man bliver blot væk. Hvilken ansvarsfølelse.

Et dejligt hold er vi i gang med, arbejdet går fint.

På elevforeningens opfordring er vi blevet anmodet om under vinterskolen at afholde en weekend for gamle elever (annoncering andetsteds i årsskriftet), en udmærket ide, som vi gerne efterkommer. Lad os nu blot se, det har jeres interesse. Vel mødt. I kan da selv bedømme vort nuværende elevhold.

Meget andet er jo sket her på skolen, men det vil fylde alt for meget, hvis det hele skulle med.

Tak for mange besøg i årets løb, det glæder os meget hver gang, I stikker hovedet indenfor, »den jyske« vil gerne fortsat være jeres andet hjem. Ligeledes tak for mange hilsener og beretninger om, hvordan det går de forskellige.

Hermed de bedste ønsker for julen og det nye år, tak for alt godt i det svundne fra os alle på skolen.

Jeres

Ella og Tage Søgård.

*Nuværende og tidligere lærerpersonale
ved Den jyske Idrætsskole ønsker her-
igennem at sende gamle elever de bedste
ønsker for julen og det nye år.*

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Kursusvirksomheden på Den jyske Idrætsskole i det forløbne år adskiller sig ikke væsentlig fra, hvad der blev berettet om i sidste årsskrift. De sædvanlige organisationer og forbund har afholdt de traditionelle arrangementer som led i deres kursusvirksomhed.

Der er dog også kommet lidt ny indslag. I årsskriftet for 1961 gjorde vi opmærksom på, at skulle kursusvirksomheden udbygges, kunne det kun ske, hvis det blev muligt at udnytte den »døde« tid. Dette er sket i det forløbne år, idet en række ikke-idrætslige organisationer har lagt deres kursus her til skolen på tidspunkter, hvor idrætten ikke har belagt skolen. Interessen for at afholde kursus synes stadig stigende inden for mange fagområder, og det har været et interessant islet, når skolen har kunnet åbne sine døre for en række faglige organisationer.

Fremgangsmåden ved tilrettelæggelsen af kursusplanen har været den, at såfremt der ikke er udtalt ønsker om at afholde idrætslige kursus i en bestemt periode, har skolen åbnet dørene for kursus af anden art.

Vi kan se tilbage på et kursusår, der både med hensyn til antallet af kursus og det samlede deltagerantal ligger væsentlig over 1961.

Skal vi være ærlige, er der ikke store muligheder for at øge disse tal i nævneværdig grad i de kommende år, idet de forhåndenværende indkvarteringsmuligheder stort set er

udnyttet. Hvis det er muligt i fremtiden at opretholde den nuværende kursusvirksomhed, må denne side af skolens virksomhed vist også siges at være løst.

I det forløbne år har følgende kursus været afholdt på Den jyske Idrætsskole:

Januar:

- 2.—5. Tilsynet med den tekniske Undervisning, konference.
- 7.—11. Dansk Boldspil-Union, konditionskursus.
- 19.—21. Jysk Ride-Institut, kursus for landboryttere.
- 20.—21. Arbejdernes Radio- og Fjernsynsforbund, sydøstjyllandskredsen, kreds- og årsmøde.
- 27.—28. Dansk Ride-Forbund, kursus for skoleridningsdommere.
- 27.—28. Jydsk Boldspil-Union, trænerkursus.

Februar:

- 3.—4. Andelsbankens Personaleforening, tillidsmandskursus.
- 10.—11. Idrætssklubben »Skovbakken«, Århus, træningsophold.
- 10.—11. Jydsk Athlet-Union, dommerkursus.
- 10.—11. Ringkøbing Amts Gymnastikforening, håndboldkursus.
- 17.—18. Dansk Kano og Kajak Forbund, instruktionskursus.
- 17.—18. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, konference.
- 18.—24. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus.
- 24.—25. De danske Gymnastikforeninger, formandsmøde.
- 24.—25. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, konference.
- 25.—3. marts. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, atletikkursus.

Gunnar Nordahl træner de svenske fodboldspillere fra Degerfors.

Marts:

- 5.—14. Norrköping Idrotts Förening, træningsophold.
- 10.—11. Tekstilarbejdernes Fagforening, Herning, ungdomskursus.
- 10.—11. Dansk Cycle Union, instruktørkursus.
- 10.—11. Vejle Amts Gymnastikforening, håndbolddommerkursus.
- 11.—20. Degerfors Idrottsförening, træningsophold.
- 11.—18. Arbejdernes Bicycle Club, træningsophold.
- 18.—24. Cycleklubben »Speed«, Haderslev, træningsophold.
- 23.—30. Arbejdernes Bicycle Club, træningsophold.
- 23.—29. IF Kamraterna, Gävle, træningsophold.
- 24.—25. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, konference.
- 24.—25. Ribe Amts Gymnastikforening, håndboldkursus.
- 31.—1. april. Dansk Sejlunion, instruktionskursus.

Fra de svenske atletikfolks træningsophold på skolen.

April:

- 1.—6. Forsvarets Civilundervisning, Padborg, delingsførerkursus.
- 7.—8. Nordjydsk Lawn-Tennis Union, indendørs mesterskaber.
- 8.—15. Svenska Friidrotts-Förbundet, træningsophold.
- 14.—15. Tekstilarbejderne uden for Købstæderne, fagkursus.
- 15.—23. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 16.—22. Oslo-Speidernes Idrettslag, træningsophold.
- 18.—23. Dansk Håndbold-Forbund, træningsophold.
- 19.—23. Dansk Cycle Union, træningsophold.
- 19.—23. Dansk Orienterings-Forbund, banelægnings- og instruktionskursus.
- 19.—23. Københavns Idræts-Forening, træningsophold.
- 20.—26. Husum-Ejdersted, håndbold- og atletikkursus.
- 28.—29. De danske Gymnastikforeninger, banelæggekursus.

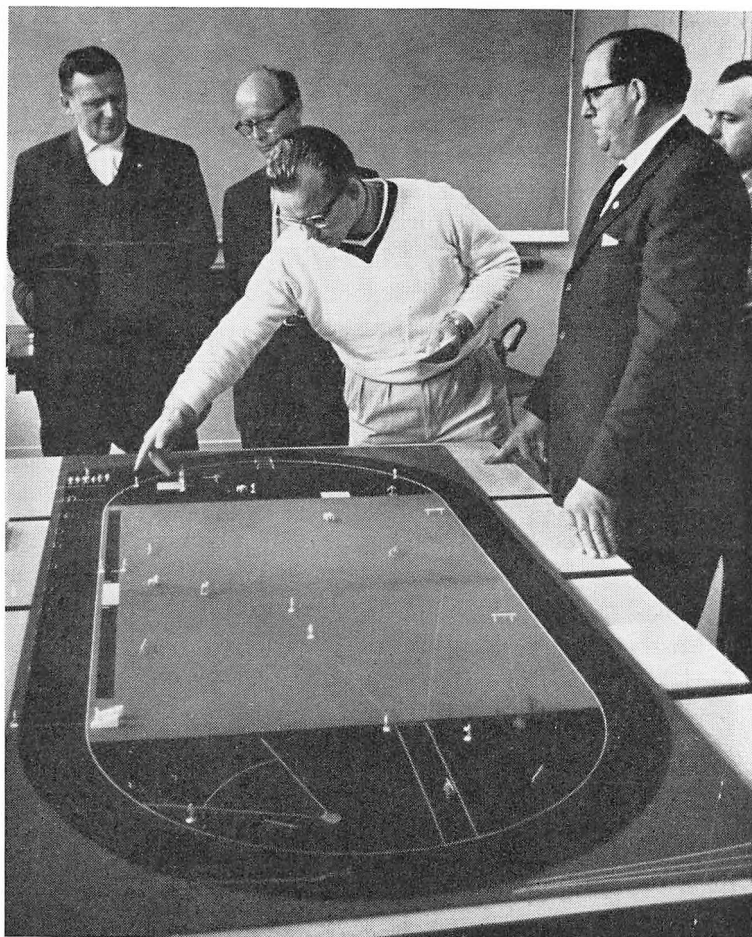
De danske VM håndboldpiger og atletikfolk fra KIF slapper af sammen med deres trænere Jorgen Absalonsen og Jorgen Heller.

28.—29. Friluftsrådet, lejrpladsmøde.

29.—12. maj. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.

Maj:

1.—6. Dansk Orienterings-Forbund, internationalt banelæggekursus.

Deltagerne i DdSG- & I og DAFs atletikdommerkursus får undervisning i lovene gennem pluspil.

- 11.—13. Dansk Bueskytteforbund, instruktionskursus.
 12.—13. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, konference.
 14.—17. Sct. Knuds Gymnasium, Odense, lejrskole.
 17.—20. De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og Dansk Atletik-Forbund, atletikdommerkursus.

- 18.—20. Dansk Gymnastik-Forbund, kursus for kvindelige idrætsgymnaster.
- 22.—25. Sct. Knuds Gymnasium, Odense, lejrskole.
- 26.—27. Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Landsbildets ledertræningskursus.
- 26.—27. Hoptrup Gymnastikforening, træningsophold.
- 27.—9. juni. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, kostskolekursus i apotekslære.
- 27.—2. juni. Tilsynet med den tekniske Undervisning, pædagogisk ugekursus.
- 30.—2. juni. Trollhättans Skid- och Orienteringsklubb, træningsophold.

Juni:

- 2.—3. Jydsk Boldspil-Union, fællestræning for juniore.
- 2.—3. »Frem« og KGI, Odense, træningsophold.
- 2.—9. Tilsynet med den tekniske Undervisning, pædagogisk ugekursus.
- 10.—17. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 17.—24. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 18.—23. Dansk Revisorforening, fagligt kursus.
- 23.—30. Københavns Svømme-Union, kursus i synkroniseret svømning.
- 23.—27. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 24.—1. juli. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut, gymnastikkursus.
- 24.—30. Gymnastikinspektionen, boldspillkursus.
- 24.—1. juli. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 27.—1. juli. Dansk Boldspil-Union, kursus I.

Juli:

- 1.—8. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 1.—7. Jysk Svømme-Union, instruktionskursus.
- 1.—7. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus i håndbold, kvinder.
- 1.—7. Dansk Boldspil-Union, kursus III.
- 8.—14. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus i fodbold og håndbold, mænd.

Dansk Idræts-Forbunds nordiske ungdomslederkursus.

- 8.—14. Silkeborg Badmintonklub, træningsophold.
 8.—14. Tilsynet med den tekniske Undervisning, pædagogisk ugekursus.
 8.—15. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 15.—22. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 16.—20. Dansk Boldspil-Union, 2 kursus II.
 16.—20. Dansk Cricket-Forbund, instruktørkursus.
 16.—22. Dansk Bord-Tennis Union, instruktørkursus.
 22.—29. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 22.—27. Dansk Cricket-Forbund, instruktørkursus.
 22.—28. Dansk Idræts-Forbund, nordisk ungdomslederkursus.
 22.—28. Dansk Boldspil-Union, talentkursus.
 22.—29. Dansk Bord-Tennis Union, nordisk kursus.
 29.—5. august. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 29.—5. august. Dansk Håndbold-Forbund, instruktørkursus.
 29.—5. aug. Dansk Idræts-Forbund, ungdomslederkursus.

August:

- 5.—12. Dansk Athlet-Union, instruktionskursus.
 5.—12. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
 7.—11. Dansk Boldspil-Union, kursus I.

- 7.—11. Dansk Badminton-Forbund, kursus for ungdoms-
elitespillere.
- 11.—12. Jydsk Athlet-Union, dommerkursus.
- 11.—12. Jydsk Boldspil-Union, fodbolddommerkursus.
- 12.—18. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 12.—19. Ungdomsringens Idrottsklub, Karlshamn,
træningsophold.
- 12.—18. Tilsynet med den tekniske Undervisning, fagligt
ugekursus.
- 15.—19. Forsvarets Civilundervisning, Haderslev,
delingsførerkursus.
- 19.—26. Skolens old-boys kursus.
- 19.—26. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 19.—1. sept. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening,
instruktionskursus for kjolesyningslærerinder.
- 26.—1. sept. Dansk Amatør Bokse-Union, dommer- og
kamplederkursus.
- 26.—1. sept. Tilsynet med den tekniske Undervisning,
pædagogisk ugekursus.
- 26.—8. sept. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, kost-
skolekursus i apotekslære.

September:

- 1.—2. Dansk Gymnastik-Forbunds sydjyllandskreds,
gymnastikkursus.
- 1.—2. Jydsk Boldspil-Union, fodbolddommerkursus.
- 2.—8. Dansk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 9.—22. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, kostskole-
kursus i apotekslære.
- 16—13. okt. Foreningen af danske Materialister. Materia-
listernes fagskole.
- 22.—23. Fredericias Fællesorganisation, tillidsmands-
kursus.
- 23.—30. Kredit- og Hypotekforeningsfunktionærene,
fagligt kursus.
- 29.—30. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus,
konference.

30.—4. okt. Danmarks Lærerhøjskole, kursus for konsulenter, foreningsledere m. fl.

Oktober:

- 6.—7. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.
- 6.—7. Dansk Athletik-Forbund, landsholdsmønstring.
- 14.—21. Esperantokursus.
- 15.—20. Danmarks Sportsfiskerforbund, juniorlederkursus.
- 21.—28. Danske Fysioterapeuter, fagligt kursus.
- 27.—28. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.
- 27.—28. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, fagligt kursus.

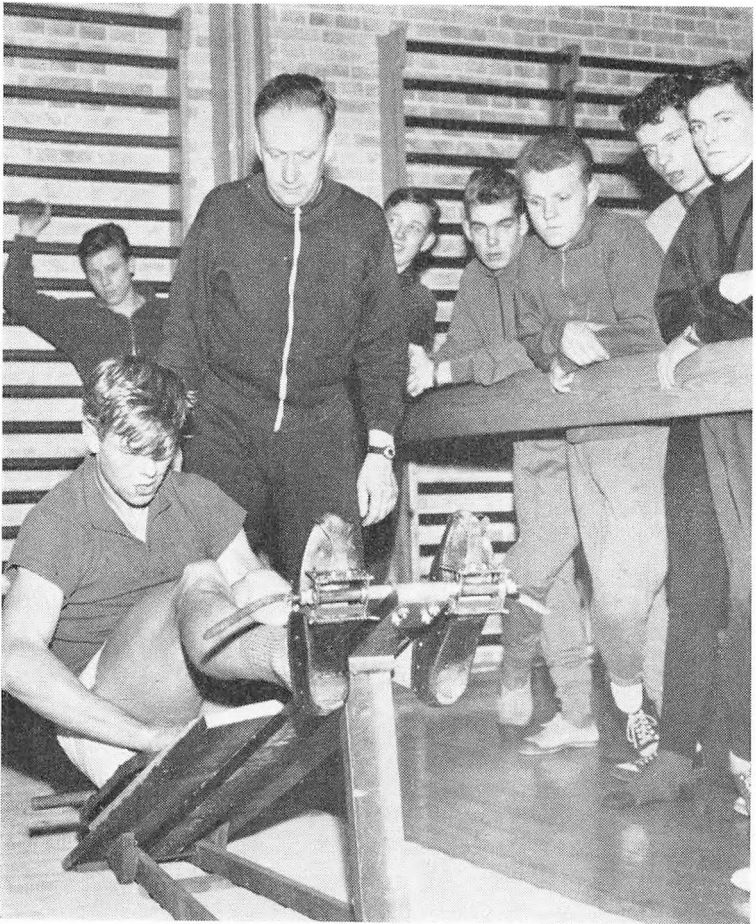
November:

- 3.—4. Dansk Gymnastik-Forbund, topmøde.
- 3.—4. Dansk Boldspil-Union, kursus for ungdomsledere.
- 3.—4. Vejlbj Idrætsklub, træningsophold.
- 10.—11. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.
- 16.—18. Idrætsmærket, kursus for idrætsmærkedommere.
- 24.—25. Dansk Gymnastik-Forbunds syddjyllandskreds, instruktørkursus.

December:

- 1.—2. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, fagligt kursus.
- 1.—2. Dansk Cycle Union, træningsophold.
- 6.—9. Danmarks olympiske Komité, instruktionsophold for roere.
- 8.—9. Åbyhøj Gymnastik- og Idrætsforening, træningsophold.

Det ser ud til at blive mere og mere almindeligt, at foreninger på egen hånd arrangerer træningsophold på skolen. I nogle tilfælde er arrangementet tilrettelagt næsten et år i forvejen, og foreningens unge medlemmer sparer i vinterens løb sammen til opholdet. Det har været en virkelig oplevelse at have disse unge her. De har været interesserede

Axel Gøttermann gennemgår cirkultræning med landevejsryttere.

og lærevillige. Måske hænger det sammen med, at de selv har måttet ofre ikke så få penge på opholdet med det resultat, at de vil have mest muligt ud af det. Lederne af kursus har alle erklæret, at disse ophold har betydet meget for sammenholdet og kammeratskabet i foreningen, og det skulle være os en glæde, om denne gren af kursusvirksomheden yderligere kunne udbygges.

Tilbage står så at sige tak til alle de ledere og deltagere,

der i 1962 har besøgt Den jyske Idrætsskole. Vi siger tak for mange hyggelige timer sammen, for den inspiration de har givet os her på skolen og for deres store interesse for Idrætsskolen i Vejle.

Gamle elever, kursuslærere og -ledere samt kursister sendes de bedste ønsker om en rigtig god jul og et lykkebringende nytår.

Ruth og Aksel Bjerregaard.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære sommerpiger 1944!

Glædelig jul og godt nytår.

Johanne og Ingrid.

Kære sommerpiger 1945!

Ja, så bliver det sidste gang i år, der kommer noget fra os i årsskriftet. Jeg har hørt fra Aase, Karen, Tove og Søster, og den almindelige mening er, at der ingen interesse er for det mere. Lonny og Erna hørte jeg ingenting fra, og resten af pigerne har vi jo mistet forbindelsen med for længe siden.

Aase skriver, at de befinder sig vældig godt på »Ravnekærgård«. Børnene bliver store. Iben er blevet konfirmeret og går på Nyborg gymnasium. Den næstældste er en meget ivrig gymnast og dygtig til at hjælpe til i marken. Helle, som er 9 år, er første medhjælp i stalden og kan selv klare malkningen af 20 køer — det er flot — og lille Thure på 3 år er med overalt, hvor der sker noget.

Karen, som har 4 piger og en dreng i midten, har også nok at rive i. Deres gård brændte sidste år. Stuehuset blev heldigvis reddet, og hun skriver, at de nu er færdige med at bygge op igen. Karen dyrker stadig gymnastikken. — Tove og hendes familie befinder sig godt i Nykøbing. Hun laver stadig billeder, går til gymnastik, badminton og bogholderi. Inge på 5 år er allerede en fin gymnast, og John på 10 en ivrig fodboldspiller. — Søster bor stadig i Hillerød, hvor de har et dejligt hus og en stor have. Hun arbejder ikke på sygehuset mere, men der er jo også nok at se til derhjemme. De har 2 drenge, Thomas og Ulrik. — Og mig selv. Ja, vi befinder os vældig godt her i Svendborg. Jeg har ikke arbejdet, siden vi flyttede herved, men tiden flyver af sted. Peter er nu 9 år og Ulla 8, de går begge til gymnastik og til svømning hos Søndergaard. Jørgen er 4 år. Skulle nogen af jer komme på de her kanter, håber jeg, I kigger ind.

Glædelig jul og godt nytår.

Harriet.

Kære kammerater 47—48!

Holdets repræsentanter opgiver kampen for at skaffe nyt og takker for den tid, der gik.

Det er for trist kun at modtage svar fra et par enkelte, og vi tilslutter os ganske tanken om at ophøre med »nyt fra gamle elever« efter 10 års jubilæet. Det er trist, for det har været vor største glæde at modtage elevskriftet hver eneste jul.

God jul og godt nytår.

Henry Jørgensen og Knud Hansen.

Kære sommerpiger 1948!

Tak for brevene. Det var dejligt at høre fra så mange af jer, desværre skal jeg fatte mig i korthed, så mange ting kan ikke komme med.

Ruth S. har haft privat elevmøde sammen med Gerda, Inga, Ella og Inger i sommer og har desuden haft besøg af »Mester«, så de har rigtig opfrisket skoleminder. Søren bliver stor og næsvis og er uden tvivl en prægtig dreng.

Avernakø har intet nyt at berette, de har det godt — har i sommer besøgt Emma B. i Juelsminde, som også lever i bedste velgående. Emma håber på at komme til at gå til motionsgymnastik i vinter, Marianne går i 2. kl. og er aktiv gymnast.

Emma H. har stadig nok at gøre på Haslev højskole — har været der siden 1950 — og har det godt.

Magda har travlt, der er nok at gøre i gartneriet, de udvider år for år, og i foråret begyndte Magdas mand at bygge nyt stuehus. Bjarne er 9 og Lene 6 år. Sommerens højdepunkt var 6 dages ferie (campingtur til Norge og Sverige), en dejlig tur med fint vejr og mange oplevelser.

Hos Jenny Marie går livet sin vante gang. De har det godt, og der bliver stadig tid til gymnastik og porcelænsmaling.

Gudrun J. med familie er flyttet til Haderslev 1. juli og er faldet godt til efter 13 år i Ålborg. Gudruns mand er redaktionschef på »Dannevirke«. Pigerne er nu 11 og 4 år.

Ella går til gymnastik og spiller badminton, som hun har gjort i mange år. Vil gerne deltage i motionshåndbold, men det kniber med tilslutningen. De er ved at bygge hus (til sig selv til en forandring), så Ella glæder sig til foråret.

Amanda har skrevet et langt, langt brev, tak skal du ha'. Kunne desværre ikke komme til elevmødet i sommer. Mon der var nogen fra 48? Jeg tror det ikke, jeg var selv forhindret, og ingen har skrevet om elevmødet. — Nå, tilbage til Amanda. De har været på telttur i Danmark i sommer, men savnede som alle

vi andre sommervejr. Bent går i skole og Ulla til gymnastik, Amanda selv spiller håndbold. Til alle gode venner mange hilsener, og til dem, som kommer forbi (Knud — måske — det er snart din tur), velkommen hos os, Amanda.

»Mester« synes, det kniber at huske, hvad der er hændt i det forløbne år — det må være alderen. Som vi jo alle ved, deltog Agnes i verdensmesterskaberne i håndbold i Rumænien i sommer, hvor de erobrede sølv. Det var dejligt at være med til, vel nok den største oplevelse rent sportsmæssigt i mit lange liv. Nu må jeg snart lægge op, skriver Agnes, det er igen alderen, og det kniber med frihed p. gr. af manglende arbejdskraft. Du har så afgjort også klaret dig fint »Mester«, vi er stolte af dig. Til lykke med bilen, kig ind, når du kommer til Jylland.

Lizzie har afsluttet sit kapitel om »Den jyske Idrætsskole«, da hun, som så mange andre gamle elever, ikke kan følge de nye linier.

Så nåede jeg bunden og har kun mig selv tilbage. Jeg har et motions- og ungpigehold til gymnastik, i sommer havde jeg 2 børnehold, så jeg er rigtig gået i gang igen, og jeg nyder det. Connie går i 1. kl. og er en meget ivrig gymnast. Vi har det godt alle 3, kig ind, hvis jeres vej går forbi, vi bør godt nok langt ude, men her er dejligt.

Vi er et par stykker, som efterlyser Agnethe Korshøj, hvor er du?

Glædelig jul og godt nytår.

Esther Raaberg,

bolig 19, Møgelkær pr. Horsens.

Kære kammerater 49—50!

Nu først en tak til jer, som har svaret på vores kort om nyt fra gamle elever. Mange er vi ikke, men et par stykker holder stadig stand.

Jens Miller er stadig i Sønderborg, men rejser landet rundt og underviser de danske jenser i brug af det nyeste våben, har også talt med Knud Olsen, som opholder sig i Ringsted. Sin hobby har Jens Miller ikke haft tid til, men han håber at få tid den kommende vinter.

Jens Chr. Møller arbejder på et større hønseri og rugeri i Egelund ved Ølgod. I sommer er familien blevet forøget med en pige, til lykke med hende. Jens Chr. træner lidt med sin søn, ellers har han lagt idrætten på hylden.

Preben Tornhøj meddeler, at han har fået en ny bestyrerplads på Borreby Andelsmejeri pr. Fangel på Fyn — alt vel ønskes dig i din nye plads.

Arne Jensen meddeler, at han stadig er medlem af Århus amts gymnastikforenings håndboldudvalg. Kan ikke drive det til mere, men venter familieforøgelse og håber på en søn, så han kan drive det til mere end ham.

Fra Robert er kortet kommet retur, så han må have skiftet adresse, lad os få din nye adresse, Robert.

Henning arbejder hårdt med sit landbrug, får ikke tid til andet end lidt badminton. Har forøget familien med en søn i sommer, så hjælpen er på vej.

For mit eget vedkommende arbejder jeg stadig en del med gymnastik og folkedanse, derudover forsøger jeg på at få mit landbrug til at give så meget, at Susanne, Jenny og jeg selv kan leve af det.

Glædelig jul og et godt nytår ønskes jer alle på skolen samt gamle elever.

Henning og Svend.

Kære kammerater 1950—51!

Det kan kun blive en lille hilsen fra vores årgang, der er for mange, som ikke kan få taget sig sammen til at sende os et par ord, vi håber, flere gør det næste år. På forhånd tak.

Svend Aage er fortsat i Spøttrup, med i bestyrelsen af den stedlige idrætsforening, er taget ud som håndbolddommer, i vinter går han til folkedans. Svend Aage og Peter var til elevmøde. Carl H. dyrker tomater i Åstrup, må muligvis holde op med det, fordi hænderne ikke kan tåle det, var sidste vinter i Dalarne og i sommer i fjeldene. Gustav var på hospitalet i februar, men kom ret hurtigt hjem efter en mindre operation og er nu helt frisk igen, han havde den sportslige fornøjelse at vinde sin klubs — Mattssons Rideklubs — ærespræmie for flest sejre og placeringer i sæson 61—62, ellers er det først og fremmest hans søn Allan, det gælder. — Preben har rygende travlt i Ilskov, har lige udvidet sit værksted til 200 m², det er ved at blive et millionforetagende, fortsat held og lykke, Preben. Han spiller badminton og går til gymnastik og dyrker familielivet med sin kone Ragnhild og deres to børn Ole og Lene. — Ville har nok at gøre med sin forretning og får ikke tid til andet, han har ikke fået sidste årsskrift, det fik jeg heller ikke, men skrev efter et, jeg vil tro, de har flere, så hvis der er nogle, som ønsker et, kan I sikkert få det. Her hos mig står det godt til, er formand for idrætsforeningen, medlem af sognerådet, har spillet en enkelt fodboldkamp og nogle håndboldkampe og er ved at lære min knægt Arne, 5 år, at spille fodbold.

Hermed mange hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår til lærerne, elever, personel på den jyske og kammeraterne 50—51.

Ville og Poul.

Kære sommerpiger 1951!

Det har været lidt af en skuffelse. Vi har skrevet til 17, hvoraf 8 har svaret, det synes vi er dårligt — hvor er I henne i verden?

Af nyt kan vi fortælle jer, at Birthe fra 1. november er blevet fynbo, idet hendes gemal Preben har fået ny stilling på Borreby mejeri ved Fangel. Alice hjælper til derhjemme på gården og har ikke mere tid til at lede gymnastik — men går selv. Dorthe har haft meget travlt i sommer, har ingen hjælp haft, men, som hun skriver, hvad gør det, hun har det godt, de har et par raske og sunde børn 4 år og 16 mdr., og der er endda tid til selv at dyrke gymnastik i Skive. Hos Karen er alt ved det gamle. De har fået deres store pige i skole — uha, hvor tiden går. Hanne har stadigvæk sit job på gas- og elkontoret og er meget glad for at være der. Hanne har haft sit livs største oplevelse i sommer, hun har sammen med sin moder været på de canariske øer i 3 uger, en oplevelse, der er umulig at beskrive. Havde en del betænkeligheder på forskud, men det var gået over al forventning. Kan man vente andet fra Marie. Det kan man kalde friskt. Tænk, hun kører 4 km ud ad en øde landevej for at komme til gymnastik. Det bliver rart til vinter, for da får hun følgeskab. God fornøjelse. Gerda har heller ikke haft nogen hjælp i sommer, nok at se til. Erik er nu 5½ år, er med i danseskole, Niels 2½ år. Søren Anton og Gerda er med til moderne dans for ægtepar, som de går vældig op i. Hertha arbejder som nogen kæphest. Er stadig i Horsens og befinder sig fortsat godt ved sit arbejde som socialrådgiver ved børneværnet. I sin fritid leder hun 2 motionshold og 1 ungpigehold, og ved siden af har hun 1 hold til folkedans. Har taget dommerprøve til idrætsmærkearbejde. Jeg selv har stadig gymnastikken som hobby og er på samme kontor som bogholderske. Havde i sommer 10 dejlige dage ved Gardasøen.

Til slut vil vi ønske jer alle en rigtig glædelig jul og håber så at få I andre med i det nye år.

Gerda og Inga.

Kære kammerater 51—52!

Av mine idrætsprestationer i år er det vigtigste en dotter, fødd i februari til navnet Tuula. Leena er tre og halv år. Anners

har jeg været kanske lat hvad idrætsvirksomheder betræffer, bare en gång i uge gymnastik for drenge. John Morstad, kan jeg få din adress?

Parhaimmat terveiseni Teille kaikille, hauskaa joulua ja hyvää uutta vuotta.

Min bedste hilsen til jer allesammen, god jul og godt nytår.

Timo.

1951—52!

Det er alltid en glede å få tilsendt årskriftet for Den Jyske og ikke minst å følge med i hilsningene fra tidligere elever. Den kontakten som skolen på denne måte opprettholder med disse er sikkert meget verdifull for begge parter. Jeg håper derfor at vi alle går inn for å beholde denne kontakt.

Selv om det er lite nytt å berette om meg selv og mine, vil jeg med glede få sende en hilsen til alle kurskamerater fra vinteren 1951—52.

Til deg Søgård vil jeg gjerne rette en takk for din gjestfrihet i sommer og jeg håper bare jeg skal kunne få en tur nedover igjen av litt lenger varighet.

Vennlig hilsen

John Morstad.

Kære sommerpiger 52!

Allerførst tak for brevene, det er hvert år lige spændende at få lidt nyt fra jer — og hermed lader jeg det så gå videre.

Anne Damgaard skriver i år til mig fra hospitalet, hun håber dog snart at komme hjem. Hun var i sommer til elevmøde, men var lidt skuffet over, at for mange af os svigtede. I år har Hanne Juul også skrevet. Hun blev for 4 år siden fru ingeniør Skovlund og har en dejlig dreng på 2 år, så gymnastik har der ikke været tid til. Tove fra Alrø og hendes mand har købt ejendom — på Alrø — siden sidst og befinder sig vældig godt ved det. Fra Ingrid i Horsens er der også godt nyt. Hun forøgede i januar familien med tvillingepiger, så nu mener hun ikke at have behov for ekstra motion de første år. Erna og hendes familie havde det også godt, sidst jeg hørte fra dem. Det samme er tilfældet her i Lund. Vi flyttede 1. november her hjem på mine forældres gård, hvor vi håber at kunne trives godt, både små og store.

Hermed mange hilsener og ønsker om en god jul til alle.

Hanne.

Kære sommerpiger 52!

Først en hilsen til dem, der var mødt op til elevmødet. Vi var ikke mange til jubilæet, men hvor var det hyggeligt at se jer. Anna var kommet fra Vendsyssel, Ingrid fra Sjælland og så de to Karen'er, som bor i nærheden. Tove Olsen fra Lolland skriver, at hun forfærdelig gerne ville have været der, men let er det ikke at komme af sted, når man har tre småbørn. Tove har nok at gøre med at hjælpe til i høsten, gå i kartoflerne og roerne, både hjemme og hos fremmede. — Karen Fynbo har fået en søn i foråret, Lars. Karen skal igen i vinter lede et motionshold. Derudover passer hun sit hjem og sine børn. Hun bor i Tommerup. — Maren er igen på et væveatelier, efter at hun i et års tid har blandet farver for et tekstiltrykkeri. Hun bor på et hyggeligt klubværelse på Strandvejen. — Karen, der bor i Bølling, siger, at det er slid og slæb at være landmand, og det er ikke let at få hjælp, så Karen giver den som kokke-enepige og forkarl ca. 30 timer i døgnet. Men der ser også godt ud hos dem. — Her i Thorsted har vi igen gråd fra barnevognen, men nu er vi også snart halvfærdige, siger Poul. Jeg leder to børnehold og er selv deltager på et blandet unggige- og motionshold (jeg hører til første kategori). Ellers går alt ved det gamle med skole om formiddagen og masser af husligt arbejde resten af dagen.

Mange venlige hilsener og på gensyn ved næste elevmøde.

Karen Nielsen,

Thorsted Skole pr. Verst.

Nyt fra vinterholdet 1952—53!

Endelig for en gangs skyld er der lidt at fortælle om de »gamle drenge«, og grunden må udelukkende søges i den omstændighed, at vi til næste elevmøde kan fejre 10 års jubilæum.

Ola er stadig på vej opad mod højdepunktet af sin idrætslige karriere og kan i år fremvise sine hidtil bedste resultater samt norsk mesterskab i både 5 og 10 kamp. Han er stadig formand og mærkværdigvis ugift; det sidste er måske grunden til de gode resultater, hm!

Rolf cykler stadig, men klager over, at resultaterne ikke er så bra, men han morer sig endda med det kære legetøj og håber på, at lysten og resultaterne en dag skal forenes. Han er i mellemtiden blevet gift og bor i Oslo; det er ikke blevet til noget med trænervirksomheden, men det kommer forhåbentlig.

Casper er også blevet gift i sommer og er ansat som idrætskonsulent for Vest-Finmark, er aktivt med i håndbold, men må i sin nye stilling arbejde lige meget med alle idrætter.

Odd er efter flere års udlændighed blevet gift, har to børn, en gut og en jente, er bosiddende i Oslo og arbejder for staten som instruktør i orienteringslære og fysisk træning på en skole for blinde, men får alligevel tid til at dyrke sport, især fodbold, og træner ganske hårdt, skriver han da.

Finn bor stadig i Kirke Helsinge, blev gift for to år siden, træner med 65 drenge i fodbold, foruden at han selv spiller på hold. Men det er også sidste år, han selv vil spille, idet han vil have dommereksamen. Om vinteren har han badmintonafdelingen at arbejde med og har således nok om ørerne.

Jeg selv er stadig sløjde- og gymnastiklærer, og om sommeren må gymnastiklæreren jo tage sig af både svømning, boldspil og atletik. Af sport dyrker jeg først og fremmest cricket, men har da taget idrætsmærket, guld nr. 9, og går i vinter til gymnastik. Jeg leder ikke selv, men nøjes med at være medlem af gymnastik- og idrætsmærkeudvalget.

Idet jeg endnu engang minder jer om vort 10 års jubilæum, beder jeg jer om at gøre alt for at komme til elevmødet, så vi endnu engang kan hilse på hinanden. Der må jo være en masse at snakke om.

Hermed ønskes en rigtig glædelig jul samt et godt nytår til jer alle fra

Peter Sørensen.

Kære sommerpiger 1953!

Der er ikke mange nyheder i år, for få har ladet høre fra sig. Ruth, Grethe »Randers«, Jenny, Lillian, Else, Inger og jeg selv har det godt, vi har alle nok at gøre med at passe hus og børn; dog får Else og Grethe tid til udearbejde, og Ruth passer køkkenet i egen restauration i Odder. Kun Grethe har noget med gymnastikken at gøre.

Vi håber, I andre også har det godt, og sender jer og skolen de bedste hilsener.

Mødes vi som 10 års jubilarer næste sommer?

Glædelig jul og godt nytår.

Henny.

Kære sommerpiger 1954!

Hermed kommer de få hilsener, jeg i år har modtaget som svar på de udsendte kort.

Den første, der svarede, var Inge-Marie. Hun har susende travlt med at passe sine to børn på 4 og 2½ år, 10 grisesøer med en masse små samt 150 kaniner. Manden går på arbejde, derfor er hun alene om det hele, men får dog tid til at gå til gymnastik i Havrebjerg.

Birthe havde en hel frisk nyhed, hun fik en lille pige på 7 pund den 30. oktober på Fredericia sygehus. Til lykke Birthe. Er ellers blevet hjemmegående husmor, har vandrebogen.

Hos Inge er alt ved det gamle bortset fra, at Susanne bliver stor og snart får en lillesøster eller -bror.

Kirsten har i sommer dyrket lidt atletik, men har ikke rigtig drevet det til noget. Håber til næste år at få mere tid. Vil i vinter gå til gymnastik. Ellers går tiden med at passe mand og børn.

I Krogager hos Julie går dagen med vask, syning og madlavning, og hvad der ellers kan blive i et hus med 3 børn. Finn 4 år, Kim 2½ og Inge-Marie 1 år. Hendes mand er blevet driftsleder på hønseriet Hedelykke.

Elna har kun drevet det til at blive faster siden sidste årsskrift og så i ferien været på en dejlig tur til Corsica. Ellers går alt i den gamle gænge.

Her i Fjenneslev er der heller ikke sket noget særlig. Jeg er i gang med gymnastikken to aftener om ugen, foruden at jeg selv træner to andre aftener, så jeg kan godt få tiden til at gå. Dog har jeg fået tid til at få kørekort!

Hilsen til jer alle fra

Inge og Bodil.

Vinter 1956—57!

Jeg har lige fået kort fra Evald, det er sendt fra Kuwait, og derfra skulle han sejle hjem med ankomst sidst i november. Sidst han var på vej hjem, fik de nye ordrer og kom i stedet til USA, så han skriver, at han ikke er sikker, før han er hjemme.

Hilmar har lagt sporten på hylden, skriver han, bortset fra lidt firmafodbold. Han er blevet fast ansat som postbud i Skanderborg. Desuden blev han gift 10. februar 62 Til lykke, Hilmar. I sommer har han været på ferie i Tyskland og Holland sammen med konen i sin nye bil — Fiat 600.

Sverre arbejder stadig på et skibsbyggeri i Bergen. Han har i sommer dyrket fri idræt og nået en 2. plads inden for firmaidrætten. Til vinter skal han igen lede gymnastik som før. Han skriver, at hans kone går mere op i sit håndboldspil, end han gør i sin idræt.

Hans arbejder stadig på keramikfabrikken i Sengeløse, spiller håndbold og fodbold. Han skriver, at de har tabt alle kampene i efterårsturneringen, men det kan vel ikke undre os andre, som kender Hans' evner som fodboldspiller. Sidste vinter ledede han 2 hold drenge til gymnastik, og det gik så fint, at han fortsætter i vinter igen. Desuden har han fået »bil« — en NSU Prinz.

Hvad mig selv angår, har jeg arbejdet med flere forskellige

ting i det sidste år. Hvad idrætten angår, spiller jeg håndbold. Vi rykkede ned fra mesterrækken til A-rækken i sommer, så det var jo ikke så godt. Jeg har også været turneringsleder for hovedkredsen i år igen samt instrueret lidt og dømt nogle få kampe, så I vil nok kunne forstå, at jeg var helt led ved at se en håndbold ved turneringens afslutning. Jeg var ikke til elevmøde i sommer — på ferie i Paris — men var nede på skolen i vinter til et håndboldlederkursus arrangeret af Ringkøbing amts gymnastikforening.

De bedste ønsker for det kommende år ønskes jer af

Godtfred.

Kære sommerpiger 1957!

Ja, så skal vi høre nyt fra hinanden igen. Desværre er der nogle, der ikke har givet lyd fra sig, håber de melder sig næste år. — Karen går for sidste år på Vordingborg seminarium og er færdig efter jul, hun er blevet forlovet og skal giftes i det nye år. Til lykke. — Kiss Marie bor stadig i Darum Brugsforening og har nok at se til. Hun leder ingen gymnastik, men går på et fruehold. Lille Dorte bliver stor, hun kan sige alting nu. — Margit og familie lever i bedste velgående. Margits pige er begyndt at stavre rundt alene. — Super fungerer som »r-pisker« på Højstrupskolen i Odense, skolen er splinterny, hun har ca. 15 forskellige klasser. Ungerne er frække, men hun har det pragtfuldt. Supers adresse er: Abigalsvej 2, Odense. — Corry er stadigvæk korrespondent ved Veile Bank i Vejle. Gymnastik dyrker hun ikke mere, da hun ikke har været helt rask i den sidste tid. Det er nok sidste gang, vi hører fra Corry igennem elevskriftet, hun synes, hun har for lidt med det at gøre. Jeg håber, du skifter mening, Corry, men ellers skal jeg nok melde dig ud. — Bodil fungerer på en skole i Grenå og er vældig glad for det. Hun har 42 piger til gymnastik i alderen 6—11 år. Bodils adresse er: Blichersvej 36, Grenå. — Liv går på Statens lærerindeskole i husstell i udkanten af Oslo i Starbekk. Det er et 2-årigt kursus, til jul har hun 1 år tilbage. Hun har det godt, men gymnastikken er det lidt sløjt med. — Kirsten Tobiasen blev gift i foråret og bor i Fredericia, de venter en glædelig begivenhed til jul (til lykke). Hun går stadig på seminarium. — Steffy arbejder ikke mere, så hun nyder livet. Gymnastikken har hun lagt helt på hylden. — Birte bor stadigvæk på Fyn og er glad for at være ved Spedsbjerg skole.

Jeg selv er lige startet med motions- og afslapningsgymnastik for damer, der er 20 damer i alle aldre. Vi har det ellers godt her i Langå. Bo bliver både stor og fræk. Og så vil jeg gerne

efterlyse vandrebogen. Vil I ikke nok se efter i jeres gemmer, om I ikke kan finde den, jeg har ikke set den de sidste par år. Det ville jo være synd, hvis den gik helt i stå. Hvis der er nogen, der ikke vil være med mere, kan de jo bare slette deres navn og sende den videre.

Til slut vil vi ønske jer en rigtig glædelig jul og et godt nytår
fra *Birte* og *Birthe*.

»Nyt fra gamle elever« 1958.

Hanne ledede sidste vinter 3 hold gymnaster i Marslev, i sommer har hun hjulpet sine forældre, fra november skal hun være 8 måneder på Engelsholm håndarbejdshøjskole. — Birgit er økonomaelev på 2. år ved Tranebjerg sygehus på Samsø, hun har et hold unge piger til gymnastik. — Kirsten Munk er i øjeblikket på »græs«, når hun efter jul kommer tilbage til seminariet, har hun kun 1½ år tilbage for at få sin uddannelse som lærerinde. — Wicki har lagt gymnastikken på hylden indtil videre, hun har 3 børn, 2 piger og 1 dreng, og har nok at gøre med at passe dem. — Ulla er færdig med sin lærerindeuddannelse til sommer, sidste år var hun vikar på Ærø i 5 måneder, tilmed er hun så flink, at hun stadig holder gymnastik og idræt vedlige. — Ida er blevet færdig med sin uddannelse som håndarbejds lærerinde, i vinter underviser hun 2 hold i aftenskolen, tillige er hun ansat som gymnastiklærerinde ved kommuneskolen og gymnasiet i Grindsted. Desuden deltager hun både som leder og aktiv i foreningslivet. Tilmed har hun efterhånden en del mesterskaber i kuglestød bag sig. — Ingrid har taget navneforandring, hun har nemlig giftet sig med en dejlig ung mand, som hedder Åge Munksgård, jeg gratulerer: Hjertelig til lykke! De driver en gård på 60 tdr. land, der ligger 3 km fra Ingrids fødehjem. I sommer var hun med til gymnastik, men har opgivet det i vinter, da hun har meget langt at cykle. — Jeg leder selv 6 hold for Esbjerg Gymnastikforening, 4 hold piger i alderen fra 6 til 14 år og 2 hold damer, desuden deltager jeg på eliteholdet. For tiden er jeg i gang med min uddannelse på Esbjerg seminarium, hvor jeg begyndte i 1. klasse her efter sommerferien.

En hilsen fra os alle her til de øvrige fra sommeren 1958.

Lykke.

Årgang 1958—59.

Det var så hyggeligt at få lange breve fra en del af jer. Desværre mangler der jo flere, men jeg håber på, at intet nyt er godt nyt, og at de resterende har det godt.

Alice sprudler af liv i sit brev; hun er forlængst færdig med Hadsten sygeplejeforskole og har et lille år været elev på gigt-sanatoriet i Århus. Fra februar —62 og et halvt år frem finder I hende på Testrup og derefter som elev på Randers Central-sygehus. Ang. scooteren, Alice, så vent med at køre den til juli måned — — jeg har selv haft frost på udsatte steder i juni! Og brug den for al det ikke uden styrthjelm, det sidst er meget alvorligt ment, du ved jo selv, hvor travlt de har på sygehusene.

Ane Grethe er blevet »professionel« og fik sin eksamen 1. juli i år. Til lykke! De af jer, som ønsker at se Ane Grethe i funktion, bør melde sig til et kursus på Ryslinge Højskole og kan da være sikre på lidt ekstra forplejning i gymnastik- og håndarbejdstimerne.

Tove er nu i Varde, kombineret ekspeditrice og husbestyrerinde. Desforuden gymnastikleder for et hold unge piger.

Henny's program er så enormt, at man skulle tro, hun var kommunalt ansat. For hvem andre kan overkomme at have 40 piger til gymnastik, gå til ugentligt møde i lottekorpsset, deltage i bogføringskursus, være med i et sangkor og selv gå til gymnastik. Desuden har Henny hjulpet et helt hold til idrætsmærket og selv fået guldnålen for 5. gang.

Så er der ikke mere nyt bortset fra, at jeg er blevet bedt om at »slå et slag« for elevstævnet. Skal vi ikke se at komme allesammen til næste år?

Glædelig jul og godt nytår.

Hanna Merete.

Nyt fra gamle elever 1958—59.

Efter at have skrevet ca. 20 brevkort, var det ikke så lidt af en skuffelse kun at få svar fra tre.

Den sidste nyhed er nok den, at Helge efter lange overvejelser har købt forretning i Nr. Snede. Det skete for ca. 2 måneder siden. Han er meget glad for den.

Af andet nyt er der, at Leif Hygum er blevet gift. Egon Henningsen går hjemme og hjælper til, det samme gør »Morten« Frandsen. Sven Åge Petersen er blevet gift og har overtaget gården derhjemme. Andreas Graversen går på Elbæk lærerskole. Efter endt uddannelse på gymnastikinstitut er Ane Grethe blevet lærerinde på Ryslinge Højskole. Kirsten (Engelhardt) Svendsen er nu flyttet ud på gården og prøver at blive en god landmandskone.

Brev fra Dora i Svejts:

Kære kammerater!

Er det allerede 4 år siden, vi var på D. j. I.? Det er næsten

ikke til at tro, og det er alligevel sådan. Tiden går hurtigt også for mig hernede. Lige efter at jeg var kommet hjem fra Danmark, ledede jeg et gymnastikhold i et halvt år. I efteråret 1959 fik jeg plads i en børnehave i Kanton Wallis, det franske Svejts. Vi var der ni piger. Efter 10 måneder kom jeg hjem og begyndte som hjemmeplejerske. Sidste vinter var jeg med en skole på skiferie. Det var dejligt, så kunne jeg stå på ski hver dag. I sommer var jeg ferieafløser på et døvstumme hjem. Mange gange var jeg hjemme og hjalp far og mor, for de havde ingen hjælp. Jeg levede næsten som en zigeuner.

Nu er jeg igen på et børnehjem, her vil jeg blive et år. Næste forår vil jeg på en husholdningsskole.

Jeg tænker meget tilbage på den dejlige tid på D. j. I.

Efter så mange år vil jeg gerne sige tak til alle for godt kammeratskab.

I håb om at få *elevskriftet* tilsendt i år, sender jeg mange hilsener.

Dora Waltert,
Affeltrangen.
Svejts.

Jeg er stadigvæk i Vamdrup, og i håb om at få mere stof til »Nyt fra gamle elever« næste år sender jeg mange hilsener.

Hans Dieter.

N. B.: Troels er blevet gift og har fået lærerembede på Als. Henny sidder nu på et revisionskontor i Haderslev.

Kære kammerater 1958—59!

Anna Maria sidder stadig på skolebænken, så meget gymnastik og idræt bliver det ikke til, hun har dog en ugentlig gymnastiktime på skolen, og så går hun til jazzgymnastik, så helt stiv bliver hun da ikke. I sommer var hun 3 uger i Norge og passede børn i en feriekoloni. Kolonien lå på en lille ø, så bare for at få fat i et frimærke, skulle hun sejle.

Birthe er stadig sygeplejeelev i øjeblikket på statshospitalet i Glostrup for at have »sindssyge« i den sidste tid, hun er elev. Sidst i februar skal hun op til eksamen og er så færdig. Med sporten går det lidt sløjt på grund af de skiftende arbejdstider.

Lise er i øjeblikket på »græs« på Vittrup skole, det er hun vældig glad for, også fordi hun tjener nogle penge, det er hårdt tiltrængt, skriver hun. Endelig har hun fået lejlighed til at arbejde lidt med gymnastik, hun har 1. og 2. årgang en gang om ugen og 3., 4. og 5. årgang to gange om ugen. Den 15. jan. skal hun tilbage til seminariet igen, så er der 1½ år tilbage. Lise er

blevet forlovet med en seminarieelev, der er færdig til sommer.

Jeg er nu blevet rigtig bondekone, vi flyttede herud på gården i sommer, så jeg holdt op i sparekassen 1. sept. Vi har håndværkere i øjeblikket, så vi lever i et roderi, derfor har jeg sagt nej til gymnastikken i vinter, men jeg vil fortsætte til sommer.

I ønskes alle en rigtig god jul og et godt nytår.

Kirsten.

Sommerpigerne 1959!

Inger Andreasen bor i Kerteminde og arbejder i Sparekassen, Inger glæder sig til at blive færdig, slutter handelsskolen til foråret. Inger spiller håndbold, var med til at vinde danmarksmesterskabet i B. rækken for De danske gymnastikforeninger.

Karen blev i København som tegner på et reklamebureau, men det var ikke rigtig noget, så hun tog tilbage til Illum og blev ekspeditrice i kunst og gaver. Som Karen skriver, når man først har været i udlandet er der noget, der trækker. Mandag den 5. november rejste Karen til Israel, først på ferie og siden måske et job.

Sonja har nok at rive i: hus, hjem og barn. Poul Erik nu 2½ år er stadig enebarn, og som enebarn er han uartig, stædig o. s. v. Der er ikke meget tid til idræt, men Sonja har dog dyrket håndbold i sommer.

Marie har den 4. september fået en dreng på 6½ pund. Drengen, som blev døbt den 14. oktober, fik navnet Jørgen. Marie går stadig på kontoret, men kun 4 timer daglig.

Lise Lotte kommer med en hel frisk nyhed, brevet jeg har modtaget er dateret den 2. november. Lise Lotte hedder nu fru Jæger, og de har været heldige at få en lille hyggelig lejlighed. Lise Lottes mand har fødselsdag den 1. november, og den 1. november fik Lise Lotte en datter, fin fødselsdagsgave, tillykke med det.

Ingrid Nørby har travlt. Ingrid er hjemme ved landbruget og fritiden går med gymnastik. I sommer ledede Ingrid 3. og 4. hovedkreds i Ringkøbing amt, der var 100 piger, som blev trænet i Lemvig og Holstebro, afslutningen foregik i Viborg, hvor der var hold fra 6 alder, 1100 gymnaster ialt. I vinter har Ingrid 5 hold i Lemvig i alderen fra 5 til 60 år, der er stor tilslutning og Ingrid er glad for arbejdet.

Tove Jensen, som stadig er i Sverige, har det prima. Tove er nyforlovet, Jürgen hedder den udvalgte, og har i sommer været inde og vandre i fjeldet, noget anstrengende de første par dage, men ellers en stor oplevelse. Tove har byttet gartneriet ud med en blomsterforretning.

Ria har stadig kun Klaus, men han er fuld af gale streger, så der er nok at lave. Ria og mand har i sommer været 14 dage i Wien, som de fik set både ved dag og nat. Hvor Ria bor, er der en masse ledere, så hun må selv være gymnast og dyrker desuden jazzballet i Kolding.

Hos Gurli er der plads til en masse sommerpiger, blot ikke i skoleferien, da det er hendes travleste tid. Gurli har åbnet egen salon i Tisvildeleje med lejlighed, næsten et lille hus; salonen hedder »hos Gurli«, så det er nemt at finde. Bjarne blev 2 år den 3. november, og han har en barnepige, som hedder Ria. Karles arbejder i Helsingør, så det er jo også nær ved hjemmet.

Birgit har fået en dreng, Kim hedder han og blev 8 måneder den 7. november. Birgit leder et motionshold på 14 friske damer og går derefter selv til gymnastik hos en anden leder.

Marie W. er i lære på andet år som smørrebrødsjomfru på Hørning kro. Marie har spillet håndbold hele sommeren i Hørning, men nu i vinter spiller hun i Århus.

Ja, så er der mig selv, Anna-Lise. Når dette udkommer, har jeg rundet de 31 år, en dejlig alder. Med hensyn til Horserød så rejser jeg derfra den 1. januar 1963, foreløbig kun for 1 år. Jeg har taget orlov 1 år, fordi jeg har fået noget så fint som dårlige nerver, så nu skal jeg prøve noget nyt.

Anna-Lise.

Vi ønsker hermed alle en rigtig god jul samt et godt og lykkelig bringende nytår.

Edith og Anna-Lise.

Kære sommerpiger 1959!

Tak for jeres breve. Det er morsomt at høre, hvordan det går jer, dog er der mange, vi aldrig hører fra, men her er nu de indkomne nyheder.

Anna J. har ikke skrevet, men hendes mor fortæller, at hun igen er i USA. Hos Anny er der sket forandring. Hun blev gift den 4. august, hedder nu Jensen og er landmandskone. Anny dyrker stadig gymnastik og har i sommer ledet et hovedkredshold og er nu i gang med et hold småpiger. Hun bor nu i Kissendrup mellem Kerteminde og Nyborg.

Her er endnu en, der er blevet gift: Ingrid (før Roulund Nielsen — nu Jakobsen). Hun er færdig som lærerinde, og hendes mand er lærer. De bor i Fårevejle på Sjælland. »Endnu i vinter får jeg ikke brug for min uddannelse, da jeg skal nøjes med at passe vor lille lejlighed,« skriver Ingrid.

Kirsten har haft travlt i sommer. De bygger hus, og hun slæber mursten. Til næste sommer regner hun med, at huset er

færdigt, så hvis I kommer til Nordsjælland, må I se ind til dem. Kirsten leder også gymnastik. 27 småpiger og et ungpigehold. Hun går selv til gymnastik i Helsinge. Til sidst beder hun mig sige, at der stadig er nogle, der glemmer at skrive til dem (Gurli og Kirsten), når de har haft »Musen«, og at vi alle må hjælpe til med at holde liv i den rigtig længe.

Anna har ikke noget nyt at fortælle. Deres forretning i Klovborg går godt, men der er meget slid ved det. Hun kan ikke forstå, hvor »Musen« bliver af.

Lillian går i 2. klasse på seminariet i Esbjerg. Foruden lektierne, som skal passes, går hun til gymnastik to gange om ugen, er med i 3 sangkor og leder 3 hold småpiger hver tirsdag og fredag. Hun er travlt beskæftiget og keder sig ikke.

Bodil bor hjemme i Dronninglund og er forkarl. Hun har det dejligt sammen med sin søn, Frank, som nu er 1 år; han er jordens dejligste, skriver Bodil. Hun fortæller, at Esther også er forkarl derhjemme, og at hun fornylig har fået kørekort. (Det var da lidt om Esther.)

Nok en nygift. Ulla R. kom hjem fra Sverige 1. januar og begyndte at arbejde i et gartneri. Den 19. maj blev hun gift med en murer og hedder nu Sørensen. De bor i Langsted, Verninge på Fyn. 1. oktober holdt hun op med at arbejde og passer nu mand og hus, mens de venter på »lillebror«, som er bestilt i god tid inden jul. Ulla sender tak til dem, som sendte hende hilsen gennem hendes søster fra elevmødet.

Ruth har skiftet både arbejde og bopæl; hun bor nu Jyllands-gade 21, Ringsted. Hun leder stadig Veterslevholdet og træner på eliteholdet, som lige har været i fjernsynet. »Mon I så det?« spørger Ruth. (Jo, jeg så det Ruth og var ikke et øjeblik i tvivl om, at det var dig; forøvrigt en fin opvisning.)

Kathrine T. blev færdig på Kerteminde Husflidshøjskole til maj. Fra da af og til oktober har hun undervist i kjolesyning, boliglære og gymnastik på Sjælsølund efterskole ved Hørsholm. Fra november har hun været på Grundtvigs Højskole, Frederiksborg ved Hillerød.

Også Else er nu færdig med uddannelsen og er bankassistent i Nordborg. Hun er stadig aktiv gymnast og sidder desuden i bestyrelsen for Nordborg Ungdomsforening.

Selv bor jeg igen hjemme og har, siden jeg blev færdig på seminariet midt i juni, haft stilling i Augustenborg børnehaven. Efter to års pause har jeg igen fået sving i de stive lemmer. Jeg leder et ungpigehold og 2 hold småpiger.

Sluttelig ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til alle!

Edith.

Kære kammerater 1959—60!

I år har vi fået svar fra ca. 80 pct. af holdet, og det synes vi er helt fint, men det gør ikke spor, hvis de sidste 20 pct. kommer med til næste år.

For at vi ikke i år skal glemme »Fynbo«, vil vi begynde med lidt nyt fra Mesinge. Den 29. juni blev Bent hjemsendt fra militæret, og siden har han været hjemme og hjælpe til i landbruget, men til januar begynder han på Jelling Seminarium.

»Benjamin« er godt i gang med at uddanne sig til lærer, og han er allerede begyndt at se sig om efter en moderne nybygget lærerbolig, hvor han med tiden kan slå sig ned. Tillidshverv inden for seminarieidrætten og -atletikken optager meget af hans tid.

Vi har atter i år fået brev fra Drinkhouse i Florida. Han skulle have været en tur til Danmark i den kommende sommer, men særlige omstændigheder har væltet alle hans planer, så han også måtte afbryde sit studium ved universitetet i Miami. Han håber dog at kunne begynde igen til februar. Eric har netop sendt sine to yngre søstre her til Danmark, og han var meget ked af, at han ikke selv kunne komme med. Hans brev til os slutter med disse ord: »Please, tell everyone I miss them very much and I hope we can meet again in a few short years.« Eric the Dane.«

Den 15. marts vred »Miller« den sidste kringle i Vejle. Derefter flyttede han teltpælene til København, hvor han nu er indenfor politiet. Han har været igennem første kursus på politiskolen, og til januar skal han begynde på et 5-måneders afsluttende kursus, inden han bliver fast ansat. »Miller« er blevet en frygtet venstre-wing på P. I.s fodboldhold.

Alt vel i Århus fortæller Jytte Falk. Hun er stadig på kontor. I sin fritid dyrker hun moderne bevægelses- og rytmegymnastik. Hun underviser også selv i det. — Sommerferien holdt hun i Italien, og til vinter skal hun til Sverige med I. H. S.

Det går stadig godt med Dorthes studier. Hun kan lide at undervise, og den klasse, hun går i, skal undervise forskellige årgange. Det går især godt med de fire første klasser. — Dorthes, tillykke med forlovelsen!

Grethe befinder sig godt i Norge. Hun arbejder i en manufaktur- og tekstilforretning. Grethe har været til flere store norske gymnastikstævner, f. eks. landsstævnet i Bergen, som varede 5 dage. — Hvis Grethe får lejlighed, har hun nogle planer, skriver hun — — — hvad mon det er???

Ingrid er ikke mere beskæftiget i selvbetjeningsforretning. Hun er nu ansat på et kontor i Slagelse, hvor hun passer om-

stillingsbord og ordner lettere kontorarbejde. Ingrid går til gymnastik i Munke-Bjergby.

Den 1. august d.å. blev Ib Pilegård omflyttet til »Vestkysten«s hovedkontor i Esbjerg, hvor han nu arbejder ved sportsredaktionen. Ib spiller centerforward på EFBs andehold i jyllandsserien, men har dog haft flere reservetjansers på divisionsholdet, bl. a. var han med på turen til Linfield i Irland.

Kirsten Harndahl har det godt. Hun er ikke mere prøveelev på Kommunehospitalet i Århus. Til marts er hun 2. års elev og hører med til de »store«. Hun har været på kirurgisk og medicinsk afdeling og er nu på børneafdelingen. Kirsten tilbragte ferien i Norge. Hun har spillet håndbold (firmahåndbold) og er desuden næstformand i elevforeningen, så det tager meget af hendes tid.

Vi kan fortælle — iflg. avisen i Århus — at Tove Dalum er blevet gift. Hjertelig tillykke, Tove.

Mette har det som sædvanligt godt. Hun er snart nået langt på seminariet, idet hun er halvfærdig til jul. Hun skal ud i praktik efter nytår. Det er første gang, hun skal undervise børn. I sommerferien var hun i Spanien, derfor kom hun ikke til elevmødet. Der bliver ikke tid til idræt, da der skal være tid til lidt selskabelighed og hygge.

Arne går i 3. klasse på seminariet i Jelling, og efter jul skal han ud »på græs«. Han har i sommer spillet håndbold for Føldebro og dyrket atletik.

Det går støt og roligt for Ellen på seminariet — endnu. Hun går i 2. klasse, og efter jul begynder eksamensjageriet. Ellen er stadig vikar i Åbyhøj og klarer sig fint. Atletikken har hun lagt på hylden — foreløbig. Hun vil begynde igen, men »kun« med længdespring, 100 og 200 m løb. Hun spiller badminton og går til gymnastik. — Ellen, tillykke med de 2 jyske mesterskaber. Ellen har haft nogle dejlige landskamprejser, f. eks. til Paris, Stavanger og Värnamo.

Siden april, da »Martini« blev hjemsendt fra militæret, har han været hjemme og hjælpe til ved landbruget, men nu springer han også fra. Den 1. december begynder han at arbejde ved Jysk Telefon A/S. »Martini« har i sommer trænet et pige- og et drengehold i håndbold og har nu 22 drenge til gymnastik.

»Bombardine« er blevet far til en »kæmpe« på over 4 kg, men ellers intet nyt fra Brande.

Holger går nu i 1. klasse på Jelling Seminarium og spiller stadig fodbold for Brørup. Desuden får han tid til foreningsarbejde på seminariet.

Jonna er nu i København. Hun bor i Kastrup og er ansat i

et maskinfirma inde i hovedstaden som kontordame. Sin fritid kan hun ikke få til at slå til. Hun går til husgerning, og efter jul skal hun til stenografikursus.

Hjemme hos Annelise og manden går det stadig med slid og slæb, som det jo gør på landet. Der blev dog tid til at holde sommerferie i Tyskland.

Hans Marrebæk har været soldat i livgarden hele året, men til jul skal han på Amalienborg og værne om konge og fædreland de sidste to måneder af tjenestetiden.

Indenfor flyvevåbnet er Mattson nu avanceret til sergent på Flyvestation Skrydstrup. »Rent idrætsmæssigt har jeg ikke beværet noget særligt,« skriver han, »men jeg er dog ved at tage idrætsmærket i guld. Til vinter håber jeg at komme i gang med håndbold og indendørs fodbold.«

Doris er i Ågård. Hun leder to hold gymnaster — ialt 56. Doris har også ledet flere fællestræninger. Det er sådan nogle søde og dygtige piger, skriver hun.

Bent Pedersen arbejder for DSB på Københavns Hovedbanegård, men har ikke dyrket idræt i det forløbne år.

Atter i år kan vi gratulere en fra holdet, som er trådt ind i den hellige ægtestand. Hjertelig tillykke, Vagn P. Vagn bor stadig i Røde kro og er nu fastansat ved DSB, men dyrker slet ingen sport.

Erik V. går endnu på Aarhus Teknikum, men tjansen som fodbolddommer har han måttet afskrive på grund af manglende tid.

Connie har haft tid til en masse idræt. Hun har været både aktiv og leder indenfor håndbold og atletik. I vinter leder hun gymnastik tre aftner om ugen — ialt 60 gymnaster. Hun bliver på »Rosenvold« i vinter.

Schneider er endelig færdig med militæret, og i sommer har han dyrket gymnastik, men nu spiller han håndbold for »Kolt« i den jyske herre-mesterrække. Siden den 4. november har Schneider været elev på Landbrugsskolen i Risskov, hvor han tillige leder gymnastikundervisningen. »Her er 1 kvindelig og 170 mandlige landbrugselever, men på husholdningsskolen lige ved siden af er der 68 unge piger,« skriver Schneider. Hvor mon han ved det fra? Vi spørger bare!

Nis Jørgen Ravn har været soldat hele året og er nu korporal på Hærens Officersskole i København. »Det bliver til for lidt med idrætten,« skriver Nis, »men om 171 dage siger jeg militæret farvel og kan begynde på en frisk.«

Tage Ravn har arbejdet i København hele året, og den 1. januar begynder han på seminariet i Jelling.

Risager har også i år været i Stouby og Barrit, hvor han har ledet gymnastik og atletik. Den 1. januar begynder han på Kolding Seminarium, men vil af den grund ikke svigte idrætten i tiden fremover.

Jytte Skipper -- hjertelig tillykke med brylluppet. Jytte og hendes mand nyder rigtigt at have deres eget lille hjem i Randers. Jytte er ansat på kontor, og det er hun glad for. Hun går til badminton, yoga og har også dyrket gymnastik.

Martin K. har ændret fremtidsplaner siden sidste år. Han skriver: »Da jeg ikke har kunnet sidde samfundets nødskrig på lærere overhørig, er jeg nu begyndt på seminariet i Esbjerg. Hvad sporten angår, så tænker jeg at tilbyde EFB mit talent fra forårsturneringens start.«

I april rejste Aase til København. Hun bor i Kastrup og har stilling som kassererske i et skibsrederfirma inde i centrum. Om aftenen går hun til jazzgymnastik, badminton og aftenkursus. Der er jo muligheder nok i hovedstaden.

Efter at have tilbragt 1 år på Samsø er Niels Undall nu atter vendt tilbage til civilisationen. Den 1. november begyndte han på »Bregentved« på Sjælland, men indenfor idrætten er han stadig passiv.

I »Pøt Mølle« skete der en forandring den 1. november. Kis rejste til Vejle, hvor hun nu er ansat i Vejle Kunsthandel »Gaveæskan«. Hjemme serverede hun, og når der var en ledig stund, skulle hun ud at ride. I Vejle vil Kis også dyrke ridning. Der er jo fine forhold.

Peter er nu rykket op i 1. klasse på Emdrupborg Seminarium, og i fritiden leder han lidt gymnastik. Tilslutningen er bare for lille, skriver han.

Hjertelig tillykke ønskes de forlovede Kis og Holger samt Aase og »Miller«.

Dette er skrevet den 18. november, så eventuelle breve, som ankommer senere, vil ikke kunne nå at komme med i trykken.

Til sidst vil vi ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et lykkeligt nytår. -- På gensyn til sommer.

Mange hilsener fra

Aase og Erik V.

P.S. Se bag i årsskriftet og reserver allerede nu datoen til elevnødet.

Kære sommerpiger 1960!

Nu må jeg i gang med at fortælle, selvom der desværre er nogen, som ikke har svaret.

Jeg vil begynde med dem, som er blevet gift siden sidste år. Først Birgit »V«, som nu hedder Christensen. Hun har fået tiden besat, kan I tro. Foruden sit arbejde må hun jo også passe hjem og mand. Birgit er stadig lige så glad og tilfreds, som hun altid har været. Så har vi Edel. Hun hedder nu Brogaard og er blevet landmandskone på en dejlig gård tæt ved sit barndomshjem. Hun har en lille pige, Kirsten. Den 3. nygifte er Birgit L. Hun og hendes mand har et helt nyt hus i Frederikssund. Hun arbejder stadig på Hillerød Centralsygehus. Kirsten er stadigvæk på Frederikssund sygehus, hvor hun har det godt. Hun beder mig bede den, der har vandrebogen, skrive til hende. Så er vi kommet til Dorrit, som chokerede mig med at skrive, at hun bor i Dragør, kun et par km fra mig. Og hun har endnu ikke besøgt mig. Hun arbejder på Philips lamper. Tove arbejder på Kolding Konfektionsfabrik, hvor hun forsøger sig som tilskærerske. Hun skal til at lede gymnastik til vinter i nærheden af Kolding. I sommer var hun i Vingsted til Jyllandsstævne. Mette har været 3 mdr. på fagskole i Odense for at lære at sy. Nu hjælper hun sin far og mor. Hun håber på at skulle lede gymnastik til vinter. »Hartvig« læser stadig til fysioterapeut i København og regner med at være færdig til næste sommer. Hun fortæller bl. a., at hun har forlovet sig. Karen har mange jern i ilden. Hun har i sommer været elev på Langelands husholdningsskole, hvor hun samtidig ledede gymnastik. Hun skal være kokkepige der til vinter, og skal lede gymnastik i Rudkøbing. Ulla »Ø« er stadig ivrig atletikpige. I sommer blev hun nr. 3 ved de jyske mesterskaber i 100 m. Hun er i lære som reklamefotograf og er glad for det. Henny har travlt med at læse, men hun kan lide det. I sin sommerferie var hun servitrice på et fint hotel på Sydfalster. »Søster« er her til november begyndt på Hadsten højskole, derefter skal hun 5 mdr. på Testrup sygeplejehøjskole. Hun glæder sig til igen at komme på skolebænken. Ester arbejder på laboratoriet på »Novo« i København. Foruden sit arbejde har hun masser af andre ting at foretage sig. Hun går både til engelsk, fransk, stoftryk og gymnastik, og hun har taget idrætsmærket. Kis har 3 hold til kjolesyning, foruden hun har en lille datter at passe. Hendes mand er blevet ungdomskonsulent i Haderslev. Anna A. bor stadig sammen med sine 2 brødre. Hun har trænet et damehold i håndbold i sommer, og har været dommer flere gange. Hun er også stadigvæk selv ivrig spiller. Inger-Elise har en datter, Hanne. Hun bor stadig på Fyn, hvor hun jo er landmandskone. Birte L. er i huset i Ulfborg. Til vinter skal hun lede 2 hold i gymnastik, foruden at hun selv spiller håndbold. Bodil læser stadigvæk på Odense seminarium

og har 2½ år tilbage. Hun har 3 hold i gymnastik. I sommer var hun i England. Hun har 2 gange siden hjemkomsten været til delingsførerkursus på »Den jyske«. Ingrid »F« er i huset i Østjylland. Hun går til gymnastik og er ved at få kørekort. Ane-Lise er i huset i Sønderborg. Hun passer en pige på 6 år. Hun holdt en uges ferie på skolen i sommer. Lilly bor i Vordingborg. Hun er også blevet gift og har en lille datter, Annette. Hun og hendes mand har lige købt bil, fortæller hun. Birthe N. er nu på Åbenrå Apotek, hvor hun kom til efter at have været i Århus ½ år i huset. Hun er begyndt at læse til assistent. Ruth er i København, hvor hun arbejder på kontor.

Om mig selv kan jeg fortælle, at jeg har en lille søn, Kim. Han er 11 mdr. nu og kan næsten gå. Jeg arbejder stadig.

Til slut vil jeg sige tak til alle jer, der har svaret mig, og som derigennem har bidraget til »nyt fra sommerpigerne 1960«, samt sige, at I alle er velkomne til at besøge os. Jeg er skuffet over, at så mange af jer, som befinder sig i København, endnu ikke har besøgt mig. Sidst ønsker jeg en glædelig jul og et godt nytår til alle.

Ingrid »H«.

Vinteren 1960—61. Kære alle!

Ja, så må jeg jo i gang igen, selv om jeg ærlig talt skammer mig lidt over det magre resultat, der er kommet ud af det i år. Tænk at en dejlig tid så hurtigt bliver glemt! Men til sagen:

Fra Kirsten i det høje nord kommer første hilsen. Sidste vinter brugte hun til hjemme at hjælpe i hus, have og mark samt køre mælk hver morgen. Endvidere fik hun tid til at lede to hold gymnaster. Til maj tog hun på et 3-måneders kursus på Vallekilde højskole. Nu til november begyndte hun på et 8-måneders kursus på Engelsholm højskole og håber at blive uddannet håndarbejds lærerinde. — Fra Skæring sender Ingrid mange hilsener. Hun er stadig hjemmegående husmor, men har for tre måneder siden fået en dejlig lille datter, som nok kan holde hende i ånde. Desuden leder hun et damemotionshold, hvis yngste deltager er 14 år og den ældste 63. Det hele foregår på nybyggermanér, så Ingrid må rigtig tage fantasien i brug. — Ruth har skiftet arbejde og bopæl siden sidst. Hun har fået en lille lejlighed i Viborg og arbejder på Asani. Sporten har hun ladet ligge, men da hun lige har taget kørekort og tænker lidt på at anskaffe en bil, kan det jo være, vi hører noget fra den front. — Margrethe har rigtig oplevet noget! Hun er blevet gift med Poul Erik, og de har fået en dejlig søn. For tiden bor de i Varde, hvor Poul Erik aftjener sin militærtjeneste. Margrethe går til gymnastik og er også begyndt at ride igen. — Nete er stadig på apotek, men

er »overordnet« nu, idet hun prøver at lære to elever lidt andet end pjat. Håndbold er stadig den store interesse, men gymnastikken bliver dog ikke forsømt. -- Tove har også skiftet bopæl igen og denne gang til Århus, hvor hun har fået et dejligt arbejde på De jyske kalkværker. To gange om ugen træner hun i AGF. Igen i år blev Tove grebet af rejsefeber. Denne gang gik turen til Spanien. Hvad bliver mon det næste? — Fra Lolland skriver Anne Lise, at hun stadig gerne modtager besøg og er villig til at vise evt. interesserede Lollands store »bakker« og berømte sukkerroer. For en ordens skyld skal det bemærkes, at Anne Lise er blevet forlovet med sin Leif! Hun dyrker selv gymnastik og leder også et hold. Det går meget godt, når bare hun råber højt nok! — Karen er andetårs-elev på Kerteminde Husflidsskole og venter, at hun til maj 1963 er uddannet kjole- og håndarbejds lærerinde. Fra maj til oktober var hun på »græs« på Mellerup Ungdomsskole, hvor hun underviste i håndarbejde, boliglære, folkedans og håndbold. — Anne sender i sidste øjeblik en hilsen fra Århus, hvor hun stadig er elev på Kommuneskolehospital. Hun har det godt og er meget glad for sit arbejde. -- Lisbeth skriver, at hun er på fødeklubben i Odense! Da hun samtidig skriver, at hun blev færdig med sin uddannelse i juni, regner jeg med, at det er i sin egenskab af barneplejerske, hun befinder sig der! Hun dyrker gymnastik og har travlt med at indrette et lille hus, da hun skal giftes den 1. december. -- Maja er stadig i huset, men nu på hønseriet Hegedal. Hun går til gymnastik og spiller en del håndbold. — Ingrid Thomsen er begyndt på præparandkursus til seminariet, og det foregår på Ask højskole. Før hun kom der, var hun »karl« hjemme og dyrkede en masse atletik og lidt håndbold. -- Fra Erna kommer der muntre nyheder! Hun har nu været på kontor i et år og mener selv, at hun har de to værste tilbage. Hun er tvangsindlagt til at gå på handelsskole og keder sig forfærdeligt der. Gymnastikken ligger det lige så sløjt med, som det plejer. Hvad håndbold angår, kom hendes klubs hold ind som en fin nr. et i sommerturneringen, og da vinterturneringen jo er begyndt, ved vi jo nok alle, hvor Erna er at finde. Hun fortæller endvidere, at Jette stadig er i Genève. Det huslige har hun lagt på hylden og helliger sig nu helt at læse fransk. — Gitte er elev på Bispebjerg hospital og er meget glad for det. Gymnastikken har hun helt opgivet, og da tennis'en også er blevet forsømt i sommer, kan man jo regne ud, at Gitte virkelig har travlt. — Her i Ålborg går alt godt. Jeg har snart været på »græs« i 5 måneder, og den 15. januar skal jeg tilbage på seminariet igen. Hvad sporten angår, har jeg af tidsmæssige grunde måttet opgive selv at lede gymnastik, men

jeg prøver at lære en hel bunke hos en meget dygtig lærerinde. Mogens er for tiden hjemme i Chile. Jeg venter ham hjem til jul, og det ser ud til, at vi foreløbig bliver i Danmark. Afskeden fejrede vi med en dejlig tur til Italien.

Det var nyhederne for i år, og jeg vil slutte med at ønske alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Samtidig kan jeg ikke lade være med at udtrykke håbet om, at der er et par stykker, der opper sig lidt til næste år. Jeg skal nok lade være med at nævne navne!!!

Mange hilsener fra

Inge-Lise.

Hallo! Hallo! — Kære 60—61-ere!

Ja, så er der atter gået et år, og dette års to største begivenheder for os drenge har vist været den uundgåelige forlovelse og den dejlige soldatertjeneste! — Nå, piger — endnu er der da nogle tilbage!

Først Jens! Han har efter bestået optagelsesprøve kun 3 ½ år tilbage på seminariet. Har selvfølgelig dyrket håndbold og været dommer samt ledet gymnastik for drenge, hvilket han er godt tilfreds med. — Også Terkel er tilfreds! Og det er med, at han ikke har mit job! Tak fordi du minder mig på, at der er meget arbejde ved det! Nå, jeg klager ikke, men vil lige benytte dine ord til at sige, at selvfølgelig kan det være lidt træls, når man fra visse personer ikke får svar på ens breve angående elevnyt! Og ellers tak for dit rettidige svar! Terkel vil, når han er færdig på Rønde præliminærkursus, til sommer på Århus Akademi. Sport: atletik, badminton, håndbold, gymnastik og vægtløftning!! — Knud er hjemme som fodermester. »Glæder« sig til at komme ind som soldat den 4. marts i Holbæk. Dyrker håndbold, badminton og gymnastik. — Også Per Thyssen spiller meget badminton og har vundet jyllandsmesterskabet i A-rækken og er nu i mesterrækken. Ved siden af badminton får han også tid til lidt soldatertjeneste på sergentskolen i Næstved!! Skal tilbagesendes til Holstebro. — Aage Fink opholder sig i det næste år på Næsgård Landbrugsskole på Falster efter at have været hjemme. Sport: lidt fodbold (men et dårligt kammeratskab har ødelagt lysten), håndbold — og en forlovelse! Hjertelig tillykke! — Erik Groos, som er blevet hjemsendt fra militæret, har tjent på en gård, inden han nu kom på Malling Landbrugsskole. Af idræt er der foruden det sædvanlige et idrætsmærke i sølv. — Karl Møller er jo, som mange ved, og som rygterne har fortalt resten, kommet hjem fra Grønland og har fortrudt det! På installatørskole i Sønderborg til februar og skal indtil den tid lede drenge-gymnastik hjemme på »den skønne og dejlige ø, Fyn«, hvor han

har sit arbejde. -- Og så til Bent Jepsen og dermed til Elin (og omvendt!) må vi sige tillykke med forlovelsen! Bent venter nu på, at Elin skal komme til Danmark efter jul. Han læser stadigvæk i Esbjerg. Skal »på græs«. Fodbold i Brørup, trænet juniorhold (har været i Norge). Bent beder mig hilse I andre (»kig ind, hvis I kommer forbi Brørup Kino«). — Fra Steen har jeg fået følgende: Er stadigvæk hjemme, flytter brædder og skal på trælasthan del i Århus fra april til september 1963 -- og til slut handelsskole et år. Leder og dyrker gymnastik. Lidt orienteringsløb. — Og igen en soldat! Johannes ligger i Odense; »men nu (3. nov.) er der kun 114 dage tilbage.« Tillykke!! — Asger har efter endt skoleophold på Korinth Landbrugsskole haft en prægtig kombineret studie- og turisttur gennem Holland og Tyskland. Laver gymnastik og leder drengehold samt taget idrætsmærket, som han på grund af sin dårlige arm ikke fik på »Den jyske«. — Gunnar Hedegaard har været i Kolding i næsten et år — på kontor; men den 15. november startede han for sig selv med eget kontor og lager for et københavnsk firma (kaffe, the ...). Spiller fodbold i KIF. — Fra Fjenneslev lyder det: »Jeg har sagt København farvel og er nu chauffør for et møbeltransportfirma. Det er et friskt job, og jeg farer land og rige rundt, så måske bliver det lige netop dig, der må give den næste kop kaffe! Tak! Angående sport har det været sløjt, da menisken i højre knæ røg sig en tur. Det blev til to sygehusophold. Hilsen »Sømand«.« Ja, som om det nogensinde havde været godt med hans sportspræstationer! — Kaj Paaske arbejder på fabrik i Hornsyld. Fodbold i Horsens (HFSs talenthold) og lidt håndbold. Skal på session. — Endelig er vi nået til den lille, søde og åleslanke Bent Poulsen, der i årets løb har været på kursus i Århus (Teknologisk Institut) og Askov (sløjds skolen) — ialt 5 mdr. — så at han kan gå ind som faglærer, men Bent er dog stadigvæk hjemme som tømrer. Går til aftenkursus og gymnastik (»jeg har tabt 1½ kg,« skriver Bent stolt!). — Og så til Jelling! Herfra fortæller Kaj Poulsen, at han er på seminariet, og han ikke er forlovet; men alligevel ...!! Spiller stadigvæk på Vejles divisionshold og skal i December til England. — Fra Ølholm, som -- trods Folmers tilstedeværelse — endnu ikke er tørlagt, lyder det optimistisk, at de er rykket ned i serie 4, men nok skal komme op næste år. Har taget idrætsmærket i sølv og er iøvrigt murerarbejdsmand i Vejle (er Vejle tørlagt??). — Poul er hjemme, skal være soldat 2. januar (glæder sig vist vanvittigt!) og er aktiv i den sædvanlige sport. — Nej, nu er jeg snart træt af dem! Igen en »dum« soldat! Denne gang Erik »Wasser«, som er i København. Militærpolitiet! Sport: boksning og håndbold!

En god kombination! -- Til Jens Peter vil vi sige fortsat god fornøjelse med forlovelsen! Dyrker desuden gymnastik! Og er hjemme igen efter et 9 mdr.s landbrugsskoleophold. — Kaj Thomsen, som er lidt omflakkende, er nu -- efter et lille år i København — i Sverige som fraktofrører. Har drevet atletik og fodbold. -- Arne Thrane (soldat, Haderslev) har været med til at spille Lunderskov op i serie 2. Også lidt atletik. — Tage Westergaard skriver: »Jeg er blevet flyttet fra Haderslev til Holbæk, og for en journalist er det en fordel. Jeg er på »Sjællands-Posten«. Atletik på Haderslevs 2. divisionshold. Men nu er jeg begyndt på en helt ny sportsgren, nemlig svæveflyvning, og der er ikke noget så dejligt som at lege oppe i skyerne. Hilsen Tage.« — Niels Due har to år tilbage som lærling hjemme i Bjerringbro. Spiller meget håndbold og har ledet atletik. — Fra seminariet i Silkeborg fortæller Hans Skovridder, at han er fuldt optaget af lektier og musik (violin, fløjtespil, seminariekoret og desuden spillet guitar i danseorkester!). Vi vil hermed gerne sige Hans en stor dybfølt tak, fordi han på skolens begrænsede sit talent til guitaren! Tak! Et amtsmesterskab i 1000 m-løb. — Og fra Jan Larsen, som er på Zahles Seminarium, fortælles der, at han er vældig tilfreds med sit valg af kommende arbejde og tror, at spiren til at undervise blev vakt på »Den jyske« under metodikken. Hvor er det sjældent, man hører om én, der er så tilfreds! Af sport dyrker Jan atletik (en 5. plads i 1500 m ved »de danske ungdomsmesterskaber« med tiden 4.15.8, som er ny klubrekord. Konditionstræner KTAs senior og leder gymnastik. — Om Jørn Hjort ved jeg, at han er på Bygholm Landbrugsskole (Horsens) efter at have været hjemme i sommer. — Og så er der to afsides boende. Først Hubert, som i sommer rejste til Grønland (Julianehåb) for at blive der ca. 1½ år. Han har de ni timers arbejdsdag og dyrker ellers »fodsport« i fritiden -- ved lange søndagsture op i fjeldet, og er i det hele taget vældig tilfreds. — Og så er Mogens i Santiago de Chile et smut (nok hjem til jul) for at undersøge, hvor teltpælene skal slås i. Derovre -- eller her i Danmark! Så endnu er fremtiden lidt ubestemt for ham og Inge-Lise.

Ja, det var sandelig en masse dejlig kærlighed og endnu mere irriterende soldatersnak. — Jeg selv personligt skal skåne jer for begge dele. Men min tid -- i hvert fald med hensyn til det sidste! -- skal nok komme! Jeg er færdig i juni 1963, men skal forinden 3 måneder »på græs«. Jeg har forøvrigt afsluttet min sløjdlæreruddannelse på Askov. Foruden lidt fodbold svømmer jeg to timer om ugen. Mit store mål er at lære at flyde; men lad nu være med at kalde det dovenskab!

Og hermed vil jeg her fra Århus slutte årets indlæg til vort årsskrift fra »Den jyske«. Jeg siger tak for jeres breve; det har været dejligt at høre nyt fra jer, og samtidig siger jeg tak for året, der gik, samt på alles vegne ønske alle en god jul og et dejligt minderigt 1963. Fortsat god vind! Og på gensyn!

»Sørensen« (Ove).

Sommer 61!

Jeg troede ellers, sommerholdet 61 var et kvikt hold, men nu er min opfattelse efterhånden blevet revideret. I må være blevet ret sløve, siden I ikke engang kan overkomme at besvare brevet ang. nyt til elevskriftet. Vi håber på bedre tilslutning næste år.

Anna har for tiden travlt med roerne på Ø. Dalsgård. Bortset fra lidt for meget arbejde har hun det godt. I sommer har Anna trænet et damehold og været ude som dommer flere gange. I vinter spiller hun selv på hold. — Mona har i sommer arbejdet i København som tilskærerske. Hun er nu tilbage i Arnborg, hvor hun i vinter skal lede gymnastik. Regner med at spille håndbold i Herning Hallen i vinter. — Nanna er stadig i Gylling, hvad det så er, der trækker. Hun leder et damemotionshold i Falling og går selv til gymnastik. — Gitte er nu på 2. år på Poul Pedersens institut og regner med at være færdig til sommer. Gitte leder flere gymnastikhold og er assistent på en danseskole. Desuden danser hun turneringsdans og jazzballet. Gitte må have lært noget på D. j. I., for hun går meget op i det konservative arbejde, og som følge deraf holder hun ofte foredrag. — Anne Lise er meget spændt på at få elevskriftet for at se, hvad de andre beskæftiger sig med. Selv går hun stadig på gymnasiet og håber på at blive student i 1964. Anne Lise har i vinter ledet et gymnastikhold på 25 og efter den omgang beundrer hun i allerhøjeste grad Signes energi . . . Sporten er kommet i 2. række for Anne Lise, kun lidt kugle og slyngbold har hun dyrket, og hun regner med at holde helt op for at kunne passe skolen ordentligt. — Jytte er nu på Skive sygehus som hospitalslaborant. Hun vader i blod til knæene, men er ellers glad for det. Hun inviterer hermed alle til Skive, Havnevej 21, men ring venligst i forvejen. — Lena har jeg ikke hørt fra, men hendes mor har ringet med en hilsen. Lena er stadig i England og regner med at komme hjem ved nytårstid. — Karen J. har i vinter ledet flere gymnastikhold i Sdr. Nærå. Karen har desuden både ledet og spillet håndbold i sommer. Hun arbejder stadig på Hudevad Radiatorfabrik og skal i vinter tage 2. del af bogholderprøven. . . . Om mig selv er der kun at berette, at jeg siden november

sidste år arbejdede på amtssygehuset i Farsø som lægesekretær indtil august i år. Nu er jeg hjemme som »husholder« og bliver her til efter jul. Derefter vil jeg gå videre i lægesekretærbranchen.

Hermed sendes alle de bedste ønsker om en god jul samt et godt nytår.

Mange hilsener
Kis.

Sommerpigerne 1961!

Ellen Margrethe. Vi ønsker dig tillykke med optagelsen på Ribe Seminarium i juni måned. Ellen Marg. skriver, at hun tit sender Signe og Balle en venlig tanke, da hun har fået alvorligt brug for såvel metodik som anatomi. Trods den meget læsen bliver der alligevel tid til en ugentlig gymnastik-aften og også spillet badminton.

Gerd Marie er efter at have endt handelsskolen blevet ansat hos sin far, og er der en kombination af en kontormus og en ekspeditrice. Leder desuden gymnastik på 3 skoler. »Det verste av alt er, at jeg skal drive svømmeundervisning, og da tenker jeg ofte på Balle og Helge, da de stod på kanten av bassenget og kommanderte 1—2 »og« 3—4 flyde.« — Ja sådan skriver G. M. virkelig!!!

Kirsten M. er i fuld gang med at svide mad til nogle stakkels mennesker i Tarm, men der må også være noget at se til, når der er 16 maver, der skal fyldes hver dag. Jeg kan godt forstå, hvis familien af og til får brankede kartofler med klumpet sovs, når du også skal tænke på, hvordan du skal holde 24 raske piger i sving til gymnastik om aftenen.

Linda blev færdig med sin håndarbejdsuddannelse på Engesholm til august, ikke desto mindre er det som gymnastiklærerinde, hun for tiden vikarierer i Esbjerg. Desuden bliver såvel elite-gymnastikken som Peter passet.

Inga er rejst fra sygehuset i Odense og arbejder nu på Lactosan i Ringe. Uden for arbejdstiden er der tid til at lede gymnastik i Sdr. Højrup for et hold unge piger.

Mimi har forladt Djursland for at flytte sine teltpæle til Danmarks smørklat: *Fyn*, nærmere betegnet Hverringe slot ved Kerteminde, hvor hun passer 3 størrelser på 6, 4 og 2 år. Selv om det giver nok arbejde, er der alligevel tid til gymnastik, og så er Mimi begyndt som klaverboksere. Vi glæder os til at høre resultatet ved næste elevmøde.

Ulla er endelig havnet i en storby. Hun er ansat på Fyns Tidende i O'ense. Ulla spiller håndbold og går til gymnastik. Hun skriver desuden: »Hvor blev I forskellige af i sommer til elevmødet???«

Aase Sem har fået nok at se til, først på handelsskole, derefter på kontor, og så hjem til lektierne. Godt du er glad for det, Aase. At du ikke i vinter får tid til at dyrke sport er fuldt forståeligt.

Inge Lise er på »græs« for tiden. Det går ud over de stakkels børn i Nr. Uttrup skole ved Ålborg. Heldigvis er Inge Lise meget glad for arbejdet. Mindre godt går det nok med at undvære Mogens, som er rejst en tur til Chile, men gudskelov kommer hjem til jul. I. L. går selv til gymnastik, men har ikke tid til at lede i vinter.

Hvad mig selv angår, kan jeg fortælle, at jeg er havnet i København, og er meget glad for at være såvel på kontoret, hvor jeg er ansat, som i selve byen. Om jeg dyrker gymnastik? — hold da op, I kan tro, jeg går til alle tiders jazz-gymnastik hos Alice og Ib Martens. Det er hylende grinagtigt. — Med hensyn til elevmødet 1962 har jeg ikke noget at lade nogen høre, men jeg håber, at vi mødes i 1963.

Så er der et par af dem, jeg har hørt fra, der beder mig nævne »Den glade vandrer«, hvor er den henne??? Hvis en af dens medlemmer ligger og sylter med den, synes jeg absolut DU skal ryste op med den. Hvis du ikke har tid at skrive i den, så bare send den afsted og lad de andre få glæde af den. Jeg selv er medlem af den »anden« bog, og det går *meget* fint, det er meget morsomt at høre fra og om de forskellige. ALTSÅ send den afsted allerede i dag.

Jeg takker jer, som har svaret mig så hurtigt.

Hermed slutter jeg, som de fleste også har sluttet deres breve til mig, nemlig med en hilsen til jer alle og skolens lærere og ønsket om et godt nytår.

Hanne Bjørn.

Vinteren 61—62!

Da jeg i sin tid sendte kort ud for at få at vide, hvad I havde foretaget jer i tiden, der gik, var jeg meget spændt på, om jeg overhovedet ville få svar. Jeg er glad for, at så mange svarede; jeg har haft megen fornøjelse af at læse jeres breve.

Vi begynder øverst i bunken; det er fra Mette, som fortæller. at hun er begyndt i præparand-klassen på Blågård Seminarium; der er nok at se til, men hun har alligevel til til at være bestyrelsesmedlem i den stedlige idrætsforening.

Preben B. har i sommer været karl på forældrenes gård, men skal til vinter på Vejlbjby Landbrugsskole; det glæder han sig til. Der har været en smule tid til at dyrke gymnastik og håndbold.

Mogens er hjemme i Ringkøbing begyndt i smedelære. Han er glad for sit arbejde og har også fået tid til idræt.

Svend Bjerre har haft nok at se til. Først og fremmest skal gården passes, desuden har han i sommer trænet to håndbold-damehold og er nu begyndt indendørs med både herre- og damehold. Endelig har han tjent lidt lommepenge som håndbold-dommer. Han skriver, han har det »dødgodt«; det håber jeg, han vil blive ved med at synes. Til nytår begynder han nemlig som soldat i Nr. Sundby. (Du er også velkommen på den anden side fjorden.)

Det er meget fornemt. Her er to breve fra Sverige. Det ene er fra Jens, det andet fra Jørn. De rejste begge derover i april måned og arbejder på hver sin gård i Skåne; de bor 10 km fra hinanden og kommer meget sammen. Jens har ikke haft tid til idræt, mens Jørn er i fuld gang med håndbolden, han spiller for en skånsk 3. divisions-klub og fortæller, at forholdene i klubben er meget fine. Jens tager snart tilbage til Danmark. 1. november begynder han på et 9 mdr.s kursus på Lyngby Landboskole.

Viggo måtte først hvile sig et par uger efter at være kommet af med gipsen. Derefter begyndte han sidst i april på Herning Seminarium. I ferien har han arbejdet hos en murer. Ret naturligt er det endnu ikke blevet til så meget med idrætten.

Hanne Aarslev fortæller, at hun først var en måned som gangpige på Århus Kommunehospital; det var hårdt. Derefter havde hun en kontorplads, også i Århus; da hun var færdig der, holdt hun ferie. »Ferien« bestod i at cykle hele Nordjylland rundt. Efter at være »udhvilet« begyndte hun på Marselisborg Seminarium. I fritiden »holder hun styr på« en flok FPF-piger, men får også tid til at træne et damehåndboldhold; hun spiller selv på hold i »Skovbakken«. Endelig leder hun damehåndbolden på seminariet. Der er nok at se til.

Ruth har en bunke at lave og kan ikke forstå, at der kun er gået et halvt år siden, vi var på D. j. I. Først var hun økonomi-assistent på Silkeborg Bad; det var hårdt, men interessant. 1. september begyndte hun som lærerinde på Kerteminde Ungdomsskole. Som hovedfag har hun husholdning og underviser desuden i regning; hun synes selv, de sjoveste timer er dem, hvor hun har *drengene* i skolekøkkenet. Det tror jeg!

Som rosinen i pølseenden ligger der et kort fra »Os fire«, som alle er begyndt på Gedved Seminarium i samme klasse. »Os fire« er følgende: Karen M. Fenger, som først har været på en af statens forsøgsgårde i Nordsjælland, Kirsten Blom, som har været i huset, Grete Christensen, der også har været i huset, og til sidst Carl Peter, der har været på en maskinfabrik i Horsens. Brevet var skrevet i en geografitime, så den time er i hvert tilfælde godt udnyttet.

Jeg synes, det er uhyggeligt, så mange af os der vil være lærere; stakkels elever! Rækken bliver ikke bedre af, at jeg selv er begyndt på Aalborg seminarium.

Desværre kunne jeg ikke selv komme til elevfesten; det var »alle tiders«, har jeg hørt. Forhåbentlig mødes vi rigtig mange næste år.

Sven Lundberg.

Hallo! Hallo! — Kære kammerater 61-62.

Rigtig mange tak for brevene. Det var dejligt at høre fra så mange af jer. Dog er der (som sædvanlig!!!!!!) nogle, der er kommet for sent »ud af starthullerne« og ikke har skrevet til mig. Om det er, fordi jeres bedrifter er af en sådan art, at vi andre ikke må vide besked, eller det bare er dovenskab, skal jeg ikke udtale mig om!!! I andre kan selv gøre jeres tanker!!!

Til oplysning for dem, der ikke var til elevmøde, kan jeg fortælle, at der manglede tyve fra vort hold. Vi havde en pragtfuld weekend, men med knap så »våd en afgang«, som da vi rejste til april! I husker?? Håber der kommer lige så mange eller flere til næste år!!

Lad os se på hvad de forskellige har skrevet. — Peter har travlt hjemme på kalkunfarmen. Han har 1400 kalkuner og 2500 gæs (!!!!!!) at holde styr på, men han har alligevel fået tid til at spille håndbold. Han og Niels Friis var med til at vinde Lolland-Falster-mesterskabet! Niels Friis har været ved landbruget på Lolland, siden vi forlod D. j. I.

Den 2. januar skal han ind som soldat i Farum; kun ti kilometer fra Hellerup!! Mon ikke det er på beregning??? Han har også været på små udflugter til hovedstaden, hvor han blandt andet (selvfølgelig rent tilfældigt!!!!) snakkede med Ulla! — Hun har været »bækkenspringer« på hospitalet i Hellerup, men er nu begyndt på E. Poul Petersens institut. Desuden går hun til dans og gymnastik om aftenen.

Lisbeth og Karen Lohse er også ved E. P. P. Sidstnævnte er stadigvæk helt tosset med fodbold, — hun bliver aldrig klogere! Hvad håndboldspillet angår er hun ikke i nogen københavnsk klub. Karen — »du går vel ikke og tænker på at blive professionel«??? Karen skrev også, at Tove er blevet gift! Tillykke Tove!! Jeg har hørt, at Arthur er i Afrika! Ja, hvorfor ikke? Han kunne jo også godt lide, når der skete noget nyt!!!

Merete er i huset i England. Hun er vældig glad for det. Selv mener hun, at hun bliver derovre altid. Kan I gætte hvorfor??? Der er romantik i luften !!! — Marianne er begyndt som barneplejerske i Slagelse, og har så travlt, at hun ikke engang har tid til at dyrke gymnastik. — Karen P. er hjemme ved sine

forældre og hjælper til med alt ude og inde. Hun er begyndt at lede gymnastik i nabobyen. Et hold unge piger! -- Doris er på FDB i Aalborg. Mon ikke det forbedrer hendes forlovedes økonomi, nu da han er fri for at skrive hver dag!!!! Doris har i sommer ledet småpiger i håndbold og har også selv spillet. Hun bad mig hilse jer allesammen mange gange.

Erik Th. er lastbilchauffør og har kun fået tid til at spille lidt håndbold. Hvad det romantiske angår, holder han fast ved »det gamle«. Grethe Chr. var først »diskenspringer« hjemme i Grindsted. Nu er hun på seminarium i Jelling og slider godt i det. Hvad det »hjertemæssige« angår måtte jeg *ikke* få noget at vide!!! Der er vel ingen af jer, der sidder med »slemme tanker« nu???? — Heike er, så vidt jeg ved, på husholdningsskole i Kolding.

Kirsten Fr. og Inge G. har i sommer været stuepiger på Molskroen. Oplevede en masse og fik også lejlighed til at se på Ebeltoft — ved nat!

Nu er Inge i huset i Oslo og er vældig begejstret for det. Hun bliver der sikkert et år. Har været til gymnastik, men syntes, det var så kedeligt i forhold til det, vi havde ved Signe. Kirsten er begyndt som sygeplejeelev på Århus kommunchospital. Har ikke tid til at dyrke sport, men skal måske lede gymnastik i vinter.

Olav har indtil september været portør på hospitalet i Vejle. Stakkels patienter — de har sikkert fået nogle raske køreture!! Nu er han inde som soldat i Fredericia og skal bagefter læse til lærer. Lotte har i sommer været smørrebrødsjomfru på Hotel Femmøller. Nu går hun på seminarium i Hjørring. — Preben G. P. har haft vældig travlt. Først på fritidshjem i Vejle, derefter på kursus på Askov og nu på fritidshjemsseminarium i Århus. Han er stadig (som han selv udtrykker det) udpræget kvindehader!!!! — Poul Erik har været ved landbruget på Randersegnen, men skal til foråret ind som soldat. Han leder gymnastik og spiller fodbold to gange om ugen, så der er ikke megen tid til overs.

Harald har jeg ikke hørt fra! Hvad mon han så er optaget af?? Jens Erik har i sommer slidt i det på Jyllands Posten. Spillet firmafodbold — ellers ingen sportslige bedrifter. Begyndte efter sommerferien på Hjørring seminarium. Er glad for at være der, men har meget at lave!! -- Gundhild og Lissi aner jeg intet om! Edel har været »posekikker« hjemme i Daugbjerg. Hun har ledet gymnastik og håndbold, taget idrætsmærke (næsten), været meget ude som dommer (både håndbold og atletik) og har festet ind imellem!!! Dog stadigvæk ikke forlovet!!!

De herrer Nørby, »Lille Grøn« og Ole har ikke skrevet til mig; men de går alle tre (så vidt jeg ved) på seminarium. Det bliver sikkert tre »gode« lærere!!!! — Og så er der mig selv! Jeg har i sommer været karl hjemme. Til september begynde jeg på en systue i Århus — som bydreng! Men den branche forlader jeg snart, idet jeg skal begynde i præp. på Silkeborg seminarium efter juleferien. Har spillet håndbold i sommer. Leder nu gymnastik i Aabyhøj. Jeg har to hold — et på 42 piger og et på 32 unge fruer. Jeg er også begyndt at lære at køre bil, så I advares mod at færdes på Århus' gader i fremtiden!!!!

Til sidst vil jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul samt et godt nytår! — På gensyn til elevmødet!

Karen »Morten«.

Kjære danske kammerater vinteren 61—62!

Og så var det de syv nordmenns videre skjebne. Vi er alle på hver vår kant av Nordeuropa — dog er det tre som fremdeles har den norske patriotisme i orden.

Siden det heter at damene har rangen, får jeg vel begynne med henne som lever sitt studenterliv i Norges tigerstad — hvis hun i det hele tatt kan kalles en dame!! Jeg forsikrer hun har ikke forandret seg en smule, det har jeg erfart gjennom tallrike telefonsamtaler og møter. Hvem det er jeg sikter til? Joda — det er den alltid smilende og grinende Berit! Hun har fullstendig gått inn for gymnastikken, kanskje på en litt annen måte enn oss andre. Hun går på Mensendieckskolen i Oslo, og akter altså å utdanne seg til mensendieckgym.lærerinne. Dere har kanskje vanskligheter med å fordøye dette ord, men jeg vil ikke gi meg i kast med noen forklaring. — dere har bare godt av å stifte nærmere bekjentskap med et leksikon!!! Det er vistnok ganske hardt, og det meste av hennes fritid går til lesing. Dog leser hun ikke så mye så hun må legge håndballen på hyllen. Hun var jo en av oss syv som fikk håndballdommerkortet, noe som hun allerede har fått bruk for. Publikums og spillernes reaksjon på hennes dømming lar jeg bli et åpent spørsmål i denne beretning!!! Foruten dømmingen har hun forresten også vært leder for et håndballhold i en tid, og som nordmennenes håndballspiller nr. 1 deltar hun aktiv i de kamper hun kan. Den største nyhet angående Berit har jeg gjemt til slutt. Enten dere tror det eller ei er hun halveis inn i den hellige ektestand — hun har med andre ord forlovet seg!!! Den utkårede er fra Lofoten, og om noen år blir hun altså å finne langt der oppe i det høye nord.

Ikke fullt så langt mot nord sliter Finn med skolearbeid.

Etter en sommer hvor han fullstendig gav seg hen til latmannslivet, har han nå reist til Lærdal i Sogn for å ofre seg for real-skolen. Men det ble da en del fotballkamper tross latheten, hvor han merkelig nok (!!) alltid var på det vinnende holdet. Ellers driver han nå idrett så langt leksene tillater det. Som alle oss andre lever han på minnene fra de 3 månedene han var på D. j. I. — fine minner som blir pusset opp og holdt vedlike. Han var selvfølgelig spent på hvordan han ville bli mottatt av oss andre da han kom etter jul, men som han skriver: »Et hjertelig velkommen feiet bort all tvil og fremmedfølelse. Jeg var blitt en av flokken med kjekk og venlig ungdom.«

Den siste som fremdeles er hjemme — er Erik. Han har hatt en jobb som jeg tror få av oss misunner han. I løpet av de siste månedene har han nemlig trillet lik(!!!) på Sarpsborg sykehus. Ære være han for det! Desuten har han snytt Sarpsborgs befolkning for deres nattesøvn ved hjelp av sin latter. Dere har vel ikke glemt den? Jeg forsikrer han har gjort seg meget kjent (og beryktet!) p. g. a. den. Han er også en ivrig talsmann for »frem for det nordiske samarbeid« (dere vet han fikk et ganske godt utbytte av en kveld på »Den røde Mølle«) og akter altså å reise tilbake til Danmark på forsommeren engang for å ta et kurs på Askov sløjd lærerhøjskole. Ellers har han drevet idrett så mye som mulig i sommer, og har allerede begynt å forberede den kommende sesong.

Og så var det nordmannen Per som bor i Sverige, men alikevel kunne tenke seg Danmark som sitt fedreland. Han sender sine mest »moralske« hilsner med forsikring om at han i sommer har vært en overordentlig »moralisk« gutt! Tro det den som vil!!! Han var nemlig i Halmstad (Sveriges Cannes) i sommer, og en må få betenkligheter angående han og hans evindelige moral når han skriver: »Vi fråtset i bikinikleddede nymfer!« Dere må vite han er en ivrig tilhenger av ordspråket »alt som er godt er enten fetende eller umoralskt«. Over nyttår kommer han forresten tilbake til Norge. På en eller annen merkelig måte er han blitt funnet gammel nok til å komme inn i militæret — og fra den 10. januar blir han å finne i Oslo, noe han gleder seg til. Dere vet jo at Inge G. er der!!!

Trine og Lise har nu i løpet av et halvt år fullstendig lagt København for sine føtter. De bor på to deilige værelser hos Aes besteforeldre, og det er unødvendig å si at de trives. Lise har begynt på Danmarks højskole for legemsøvelser, og ved siden av ta hun engelsk ved Universitetet. Etter det jeg har hørt har hun mer enn nok å gjøre, men da jeg var på besøk i København i slutten av oktober var hun alikevel forbausende

godt kjent med storbyens natteliv!!! Hun var til og med allerede blitt stamgjest på en restaurant — »Den røde Pimpernell«! I sommer var hun seterjente langt inne på de norske fjellvidder sammen med Berit i et par uker. Merkelig nok døde ingen kuer!

Trine har heller ikke ligget på latsiden i sommer. Hun har arbeidet hjemme på gården, men har nå forlatt gårdbrukeryrket til fordel for håndarbeidet! Hun går på en håndarbeidsskole og trives helt utmerket med det. Heller ikke hun har lagt gymnastikken på hyllen. En gang i uken går hun til jazz-gymnastik, noe som hun er blitt en ivrig tilhenger av. Desuten har hun atter en gang herjet stygt innen den danske lærerstab, og jeg vil ikke bli forbauset om hun en dag virkelig gjør danske av seg. Men det heter jo at dansken er likeså lunefull som Danmark, så tiden får vise! Til min store forskrekkelse har Trine i løpet av sommeren tatt kjørekort, så til de av dere som er i København vil jeg gi en fornuftig leveregel: Se dere godt om før dere går ut i gaten!!!

Og så er turen kommet til undertegnede. Siden maimåned har jeg opplevd et uforglemmelig studentliv i Tyskland. Som de fleste av dere vet går jeg på idrettshøyskolen i Köln, og etter to måneders ferie er jeg endelig tilbake igjen. Ferien ble benyttet bl. a. til en reise til Berlin — en opplevelse som sent blir glemt! Ved siden av skolen har jeg også dette semester begynt med tysk på Universitetet — og jeg har temmelig mye å gjøre. Miljøet på skolen er fantastisk. Nærmere 1000 studenter hvorav over hundre er utlendinger (fra alle verdens kanter). Jeg er den eneste nordmann, men om jeg er den rette til å representere et land — får dere diskutere dere imellom! Det finnes ikke ord for hvor godt jeg liker meg. Jeg har fått så mange gode venner fra alle mulige land — så jeg ser med gru frem til den dagen da jeg må slutte. Tross alt vil jeg nok ikke svømme bort slik jeg gjorde fra D. j. I.! Jeg har lært en masse, noe som jeg vil få god bruk for når jeg senere akter å begynne på Statens Gymnastikkskole i Oslo.

Så slutter jeg med på vegne av oss syv å ønske dere alle en riktig god jul og et godt nytt år — samt på gjensyn til elevmøtet. Vi ses!!!

De beste hilsner fra

Anne-Grete.

Kære sommerpiger 1962!

Ja, nu er tiden inde til, at I skal have nyt om jeres gamle kammerater.

»Rie« Svendsen er i gang med at blive klinikassistent hos en tandlæge i København, skal måske lede et pigehold i gym-

nastik. — Bodil Rydahl hjælper til på en systue og i huset i Ikast, leder 2 pigehold og går selv til gymnastik. — Hanna Ruge er blevet gift, arbejder på »Det tyske Konsulat« i Århus og går til gymnastik i AGF. — Anni Piltoft er kokkepige på en herregård ved Grenå, skal på Hadsten Højskole til maj og til august på sygeplejeskole i Testrup. — Kirsten Pedersen er på en konfektionsfabrik i Odense, går til jazz-gymnastik og ballet — er ligeledes spejder. — Ellen Winther Nielsen er ved at uddanne sig til børnehavelærerinde i Horsens, går til gymnastik. — Hanne Møller underviser i gymnastik i Strandby Skole og i idrætsforeningen, tager selv undervisning i gymnastik. — »Kit« Larsen uddanner sig til barneplejerske i Espergærde, går til kjolesyning, håndarbejde, maling og svømning i København. — Annelise Vig Larsen er hjemme i Charlottenlund, skal til marts i malerbygningslære, går til gymnastik i KKG. — Vores allesammens vestjyde Else Marie Jørgensen sælger sukker, margarine o. s. v. i Varde, går til gymnastik. — Anna Grete Gunnar Jensen er på sit sidste år som danse-aspirant i København, går til gymnastik hos Lis Burmeister. — Kirsten Luxhøj Christensen er i bagerforretning i Århus, går til dans og gymnastik. — Hanne Bak er på kontor i Hørsholm. — Margot Alm er ved at blive børnepsykolog, går til dans og gymnastik. — Jeg selv arbejder i en manufakturforretning i Åbyhøj (ved Århus), går til gymnastik, dans, er spejder og går på handelsskole.

Nu har I fået mit indlæg, og jeg glæder mig til at se jer allesammen til elevmødet til sommer.

Rigtig mange hilsener til jer alle fra

Inga Reiff Petersen.

PS. Vi har stadig ikke fået vore svømmebeviser endnu.

Kære Os allesammen!

Nej, nej, nej ikke alt — — men
lidt om »vos« kort fortalt . . . .

Vi har alle på en eller anden måde fået udfyldt eller overfyldt den tid, vi »gruede« for at gå i gang med, når Den jyske Idrætsskole lå alene tilbage i det vidunderlige terræn omkring Vejle. Ja, skolen har alle sine mure i behold, og dens daglige liv går ganske normalt — helt uden os, mærkeligt?

Og vi, hvordan klarer vi os uden skolen? Kan man se på os, at vi har været på højskole i tre måneder? Vi har ikke alle set os i stand til at begynde virket som delingsførere, men har vi ikke selv fået noget, om hvilket vi til andre blot kan sige: »Hvor har jeg været glad for mit højskoleophold«?

Lad os starte i Norge hos Anne Marie, her går det godt. Til jul er hun færdig med sin uddannelse til husmoderafløser, og til januar vender Anne Marie tilbage til sit gamle job. Det vil sige, at foreløbig vil hun ikke få brug for den nylig afsluttede eksamen, men den skal nok kunne holde sig frisk i en tid. Med hensyn til gymnastik har hun fået et hold en gang om ugen, så det lyder da godt. — Lisbeth er i syv sind, om det skal være sygegymnastik i almindelighed eller specielt vanføres optræning, som skal studeres nærmere. For tiden »jobber« hun som hjælper på Narvik's sygehus, og det er jo en mægtig idé som fortræning til at hjælpe syge mennesker. Hun slutter sit brev i en fart, for oversøsteren kommer lidt til ulejlighed. — Hvad kan et job dog bruges til? Fritze synes nemlig ikke alene at være glad for sit apotek, men også for deres fine skrivepapir — novra. Desværre er der ikke anbragt nogen delingsfører manglende klub inden for hendes ræktåst. still. (a, b, c), men tre aftener ugentlig må de undvære Fritze, for da er hun nemlig selv »menig« gymnast, dog det bliver aldrig det samme som med . . . . Åh ja, vor sidste post på D. j. I. har rømmet, og nu står Bente altså i det store København med mod på det hele. Hvordan kan det nu være? Jo den gråspurv, jeg hørte synge, mente, det var noget med en boksermand, som altså var blevet slået ud allerede i første omgang. — Anden omgang i Norges land går til Turid, vi tager listeskoene på, sssh, hun er ved at lære, hvordan man styrer en dytbil, uha. Forøvrigt tror jeg, at Turid skulle have gjort noget mere ved svømningen, hun er ved at drukne i opgaver, og hvem skal redde hende, vi kan ikke, vi mangler endnu at få vort store eller lille livredderbevis, sådan kan det gå. Turid, kunne du ikke smutte til Bergen og se, hvad Nath laver, jeg tror nemlig, at Åse har smittet hende, eller omvendt. Diagnosen lyder: skrivebesværligheder. Herhjemme foregår al gang på traktor hos Eva. Hun har fuldstændig lagt muslingskallerne og cacaoemælkene bag sig, ikke bag på sig. Nu giver hun komælken en ordentlig skalle, ja, hun er en rigtig altmuligpige, på en masse tønnder land, men stadig med så meget humør, at det knapt kan klemmes inde i en konvolut. — Kirsten er i fuld vigør flere gange om ugen her og der. Hun skal gym.undervise for to af hendes slags. Hun er næsten ikke til at skyde igennem — hun er blevet møster til en rigtig knægt. Han siges at skulle ligne den forskel, der er mellem tvillingerne — sikke et held for ham. Jeg har forsøgt Kirstens smarte gymnastik, og hvor er jeg glad for, at det ikke er et tusindben, min sjæl er blevet puttet ned i. Tilbage til Jylland hos vor rigtige husmor — Kirsten, som beretter, at mens blomsterne ude i altankassen småkogte, spi-

rede kartoflerne, selv stod hun midt på gulvet og vidste ikke, om hun skulle åbne telefonen eller tage døren, der kimede om kap. Men det hele er nu så dejligt; så laborantjobbet må vente en tid endnu. — De to Marier har nu foruden den bageste del af navnet fået en del mere tilfælles. Karen Marie og Inge-Marie er begge flyttet hjemmefra og ind i en sød lille hybel, hvor en del af fritiden tilbringes. Om dagen er de flittige på seminariet, om aftenen har de fået indført ordene: medbring kop og stol — og tager således på besøg hos medstuderende med sytøj, mundtøj og syltetøj, nam, nam. Hov, de går forresten ikke på samme seminarium, men alligevel. De har begge en mængde bøger, der er opsat på at blive lært udenad. Dog, der bliver tid til at gymnasthoppe, og ryggen holder sig derfor stadig rank og glad. — Karen derimod har foreløbig fundet plads hjemme, hvor hun har sat liv i det hele, tænk midt i brevskriveriet begynder opvasken at skringe på hende, det kalder jeg en åndelig præstation, hvis jeg altså har forstået Karen rigtigt. Desuden er der blevet tid til at stoftrykke og at danse, det skal dog lige nævnes, at det sidste ikke er til eget akkompagnement, men alligevel — Ja, alligevel, tænk Eina tager på ferie til Helsingør, ringer til dem, der hører ind under Københavns grænser, og foreslår, at vi nupper toget nordpå, hun skal nok hente os ved toget . . . . Hvad sker, vi må vente på hende, ja, ja, det er ikke det værste, men hvorfor måtte vi vente? Hun var blevet forsinket på vej hjem fra en lille tur til hovedstaden. Hold da ferie. Nå, ellers er der nogen, der siger, at hun er blevet flittig med bogføringen. — Sussi fører gymnastikhold en gang ugentlig, men har ikke glemt selv at gymnastikke, ja, hvis vi skal snakke sammen, må det blive på et tidspunkt, hvor man kan være overbevist om at vække mindst $\frac{1}{5}$ snes af husets beboere, og det er nu knapt så behageligt, og hvad sker? — Til slut er der undertegnede, hun har igen forsøgt sig inden for D. H. L.s mure, så vidt jeg ved, er det alvor denne gang. Jeg har to pigehold to gange om ugen, og nej, hvor er jeg glad for dem.

Lad os slutte med ønsket om, at vi fortsat vil holde kontakten vedlige, det kan gøres, og vi vil få en mængde fornøjelse af det.

Med sommerskolehilsen

O s allesammen.

TIL GAMLE ELEVER SOM ER — ELLER KOMMER TIL KØBENHAVN

På foranledning af Landsdelingsførerforeningen har der været møde i København med repræsentanter fra Den jyske Idrætsskole, Idrætshøjskolen i Sønderborg, Gymnastikhøjskolen ved Viborg og Gerlev Idrætshøjskole.

På dette møde oprettedes en gymnastikforening, hvor elever fra de nævnte skoler kan dyrke gymnastik og finde godt kammeratskab, når de kommer til storbyen.

Der er allerede et hold pigegymnaster i gang.

Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til

Aase Leth,

Sirgræsvej 118 st. t. h., Kastруп.

GENERALFORSAMLINGEN DEN 15. JULI 1962

Generalforsamlingen indledtes af formanden, Preben Tornhøj, der bød medlemmerne velkommen og foreslog på bestyrelsens vegne Tage Benjaminsen til dirigent.

Dirigenten takkede for valget og gav derefter ordet til formanden, som aflagde en kort beretning om elevforeningens arbejde i det forløbne år. — Det væsentligste har været udarbejdelse af årsskriftet med fremskaffelse af »Nyt«. Formanden takkede repræsentanterne for deres arbejde hermed. — Endvidere oplyste formanden, at der var kommet en skrivelse fra Højskolernes Landsforening angående Danske Folkehøjskolars u-landshjælp. Generalforsamlingen vedtog, at der ikke skulle bevilges penge til dette formål, da man hellere ville støtte ubemidlede elever på »Den jyske Idrætsskole«.

Derefter fik kassereren ordet. Regnskabet balancerede med kr. 8587,92 og viste en kassebeholdning på kr. 854,54, en stigning fra sidste år på kr. 380,49. Stigningen skyldtes stadig kontingent fra medlemmerne og ingen rejseudgifter til bestyrelsesmedlemmerne.

Formandens og kassererens beretning godkendtes.

Næste punkt på dagsordenen var beretning vedr. indsamlingen til Svend Aage Thomsens Mindefond — ved Thormod Petersen.

Han oplyste, at der var blevet udsendt 1700 breve til gamle elever, hvoraf de ca. 400 var kommet retur. Desuden har der været indrykket notits i flere blade og udsendt skrivelser til samtlige idrætsorganisationer. — Indsamlingen har indtil nu givet et beløb på kr. 6.952,64, hvoraf de ca. 2.000,00 kr. er fra gamle elever og ca. 1.000,00 fra gode venner. 3.387,00 kr. fra foreninger og organisationer. — Flere indsamlinger er i gang for øjeblikket.

Derefter gik man over til valg af to bestyrelsesmedlemmer. — De afgående var Charles Lange og Preben Tornhøj. Genvælt blev formanden Preben Tornhøj og nyvalgt Niels Peter Knudsen. Suppleanter blev Ove Sørensen og Ria Andersen.

Nyvalgt til revisor blev Inga Henriksen, Esbjerg, og Knud Thomassen blev genvælt. — Suppleant blev Erik V. Petersen.

Generalforsamlingen vedtog kontingentforhøjelse til 3,00 kr.

Derefter takkede formanden, Preben Tornhøj, Thormod Petersen for beretningen om Svend Aage Thomsens minde, og opfordrede alle, som ikke havde støttet indsamlingen, til at gøre dette.

Til sidst gik man over til valg af repræsentanter. Her henvises til repræsentantskabslisten.

Dirigenten takkede for god ro og orden, og generalforsamlingen hævedes.

P. f. v.

Poul Emil Dupont.

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening
i tiden fra 1. juli 1961 til 30. juni 1962.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 30. juni 1961	1066,38
Indgået for årsskrifter 1961	7502,50
Renter på bank- og girokonto	19,04
	<hr/>
Balance	8587,92

Udgifter:

Trykning af årsskrifter og kuverter	5760,15
Porto m. v.	954,90
Kontingent til Landselevforeningen	168,00
Udgifter til elevmøde m. v.	258,00
Indestående i bank	50,15
Indestående på giro	542,18
Kontant beholdning	854,54
	<hr/>
Balance	8587,92

Ovenstående regnskab er d. d. revideret. Bilagene er revideret, beholdningen fundet til stede og regnskabet i god orden.

Vejle, den 14. juli 1962.

N. P. Knudsen.   Knud Thomassen.

NOGET OM ARBEJDET I HØJSKOLERNES SEKRETARIAT OG LANDSELEVFORENINGEN

Der er i det forløbne år sket nogle personelle ændringer: Jørgen Jørgensen er efter sin ministerperiodes ophør igen indtrådt som formand for Landsforeningen af Højskoleelever, idet Jens Rosenkjær ønskede at træde tilbage. Skiftet fandt sted på det årlige -- for dårligt besøgte! -- repræsentantskabsmøde på Fyns Stifts Husmandsskole i april 1962. Jens Rosenkjær er herefter æresmedlem af bestyrelsen, og vi i sekretariatet har således fortsat mulighed for at drage nytte af hans store indsigt og erfaring.

Alfred Dam tiltrådte som leder af Danmarks sociale Højskole i Århus den 1. november 1961, men lagde i årets sidste måneder en væsentlig del af sin arbejdskraft her på sekretariatet; pr. 1. januar 1962 begyndte jeg så småt at tage en hånd med i arbejdet herinde, men kunne først flytte herind den 2. april -- »Slaget på Reden« kaldte vi det -- efter at Antvorskovs vinterskole var vel afviklet. I tiden siden da har jeg jævnlig generet Alfred Dam telefonisk med spørgsmål om forretningsgangen herinde, og jeg vil gerne benytte lejligheden her til at takke ham for hans hjælpsomhed i denne af- og indviklingsperiode.

Fra de tidlige sommermåneder begyndte strømmen af besøgende udlændinge, som i år nåede nye højder. Når jeg blader kalenderen igennem, må jeg konstatere, at arbejdet herinde bliver mere og mere babylonisk, og at det i stigende grad tegner sig, som om tankerne bag de frie skoler og i vores hele folkeoplysning måske er en af de få virkelige originale danske eksportvarer på det åndelige område.

I forlængelse af Landselevforeningens arbejde for at fremme højskoletanken skal man se den virksomhed, som startede i løbet af maj måned, og som under betegnelsen Danske Folkhøjskolars u-landsarbejde og med Jørgen Jørgensen som formand første gang trådte offentligt frem i en skrivelse til skolernes elevfor-

eninger den 8. juni d. å. I skrivelsen bad man om, at elevforeningerne overvejede deres muligheder for at stille en halv eller en hel friplads til rådighed på deres respektive skoler, og vi vil her benytte lejligheden til at sige tak for de 14--16 fripladstilsagn, som blev det foreløbige resultat.

En af formålsparagrafferne for Danske Folkehøjskolors u-landsarbejde er at få færdiguddannede lærere og agronomer fra u-landene hertil for at give dem den inspiration, som der for os at se ligger i at lade dem møde de tanker og den praksis, som er grundlæggende for danske højskoler, efterskoler, landbrugsskoler og friskoler.

Vi gik i samarbejde med en række skoler, som havde mere eller mindre fremskredne planer i denne retning, og vi fik kontakt med undervisningsministeriet, som råder over en række stipendier netop til dette formål. Hele arbejdet har i nogen grad været et kapløb med tiden, men det foreløbige resultat er da, at der under denne ordning i vinter er 12 u-lændinge på danske højskoler og landbrugsskoler, fortrinsvis unge afrikanere.

For at forberede dem til vinterens skoleophold blev der i løbet af oktober på Brandbjerg og Antvorskov holdt to 10-dages kurser for disse fremmede for sprogligt og på anden måde at forberede dem til vinterens arbejde. De nødvendige midler til at afholde disse kurser fik vi fra regeringens Styrelse for Teknisk Samarbejde med u-landene. Det er meningen, at vi skal mødes med disse u-lændinge igen til et kort kursus i begyndelsen af januar og igen i slutningen af april for at drøfte de problemer, som de har mødt undervejs, og hvordan dette arbejde kan gøres bedre i kommende år.

Må jeg understrege een ting: Dette, at Landsforeningen af Højskoleelever i samarbejde med Foreningen for Højskoler og Landbrugsskoler er gået ind i et sådant arbejde, er ikke et resultat af, at vi er bukket under for en modesag, men det ligger i logisk forlængelse af det arbejde med og for udlændinge, som helt fra starten har været en af sekretariatets opgaver, og som rettelig er at se som et udtryk for, at vi tror på de universelle muligheder i højskoletanken og indser, at nogle af den nærmeste fremtids vigtigste problemer i udviklingslandene må kunne løses gennem et fornuftigt greb på folkeoplysning.

Man må ikke tro, at det hjemlige er blevet glemt for dette arbejde med u-lændingene: Der var en pæn fremgang at spore inden for sommerkursusvirksomheden. Vi nåede i år op på lige ved 2500 sommerkursister, og ingen af de kurser, der var nævnt i sommerbrochuren, måtte aflyses på grund af manglende tilslutning, selv om nogle få var i farezonen. Årets kursistmøde

i Folkets Hus på Enghavevej i København samlede som sædvanlig 350—400 deltagere, der hørte korte taler af Jørgen Jørgensen og Asbjørn Mandøe, Ry. Og så var der kaffebrød, selvfølgelig, hvor der blev byttet billeder, snakket sommerminder og sunget efter Højskolesangbogen.

Arbejdet for efterskolerne er også i stadig vækst: I de senere år har et stadig større antal københavnske forældre fået øje på efterskolerne og deres betydning, og efter at de nye fordelagtige regler for støtte til eleverne på efterskoler blev udsendt i oktober, har der været yderligere interesse at mærke. I visse henseender kan man sige, at arbejdet her inde i sekretariatet udvikler sig hen imod, at vi bliver et sekretariat for de frie skoleformer.

Også herinde mærker vi naturligvis prisstigninger på alle områder, og med stadig voksende arbejdsopgaver og stadig stigende priser må vi se i øjnene, at det meget snart vil blive nødvendigt, at både skolerne og elevforeningerne yder mere til driften af sekretariatet.

Vi sendte i april en ansøgning til undervisningsministeriet om en øgelse af det offentlige tilskud til arbejdet, og det blev os i den forbindelse meget kraftigt betydet, at vi så også måtte kunne påvise en tilsvarende stigning i de private tilskud, altså i elevforeningsbidragene og skolebidragene. Spørgsmålet om at hæve skolebidragene er blevet berørt over for Foreningen for Højskoler og Landbrugsskolers bestyrelse og på højskolernes forhandlingsmøde i Herning i oktober i år, og begge steder blev det mødt med forståelse. Det bliver — desværre — et af de spørgsmål, som kommer til at stå højt på dagsordenen for repræsentantskabsmødet i april 1963, så der er altså specielt gode grunde til at komme til næste års repræsentantskabsmøde!!

De venligste hilsener og godt nytår!

Jørgen-Bent Kistorp.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1961—62.

- 1571 Hanne Aarslev, Riisvangsallé 49, Århus
- 1572 Inge Marie Andersen, Strandgården, Mullerup pr. Slagelse
- 1573 Karen Lohse Andersen, Møllehuset, Frederikshavn
- 1574 Helen Marie Brændgård, »Engvang«, Bedsted, Thy
- 1575 Berit Bugge, Sollerudveien 10, Lilleaker, Oslo, Norge
- 1576 Grete Bundgård, Skolegade, Østbirk
- 1577 Grethe Christensen, Brugsforeningen, Grindsted
- 1578 Heike Ausborn Clausen, Osterende 47, Sydslesvig
- 1579 Lisbeth Demant, Lærkevej 12, Randers
- 1580 Lise Fasting, Steinkjer, Norge
- 1581 Karen Margr. Hauch Fenger, St. Skræppenborg, Tommerup
- 1582 Kirsten Elisabeth Frederiksen, Ryesgade 19, Silkeborg
- 1583 Inge Gregersen, Sdr. Ringgade 1, Århus
- 1584 Anette Hansen, Adelgade 86, Skanderborg
- 1585 Liselotte Møller Hansen, Thorsager st., Djursland
- 1586 Ruth Hansen, »Råbjærghus«, Egtved
- 1587 Tove Leth Hansen, Bredgade 13, Malling
- 1588 Grete Højgård, Årslev, Fyn
- 1589 Anne-Grete Isetorp, Sannesundsveien 22, Sarpsborg, Norge
- 1590 Doris Jensen, »Thomasminde«, Vester Hassing
- 1591 Edel Jensen, Daugbjerg, Viborg
- 1592 Else Højhus Jensen, »Stensager«, Sdr. Bork
- 1593 Gunhild Thonsgård Jensen, Sennels Central pr. Thisted
- 1594 Kirsten Blom Jensen, Storegade, Østbirk
- 1595 Erna Jessen, Morup Mølle pr. Bedsted, Thy
- 1596 Marianne Buus Larsen, Kr. Helsing pr. Gørlev, Sj.
- 1597 Ulla Wang Larsen, Ellemosevej 128, Hellerup
- 1598 Anne Hellerup Madsen, »Stengården«, Kvinderup pr. Slangerup
- 1599 Lissi G. Madsen, Havnegade 156, Esbjerg
- 1600 Karen Mortensen, Yderup pr. Mundelstrup

- 1601 Mette Marianne Müller, Flyverdetachment 502, Stensved
 1602 Anne Marie Dahl Nielsen, Simmerstedvej 117, Haderslev
 1603 Karen Pedersen, »Uthvang«, Uth pr. Horsens
 1604 Merete Gerda Pii, Danmarksgade 59, Frederikshavn
 1605 Olaug Trine Røsholt, Steinholt po pr. Larvik
 1606 Jette Sørensen, Chr. Kellersvej 1, Brejning
 1607 Lis Falk Jensen, Rågelund pr. Kettinge, Lolland

- 1608 Mogens Ballegård, Alkjærhøj 5, Ringkøbing
 1609 Harald Berndt, Stormsgårde, Ravsted, Sdj.
 1610 Henrik Ernst, Østerbrogade 84, København Ø
 1611 Erik Greaker, Rosenkranzgatén 12, Sarpsborg, Norge
 1612 Karl Erik Hansen, Lintrup, Sdj.
 1613 Karl Peter Houmann, Vinther »Elgård« pr. Lund, Østj.
 1614 Jens Benny Jensen, Kirkerup pr. Roskilde
 1615 Niels Friis Jensen, Thomasminde, Hjarup pr. Kolding
 1616 Olav Jørgensen, Sdr. Vang 22, Vejle
 1617 Viggo Larsen, Kærbølling pr. Bredsten
 1618 Sven Willemoes Lundberg, Kærlundsvej 14, Ålborg
 1619 Jens Erik Mortensen, Mørksgade 7, Århus
 1620 Peter Munk-Petersen, Ørbygård pr. Bandholm
 1621 Ole Wederking Nielsen, Bogtrykkervej 29, København NV
 1622 Jørn Olesen, »Brokhøjgård«, Døstrup pr. Hobro
 1623 Poul Erik Pedersen, Overgård, Kragelund pr. Løsning
 1624 Preben Gert Pedersen, Vestergade 11, Dronninglund
 1625 Svend Bjerre Pedersen, Askær pr. Brande
 1626 Wenzel Møller Pedersen, Øxenmølle, Tirstrup, Østj.
 1627 Søren Grøn Person, Rømers Have 6, Nørresundby
 1628 Finn Randal, Eivindvik sogn, Norge
 1629 Niels Nørby Rasmussen, Toftevej 3, Fjerritslev
 1630 Preben Bonde Sørensen, Fuglslev pr. Hyllénsted
 1631 Erik Thøstesén, c/o Hans E. Foss, Gredstedbro
 1632 Per Helge Wengshoel, Sv. Fox Farm, Norköping 1, Sverige
 1633 Svend Jensen, p. t. Den jyske Idrætsskole, Vejle

Sommerskolen 1962.

- 1634 Kirsten Pedersen, Kochsgade 160, Odense
 1635 Else Marie Jørgensen, Baudsbjerg, Janderup, Vestjylland
 1636 Inga Reiff Petersen, Adelgade 82, Skanderborg
 1637 Inger-Marie Svendsen, Sperrestrup pr. Ølstykke
 1638 Fritze Glud, Århusvej 43, Stilling
 1639 Ellen Winther Nielsen, »Mosegård«, Grumstrup
 pr. Hovedgård

- 1640 Annie Piltoft Nielsen, »Stribagergård« pr. Ørting
 1641 Annelise Vig Larsen, Krathusvej 11, Charlottenlund
 1642 Karen Winther, »Mølagergård«, Trige pr. Århus
 1643 Kirsten Luxhøj Christensen, Chr. Wærumsgade 11 A st.,
 Århus
 1644 Hanne Møller, Strandvej 25, Strandby
 1645 Anne Marie Orerød, Skjelbred Stokke p. å., Vestfold, Norge
 1646 Turid Veslemøy Sørli, Enebakken, Klemetsrud p. å., Oslo,
 Norge
 1647 Kirsten Jensen, Nürnberggade 51 st., København S
 1648 Bjørg Ingerid Lunde, Graudalsveien 31, Laksevåg
 pr. Bergen
 1649 Bodil Rydahl, »Lille Dannesbo« pr. Bellinge
 1650 Guri Lisbeth Jensen, Dronningensgaten 38, Narvik, Norge
 1651 Kirsten Larsen, Borgmesterbakken 24, Horsens
 1652 Eva Vesterskov, Ouenstrup, Skæve pr. Brønden
 1653 Sussi Vrejlev, Blåmunkevej 52, København NV
 1654 Annelise Dam Olesen, Nordkærvej 12, Valby
 1655 Karen Marie Søgård, Randersvej 76, Hobro
 1656 Inge Marie Skovsbøl, Stensballe Central pr. Horsens
 1657 Hanne Ruge, Lucernevej, Århus
 1658 Aase Ørsted Pedersen, Bække
 1659 Anna Grete Gunnar Jensen, St. Kongensgade 21, Kbh. K
 1660 Bente Hansen, Strandvejen 79, Middelfart
 1661 Eina Binderup, Kæmnerkontoret, Bælum
 1662 Hanne Bak, Grønnevang 26, Hørsholm
 1663 Margot Alm, Ellegårdsvej 34 B, Gentofte
 1664 Kirsten Poulsen, Frits Reutervej 8, Flensborg

ELEVMØDE

Kære gamle elever!

Vi beder jer i år reservere dagene 13.—
14. juli til elevmødet 1963. Vi håber at se
rigtig mange af jer.

Husk at reservere jer frihed i god tid, tag
konen, manden eller kæresten med!

Idrætstøj, sengetøj m. v. må som sædvan-
lig medbringes.

Mødeafgift kr. 20.

Jeres

Tage Søgård. Aksel Bjerregaard.

INDHOLD

	Side
<i>Tage Søgård</i> : Deskahavadekali-mentaliteten	3
<i>Aksel Bjerregaard</i> : Circuittræning	9
<i>Rud. Münster</i> : Institutionen eller mennesket?	19
<i>Flemming Blach</i> : Et nyt, men gammelt boldspil	23
Weekendmøde for gamle elever	27
<i>Signe Troelsen</i> : Om hverdagsstunder i december	28
<i>Astrid Hartvig</i> : Med Flensted-Jensen til Grækenland og USA	30
<i>Tage Søgård</i> : A. Fr. Gundelach	37
<i>Tage Søgård</i> : Kære gamle elever!	39
Skolens kursusvirksomhed	60
Nyt fra gamle elever	72
<i>Aase Leth</i> : Til gamle elever som er -- eller kommer til København	110
Generalforsamlingen	111
Regnskab for elevforeningen	112
<i>Jørgen-Bent Kistorp</i> : Fra landselevforeningen	113
Nye medlemmer i elevforeningen	116
Elevmøde	119